

พระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน
ฉบับภาษาไทย

โดย

นาย ต่วน สุวรรณศาสน์

จุฬาราชมนตรี

พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน

ฉบับ

แปลความหมาย และ ขยายความ

โดย

นายต่วน สุวรรณศาสน์

(ฮัจยีอิสมาแอล บินฮัจยียะห์ยา)

อดีตจุฬาราชมนตรี

สารบัญ

ส่วนที่ ๖

บทที่ ๓ อัล-นิซาอ์ (ต่อ)

บทที่ ๔ อัล-มาอิดะห์

ส่วนที่ ๗

บทที่ ๕ อัล-มาอิดะห์ (ต่อ)

บทที่ ๕ อัล-อันอาม

ส่วนที่ ๘

บทที่ ๕ อัล-อันอาม (ต่อ)

บทที่ ๖ อัล-อะอ์ร๊อฟ

ส่วนที่ ๙

บทที่ ๖ อัล-อะอ์ร๊อฟ

บทที่ ๗ อัล-อัมฟาล

ส่วนที่ ๑๐

บทที่ ๗ อัล-อัมฟาล (ต่อ)

บทที่ ๘ อัล-เตาบะห์

ส่วนที่ ๖
บทที่ ๓ อัน-นิซาอ์

ประทาน ณ นครมดีนะห์
มีทั้งสิ้น ๑๗๖ โองการ

อยู่ในส่วนที่ ๔ ๒๓ โองการ
อยู่ในส่วนที่ ๕ ๑๒๔ โองการ
อยู่ในส่วนที่ ๖ ๒๙ โองการ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๔๘.	**อัลเลาะห์ย่อมไม่โปรดซึ่งการขึ้นเสียงของคนใดคนหนึ่ง เกี่ยวกับ** ลักษณะแห่ง **ความชั่ว** ของคนอื่นซึ่งเขาสงวนไว้มิให้ใครได้รู้ได้เห็น เป็นต้นว่า การขึ้นเสียงเพื่อการนินทา และยุแหย่ให้เกิดเป็นปรปักษ์กัน ฉะนั้นจะทรงเอาโทษผู้นั้นในฐานะที่ขึ้นเสียงไม่ว่าจะดังหรือค่อย เกี่ยวกับลักษณะแห่งความชั่วของผู้อื่น โดยในวันปรภพพระองค์จะทรงโอนความดีของผู้นินทาและผู้ยุแหย่ให้แก่ผู้ถูกนินทาและถูกยุแหย่ ถ้าไม่ปรากฏว่าคนทั้งสองนั้นมีความดีอยู่เลย พระองค์ก็จะทรงโอนความชั่วของผู้ถูกนินทา และผู้ถูกยุแหย่ให้แก่ผู้นินทาและผู้ยุแหย่ **เว้นไว้แต่ผู้ที่ถูกกดขี่เท่านั้น** พระองค์จึงจะไม่ทรงเอาโทษที่เขาเปิดเผยซึ่งความชั่วช้าของผู้อื่นที่คดโกงเขา เช่น บอกว่าคนนั้นได้ขโมย หรือได้ช่วงชิงทรัพย์ของฉันไป หรือว่าคนนั้นได้ด่าฉัน หรือกล่าวหาว่าฉันกระทำการประเวณีนอกอนุญาต (ซินา) และเขาผู้ถูกคดโกงก็ได้เอ่ยคำสาปแช่งผู้กดขี่ โดยไม่ต้องรับบาปเฉพาะในกรณีเรื่องโกงนั้นว่า "ข้าแต่อัล-เลาะห์เจ้า ขอพระองค์ได้โปรดให้ทรัพย์สินแห่งข้าพระองค์ ปลอดพ้นจากเงื้อมมือของ	١٤٨- لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظُلِمَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ผู้คดโกง หรือขอว่า ได้โปรดลงโทษผู้นั้นด้วยเถิด” แต่ไม่อนุญาตให้แช่งผู้คดโกงทรัพย์ของตนว่า “ให้บ้านของผู้คดโกงพังพินาศ” อย่าด่าบิดามารดาของผู้คดโกง ถึงแม้ผู้คดโกงนั้นจะด่าตนก่อนก็ตาม และอย่าได้แช่งผู้ที่โกงทรัพย์ให้ได้รับความเสียหายตลอดจนอย่าแช่งให้ผู้นั้นตายลงในสภาพของคนกาฟิร หรืออย่าแช่งผู้นั้นให้ประพฤติผิดในทางศาสนา **ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นเป็นองค์ได้ยินยิ่ง** ซึ่งถ้อยคำที่ทั้งผู้คดโกงและผู้ถูกคดโกงพูดจากัน **ทรงรู้ยิ่ง** ในพฤติการณ์จากผู้ที่กล่าวถึงทั้งสองประเภทนั้น	وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ○
๑๔๙.	**หากว่าพวกเจ้าเปิดเผยซึ่งความดี** ที่กระทำก็ดี**หรือปกปิดซึ่งการ** กระทำดี **นั้นก็ดี หรือยอมอภัยความชั่วร้าย** ให้แก่ผู้ที่ก่อการนี้แก่พวกเจ้าก็ดี การอภัยดังกล่าวนั้นนับได้ว่าเป็นความดีเลิศสำหรับพวกเจ้ายิ่งกว่าการไม่ยอมให้อภัย **แน่แท้อัลเลาะห์ทรงเป็นองค์อภัยยิ่ง** ซึ่งบาปของผู้ประพฤติการบาป **ทรงอานุภาพยิ่ง** ในการลงโทษพวกเหล่านั้น	١٤٩- إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوٓءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ○
๑๕๐.	**แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และเหล่าพระศาสนทูตของพระองค์ก็ดี ที่ต้องการจะแผนก** ความศรัทธาใน **อัลเลาะห์กับ** ความไม่ศรัทธาใน **พระศาสนทูตของพระองค์ออกจากกัน** โดยจะศรัทธาแต่อัลเลาะห์แต่ไม่ศรัทธาต่อบรรดาพระศาสนทูตทั้งหมดของพระองค์ก็ดี **ที่พูดว่า พวกเราศรัทธา**ต่อพระศาสนทูต**เพียงบางส่วน แต่**	١٥٠- إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จะไม่ศรัทธาต่อพระศาสนทูตอีกบางส่วนก็ดี และที่ต้องการจะถือศาสนาเป็นกลาง ๆ อยู่ระหว่างความศรัทธาทั้งหมดกับไม่ศรัทธาทั้งหมดคือว่า เชื่อแต่บางรอซู้ลและไม่เชื่อในบางรอซู้ลนั้นก็ดี	وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۝
๑๕๑.	พวกเหล่านั้นแหละคือพวกที่ไม่มีความศรัทธาโดยแท้ ทั้งเรา (อัลเลาะห์) ยังได้เตรียมให้พวกผู้ไม่ศรัทธานั้นได้รับโทษทรมานอันต่ำช้า ในขุมนรกอีกด้วย	١٥١- أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝
๑๕๒.	ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และเหล่าพระศาสนทูตของพระองค์ทั้งสิ้น โดยมิได้จำแนก ความศรัทธาต่อผู้ใดในพวกพระศาสนทูตเหล่านั้นไว้ต่างหาก พวกเหล่านั้นแหละในภายภาคหน้าเรา (อัลเลาะห์) จะสนองผลแห่งบุญให้แก่พวกเขา แหละว่าอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์ยิ่งในการอภัย แก่บรรดาที่ได้รับความโปรดจากพระองค์ ทรงโปรดปรานียิ่ง ต่อผู้น้อมภักดีในพระองค์	١٥٢- وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

ปวงปราชญ์ชาวยะฮูดีได้ร้องขอต่อ นบีมุฮำ-มัดว่า หากท่านได้รับตำแหน่งพระศาสดา (นบี) จริงแล้ว ท่านก็ต้องนำพระคัมภีร์จากฟากฟ้ามายังพวกเราหมดทั้งเล่มได้เหมือนดั่งนบีมูซาซิ โองการจากอัลเลาะห์จึงมีลงมาว่า

วรรคที่ ภาษาไทย ภาษาอรับ

๑๕๓. โอ้มุฮำมัด ปวงปราชญ์ชาวยะฮูดี **ผู้ทรงคัมภีร์จะร้องขอต่อเจ้าให้เจ้านำพระมหาคัมภีร์**อัล-กุรอานพร้อมกันที่เดียวทั้งเล่มจาก**ฟากฟ้ามายังพวกเขา** เหมือนดั่งที่พระคัมภีร์เตารอดได้เคยถูกประทานลงมายังนบีมูซา เท่าที่ปวงปราชญ์ร้องขอนี้ ก็เพื่อต้องการให้เจ้าตกอยู่ในความยากลำบากมิใช่เพื่อจะรู้ความจริง แต่ถ้าเป็นการร้องขอเพื่อต้องการรู้ความจริงแล้ว มุฮำมัดก็สามารถที่จะสนองให้เป็นไปตามที่ขอได้ โอ้มุฮำมัด ถ้าเจ้าเห็นว่าการร้องขอของพวกนักปราชญ์ยะ-ฮูดีนั้น เป็นเรื่องยากแล้ว **ที่จริงพวก**บรรพบุรุษของปวงปราชญ์ **เหล่านั้นเคยร้องขอต่อมูซานั้นยากกว่า**คำร้องขอของปวงปราชญ์ที่ว่า**นั้นเสียอีก โดยพวก**บรรพบุรุษของปวงปราชญ์-ยะฮูดีจำนวน ๗๐ คนที่ร่วมทางกับนบีมูซาไปยังภูเขาตูริซีนานั้น**ได้เอ่ย**ขอต่อมูซา**ว่า** โอ้มูซา **จงให้พวกเรานี้ได้แลเห็นอัลเลาะห์อย่างประจักษ์ชัดด้วย**สายตาของพวกเราเอง**เถิด แต่แล้วอสุนีบาตก็ฟาดลงมายัง**ผลให้**พวกเหล่านั้น**ถึงกับความตายเป็นการถูกลง-โทษ **ฐานที่พวกนั้นทุจริต**แก่ตนเองที่พยายามขอร้องเพื่อให้นบีมูซาตกอยู่ในภาวะลำบากยากยิ่งเพราะคำขอของพวกนั้น **ครั้นต่อมา** บรรพบุรุษของ**พวกเหล่านั้น** ที่มิได้ร่วมทางกับนบีมูซาไปยังภูเขาตูริซีนา ซึ่งอยู่ในความดูแลของนบีฮารูน ผู้เป็นพี่ชายของนบีมูซา **ต่างได้นับถือลูกโค**ทองเป็นพระเจ้า**หลังจากมีหลักฐานยืนยัน**ว่า อัลเลาะห์คือพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ทรงมีพลานุภาพ ทรงมีความ

۱۵۳- يَسْـَٔلُكَ أَهْلُ الْكِتٰبِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ
فَقَدْ سَأَلُوْا مُوْسٰٓى أَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ
فَقَالُوْٓا أَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً
فَأَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ
ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ
الْبَيِّنٰتُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	รอบรู้ ทรงมีอยู่ดั้งเดิมก่อนอื่นใด ทรงต่างจากวัตถุธาตุและลักษณะใดๆ ของบรรดาที่มีอยู่ในสากลโลก และหลักฐานชี้ว่า นบีมูซานั้น เป็นผู้มีสัจวาจา**ได้มายังพวกเหล่านั้นแล้ว** แต่พวกเหล่านั้นหาได้เชื่อหลักฐานดังกล่าวแต่ประการใดไม่ จึงได้นำลูกโคทองมานับถือเป็นพระเจ้า **แต่เราก็ได้นิรโทษกรรมเรื่อง**การนับถือลูกโคทองเป็นพระเจ้าตาม**ที่ว่านั้นแล้ว** เมื่อพวกนั้นสารภาพกลับใจและเราก็ไม่ต้องการจะล้างชาติพันธุ์พวกเหล่านั้นให้สูญสิ้นไปอีกด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วจะต้องถูกลงโทษอย่างนี้แน่นอน **ทั้งเรายังได้มอบอำนาจอันแจ้งชัดแก่มูซา**ให้สามารถบังคับพวกเหล่านั้นฆ่าตัวเองเป็นการขอสารภาพกลับใจ (เตาบะห์) **อีกด้วย** ซึ่งพวกนั้นก็ยอมปฏิบัติตามอำนาจสั่งใช้ของมูซา และก็ปรากฏว่าพวกนั้นถูกฆ่าตายถึงเจ็ดหมื่นคนภายในหนึ่งวันเท่านั้น	فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ○
๑๕๔.	**และเรายังได้ยกภูเขาตูริซีนาขึ้นเหนือ**ศีรษะ**พวกเหล่านั้นเพื่อจะผูกพันสัญญากับพวกนั้น** ให้เกิดความหวาดกลัวและเพื่อจะได้รับข้อสัญญาของพระองค์ **แล้วเราก็ได้บอกแก่พวกนั้น** ขณะที่ภูเขากำลังยังอยู่เหนือศีรษะพวกนั้น **ว่าพวกเจ้าจงเข้าประตูไบตุลมักดิสโดยน้อม**ศีรษะ**คารวะ ทั้งเราได้บอกแก่พวกนั้นอีกว่าพวกเจ้าอย่าได้ละเมิดกฎแห่งวันเสาร์** ด้วยกระทำการประมง **เลยและเราได้ผูกพันสัญญาแก่พวกนั้นอย่างเข้มงวดอีกด้วย** แต่พวกนั้นกลับผิดข้อสัญญากัน โดยใช้ก้นนั่งกระเถิบเข้าสู่ประตูไบตุลมักดิส	١٥٤- وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِى السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	และขุดแอ่งที่ชายทะเลดักปลาให้เข้ามาอาศัย พอน้ำทะเลลดในวันรุ่งขึ้นพวกนั้นก็ลงจับปลาในแอ่งน้ำนั้น	
๑๕๕.	ที่เราได้ขจัดพวกนั้นให้ออกห่างจากความโปรดปรานี **ทั้งนี้ก็เพราะ**บรรพบุรุษของ**พวกนั้นบกพร่องในข้อสัญญาที่พวกตนรับไว้ เพราะไม่ศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลเลาะห์** จากพระคัมภีร์เตารอตและพระมหาคัมภีร์อัลกุรอานที่พระคัมภีร์เตารอตกล่าวถึง **เพราะการสังหารเหล่าพระศาสดา** จำนวน ๗๐ ท่าน **อย่างไร้ความเป็นธรรม และเพราะพวกนั้น** ที่เป็นบุตรหลานของบรรพบุรุษนั้น **แสดงถ้อยคำ**แก่นบีมุฮำมัดว่า **หัวใจของพวกเรานี้ถูกเคลือบ**ไม่สามารถจดจำคำเตือนของท่านได้ **แต่แล้วอัลเลาะห์ก็ได้ทรงผนึกปิด**ตาย**หัวใจพวกนั้นไว้**มิให้ความจริงเข้าสู่ได้ เหมือนดั่งหัวใจของพวกนั้นถูกตีตราประทับ **เนื่องจากพวกนั้นขาดศรัทธาพวกนั้นจึงไม่เกิดศรัทธากันเลย นอกจากเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น** เป็นต้นว่า อับดุลเลาะห์บุตรสลามและคณะ	١٥٥- فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
๑๕๖.	**และอีกก็เพราะว่าพวกเหล่านั้นไม่ศรัทธา**ต่อนบีอีซา **และเพราะพวกนั้นแสดงถ้อยคำให้ร้ายมัรยำอย่างหนัก** โดยโทษหาว่า นางประพฤติการชั่วช้าทางซินา (ทำการประเวณีนอกอนุญาต)	١٥٦- وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๕๗.	**และเพราะว่าพวกเหล่านั้นแสดงถ้อยคำ** โอ้อวดกัน ในเรื่องเพียงแต่เป็นการคะเนว่า **พวกเรานี้ได้ฆ่าพระศาสนทูตแห่งอัลเลาะห์ คืออีซาบุตรมัรยำผู้มีสมญาว่าศรีมงคลแล้วเป็นแน่แท้** ด้วยเหตุทั้งสิ้นที่กล่าวมาแล้วเราจึงได้ลงโทษพวกนั้นฐานที่มีบาปสะสมไว้คนละมากๆ อัลเลาะห์ตรัสชี้ถึงข้ออ้างเท็จของพวกนั้นที่บอกว่าพวกตนฆ่าอีซาว่า **พวกเหล่านั้นหาได้ฆ่าเขา** (อีซา) **และหาได้ตรึงเขา**(อีซา)ไว้กับไม้กางเขน**ได้ไม่ แต่ทว่าได้มีผู้ที่**ถูกฆ่าและถูกตรึงเป็นชายคนหนึ่งผู้สหายของพวกนั้น**ถูกจำแลงให้พวกนั้นเห็นคล้ายคลึงกัน**กับอีซา พวกเหล่านี้จึงคิดว่าผู้นั้นคืออีซา ครั้นเมื่อได้ฆ่าแล้วพวกนั้นก็ได้กล่าวว่า ถ้าผู้ที่ถูกฆ่าเป็นอีซาจริงแล้วเพื่อนของเราอยู่ไหนเล่า แต่ถ้าผู้ถูกฆ่านี้เป็นเพื่อนของเราแล้วอีซาอยู่ไหนเล่า **และแท้จริงบรรดาผู้ขัดแย้งเกี่ยวกับตัวอีซาผู้นี้นั้นย่อมตกอยู่ในความสงสัยกันในเรื่อง**การฆ่าอีซา**นี้** คือเมื่อได้ฆ่าไปแล้วมีผู้เอ่ยถามทักขึ้นว่า ผู้ถูกฆ่านี้ใบหน้าคืออีซาแต่ทว่าเรือน-ร่างไม่ใช่ ฉะนั้นผู้นี้จึงต้องไม่ใช่อีซาแน่ๆ แต่อีกส่วนหนึ่งจากพวกเหล่านั้นยืนยันว่าคนนี้แหละคืออีซา **เรื่อง**การฆ่าอีซา**นี้ไม่เป็นที่รู้แน่สำหรับพวกเหล่านั้นเลย นอกจากเพียงแต่คาดคะเนกันพอราง ๆ เท่านั้น และพวกนั้นหาได้ทำการฆ่าผู้นั้น** (อีซา) **ลงไปด้วยความแน่ใจไม่**	١٥٧- وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๕๘.	**แต่**ที่จริงนั้น**อัลเลาะห์ได้ทรงให้เขา** (อีซา) **ขึ้นไปสู่**ฟ้าชั้นที่สองของ**พระองค์เสีย**แล้ว **ด้วย**ว่า**อัลเลาะห์นั้นทรง**เป็น**องค์อิทธิฤทธิ์ยิ่ง**ในอำนาจปกครอง **ทรงประณีตยิ่ง**ในระบบการบริหารของพระองค์	١٥٨- بَلْ رَّفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ○
๑๕๙.	**และส่วนหนึ่งจากผู้ทรงพระคัมภีร์นั้น**ที่เป็นยะฮูดีก็ดี และที่เป็นนัซรอนีก็ดี **จะไม่เป็นอื่นนอกจากจะศรัทธาต่อเขา** (อีซา) ว่าเป็นนบี**ก่อนที่**ยะฮูดีหรือนัซรอนี**ผู้นั้นจะตายลง** ขณะที่ผู้นั้นได้แลเห็นมลาอิกะห์ฝ่ายมรณกรรม (มละกุลเมาต์) จะมาปลิดชีวิตอยู่แล้ว สำหรับพวกยะฮูดีเมื่อจวนจะตายจะมีมลาอิกะห์ฝ่ายมรณกรรมเฆี่ยนหน้าเฆี่ยน-หลังและกล่าวว่า โอ้ศัตรูของอัลเลาะห์ อัล-เลาะห์ได้เคยส่งอีซามายังเจ้าในฐานะเป็นนบี เจ้าก็ไม่ยอมเชื่อ แต่พวกนั้นกลับตอบว่า พวกเราเชื่อว่าอีซาเป็นข้าของอัลเลาะห์ และเป็นพระศาสนทูตของพระองค์ ฝ่ายพวกนัซรอนีเมื่อจวนจะตายก็ถูกมลาอิกะห์ฝ่ายมรณกรรมเฆี่ยนทั้งข้างหน้าข้างหลัง และกล่าวว่า โอ้ศัตรูของอัลเลาะห์ อัลเลาะห์ได้เคยส่งอีซามาเป็นนบีแก่เจ้า แต่เจ้าก็เข้าใจว่าอีซาเป็นอัลเลาะห์บ้าง และเป็นบุตรของอัลเลาะห์บ้าง ไม่ใช่นบี นัซรอนีผู้นั้นตอบว่า พวกเราเชื่อว่าอีซาเป็นข้าของอัลเลาะห์ ไม่ใช่อัลเลาะห์ และไม่ใช่บุตรของอัลเลาะห์แต่อย่างใด รวมความว่าพวกยะฮูดีและนัซรอนีทั้งหมดจะต้องเชื่อว่าอีซาเป็นนบี ในขณะที่ได้แลเห็นมลาอิกะห์ฝ่ายมรณกรรมมาถึง	١٥٩- وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แล้ว จะนั้นความศรัทธาของพวกทั้งสองที่เพิ่งจะเกิดขึ้นนั้น ย่อมไม่เป็นประโยชน์เลย ทั้งนี้เพราะอัลเลาะห์ไม่ทรงรับรองซึ่งการยอมรับสารภาพกลับใจของผู้ใดในขณะที่ชีวิตจะถึงคอหอยอยู่แล้ว หรืออีกประการหนึ่งเขาจักต้องศรัทธาต่ออีซาก่อนที่อีซาจะถึงแก่มรณกรรมลง เมื่อได้เสด็จลงมาแล้วจากฟากฟ้าสู่พื้นพิภพใกล้วันกิยามะห์ **แล้วในวันกิยามะห์** อีซา**ผู้นี้ก็จะมาเป็นองค์พยานยืนยันพวก**บรรพบุรุษของพวก**เหล่านั้น**ทั้งฝ่ายยะฮูดีที่ไม่เชื่อเขาว่าเป็นพระศาสนทูตของอัลเลาะห์ และฝ่ายนัซรอนีที่เชื่อว่า เขาเป็นบุตรชายของพระองค์ และเรื่องอื่นๆของทั้งสองฝ่ายนี้อีก	وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ۚ ○
๑๖๐.	**ก็เพราะความไม่สัตย์ซื่อ**อันน่าเกลียดชังจาก**บรรดาผู้เป็นยะฮูดี** เช่นพวกที่ผิดข้อสัญญาเป็นต้น**นี่แหละเราจึงได้ให้ของบริโภคต่าง ๆ ที่พึงอนุญาตสำหรับพวกนั้น**ในพระคัมภีร์เตารอต**กลับเป็นสิ่งไม่พึงอนุญาต** อันได้แก่สัตว์มีเล็บเป็นต้น กล่าวคือ เมื่อพวกเหล่านั้นได้สะสมบาปไว้ประการหนึ่ง อัลเลาะห์ก็จะทรงให้สิ่งบริโภคอย่างหนึ่งที่เคยอนุญาตให้บริโภคกลับเป็นสิ่งไม่พึงอนุญาต เป็นอย่างนี้ทุกครั้งไป เพื่อเป็นการลงโทษพวกนั้นในภพนี้ **และอีก**ประการหนึ่ง**เป็นเพราะพวกเขาเหล่านั้นพยายามกีดกัน**มวลมนุษย์**ส่วนใหญ่ไว้มิให้หันเข้าสู่แนวทาง**แห่งศาสนาของ**อัล–เลาะห์** โดยการแก้ไขและปกปิดคุณลักษณะของมุฮำมัดที่ถูกระบุไว้ในพระคัมภีร์เตารอต	١٦٠- فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۙ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๖๑.	**และเป็นเพราะว่าพวกเหล่านั้นเรียกเอาดอกเบี้ย ทั้งที่พวกนั้น**ก็ถูกห้ามอยู่แล้วในพระคัมภีร์เตารอต **อีกทั้งเป็นเพราะพวกนั้น**โกงกิน**ทรัพย์สินของมวลมนุษย์โดยไม่ชอบธรรม**ด้วยการรับเบี้ยยัด เพื่อให้พิพากษาคดีอย่างไม่ยุติธรรม **แล้วเราจึงได้เตรียมโทษทรมานอันเจ็บแสบไว้สำหรับกาฟิรในกลุ่มชน**ยะฮูดีที่ไม่ยอมสารภาพกลับใจ**พวกนั้น**	١٦١- وَأَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ○
๑๖๒.	**แต่ทว่า บรรดาผู้สันทัดวิชาการในหมู่พวกยะฮูดีนั้น**เช่นอับดุลเลาะห์บุตรสลาม**ก็ดี บรรดาผู้ศรัทธา**ที่เป็นชาวนครมดีนะห์และชาวนครมักกะห์ที่อพยพตามนบีมุฮำมัดไปยังนครมดีนะห์ **ที่ต่างมีใจศรัทธาต่อพระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**ที่ถูกประทานลงมายังเจ้า** (มุฮำมัด) **และต่อพระคัมภีร์**อื่น ๆ อีก ๑๐๓ เล่ม **ที่ถูกประทานลงมาก่อนจากเจ้าก็ดี บรรดาผู้ดำรงการละหมาด** ๕ เวลา **ตลอดจนบรรดาผู้จำหน่ายซะกาต**อันเป็นทรัพย์ในส่วนที่จำเป็นต้องบริจาคแก่ผู้มีสิทธิ์**ก็ดี และบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และต่อวันอวสานก็ดี พวก**ที่ออกชื่อประเภททั้ง ๕ **เหล่านี้แหละในภายภาคหน้าเราจะให้พวกเขาได้รับซึ่งผลบุญกุศลตอบแทนอย่างใหญ่หลวง** นั่นคือสรวงสวรรค์	١٦٢- لٰكِنِ الرّٰسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ أُولٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ○

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้มีอยู่ว่า แท้จริงบุตรอับบาสได้เล่าว่า มิสกีนกับอะดีย์บุตรไซยด์พูดว่า โอ้มุฮำมัด พวกเรานี้ไม่ทราบเลยว่าอัลเลาะห์ได้ประทานพระคัมภีร์ให้แก่มนุษย์คนหนึ่งคนใดไว้หลังสมัยของมูซา จึงมีโองการลงมาว่า

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๑๖๓. โอ้มุฮำมัด **แท้จริงเรา** (อัลเลาะห์) **ได้ดลโองการลงไปยังเจ้าแล้วเหมือนอย่างที่เราเคยดลโองการไปยังนูห์และบรรดาพระศาสดาที่ถัด ๆ** จากเขา (นูห์) **และเหมือนอย่างที่เราได้เคยดลโองการไปยังอิบรอฮีม**ไปยัง**อิสมาอีล** ไปยัง**อิสหาก** ซึ่งทั้งสองที่ออกชื่อนี้เป็นบุตรของอิบรอฮีม ไปยัง**ยะอ์กู๊บ** ผู้เป็นบุตรอิสหาก **และ**ไปยังบรรดาลูกหลาน**ผู้สืบเชื้อสาย**ของยะอ์กู๊บ ไปยัง**อีซา** บุตรมัรยำ ไปยัง**ไอยู๊บ** ไปยัง**ยูนุส**บุตรมตา ไปยัง**ฮารูน** บุตรอิมรอน **และ**ไปยัง**สุไลมาน**บุตรดาวู๊ด **ทั้งเรายังได้มอบพระคัมภีร์ซะบูรให้แก่ดาวู๊ด** ผู้เป็นบิดาของสุไลมาน**อีกด้วย**

١٦٣- إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ
كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ
وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَٰعِيلَ وَإِسْحَٰقَ
وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَ
يُونُسَ وَهَٰرُونَ وَسُلَيْمَٰنَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ۝

๑๖๔. **อีกทั้งบรรดาพระศาสนทูต** ที่เราได้ส่งมายังพิภพ**นั้น เราก็ได้บอกประวัติของพวกพระ**ศาสนทูต**เหล่านั้นแก่เจ้าไว้ก่อนแล้ว**ทุก ๆ องค์ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน ถึง ๒๕ องค์ **แต่บรรดาพระศาสนทูต**ที่เราได้ส่งมายังพื้นพิภพนั้น **เรามิได้บอกประวัติ** และมิได้ออกชื่อ**ของพวกเขาไว้แก่เจ้า**ใน**พระมหาคัมภีร์อัลกุร--อานก็มี** ถ้าจะนับเอาองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า (สิทธัตถะ) เป็นตัวอย่างสักพระองค์หนึ่งก็คงไม่ผิด ทั้งนี้เนื่องจากพุทธโอวาทส่วนใหญ่ละม้ายคล้ายคลึงกับคำสั่งสอนของบรรดาพระศาสนทูตทั้ง ๒๕ ดังกล่าวข้างต้น **และอัลเลาะห์ยังได้** เปิดกำบังกั้น**ให้มูซาสดับฟัง**ความหมายแห่ง**พระวาจา**ที่มีอยู่แล้วในพระองค์ **โดยแท้**อย่างปราศจากยิบรีลเป็นสื่อกลาง**อีกด้วย**

١٦٤- وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَٰهُمْ عَلَيْكَ مِن
قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ
وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๖๕.	พวกเหล่านั้น**เป็นพระศาสนทูตที่** ทำหน้าที่ **แจ้งข่าวดี** ด้วยบุญกุศลแก่ผู้ที่ศรัทธา **และเป็นผู้ตักเตือน**พวกกาฟิรทั้งหลายด้วยการลงอาญาของอัลเลาะห์ ที่เราได้แต่งตั้งพระศาสนทูตเหล่านั้นส่งมายังมวลมนุษย์**ทั้งนี้ก็เพื่อ**ระงับ ข้อแก้ตัวของมวลมนุษย์**มิให้มวลมนุษย์มาโต้ยันอัลเลาะห์** (ในวันกิยามะห์) **หลังจากได้มีพวกศาสนทูต**ถูกส่งมา**แล้ว** ว่า โอ้องค์พระผู้อภิบาลแห่งเหล่าข้าพระองค์ พระองค์น่าจะแต่งตั้งพระศาสนทูตส่งมายังบรรดาข้าพระองค์ทั้งหลายมาชี้แจงกฎบัญญัติของพระองค์ให้บรรดาข้าพระองค์ทราบ และมาสั่งสอนข้อบัญญัติต่างๆ ของพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ทั้งหลายไม่เคยได้รู้ เพื่อว่าข้าพระองค์จะได้ประพฤติปฏิบัติตามบทบัญญัติใช้และห้ามของพระองค์ และเพื่อว่าข้าพระองค์จะได้เป็นส่วนหนึ่งของเหล่าศรัทธาชน **ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อิทธิฤทธิ์ยิ่ง** ในทางปกครองและอำนาจโดยเด็ดขาด **ทรงประณีตยิ่ง**ในระบบบริหารงานทั้งปวงของพระองค์	١٦٥- رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ○
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ มีว่าขณะที่พวกยะฮูดีถูกซักถามถึงเรื่องตำแหน่งพระศาสดาของมุฮำมัด ยะฮูดีพวกนั้นก็ปฏิเสธเรื่องนี้เสีย จึงมีโองการลงมาว่า	
๑๖๖.	**แต่อัลเลาะห์จะทรงให้การยืนยัน** เรื่องตำแหน่งพระศาสดาของเจ้า**ได้ด้วยพระคัมภีร์** อัล-กุรอาน ที่พิสดารอย่างไม่มีนักประพันธ์	١٦٦- لَّٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنزَلَ إِلَيْكَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ใด ๆ สามารถประพันธ์ขึ้นประกวดให้เทียมทันได้ อันเป็นพระคัมภีร์**ที่พระองค์ได้ประทานลงมายังเจ้า พระองค์ได้ประทานมันลงมาพร้อมด้วยความรู้ของพระองค์ ฝ่ายมลาอิกะห์ทั้งหลายก็ยืนยัน**เรื่องตำแหน่งการเป็นศาสดาของเจ้า**อีกด้วย และมีเพียงแต่อัลเลาะห์เป็นองค์พยานยืนยัน**ตำแหน่งพระศาสดาของเจ้า**ก็พออยู่แล้ว**	أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ○
๑๖๗.	**แท้จริงบรรดา**ยะฮูดี**ผู้ไม่ศรัทธา**ต่ออัลเลาะห์ **และ**บรรดา**ที่ได้ขัดขวาง**มวลมนุษย์ให้เหห่างไปจาก**แนวทางแห่ง**พระศาสนาของ**อัลเลาะห์** โดยวิธีปิดบังเรื่องคุณลักษณะของมุฮำมัดอันระบุอยู่ในพระคัมภีร์เตาร็อต**นั้น พวกเขาย่อมหลงผิดหนทางเที่ยงตรงเสียแล้วอย่างไกลสุดไกล**	١٦٧- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ○
๑๖๘.	**แท้จริงบรรดา**ยะฮูดี**ผู้ไม่ศรัทธา**ต่ออัลเลาะห์ **และ**บรรดา**ที่ได้ก่อการทุจจริต**ต่อมุฮำมัดผู้พระศาสดาของพระองค์ด้วยการปิดบังคุณ-ลักษณะของมุฮำมัด**นั้นย่อมหามิได้แล้วที่อัลเลาะห์จะทรงอภัยโทษให้ และหามิได้อีกแล้วที่พระองค์จะทรงแนะนำหนทางเที่ยงธรรมให้แก่พวกยะฮูดีเหล่านั้น**	١٦٨- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ○
๑๖๙.	**เว้นไว้แต่หนทางแห่งนรกญะฮันนำโดย**พระองค์จะทรงนำพวกนั้นไปสู่และให้**สถิตมั่นอยู่ใน**นรกแห่ง**นั้นชั่วนิรันดร**อย่างไม่มีวันได้รับการปลดปล่อยและไม่ตาย**เท่านั้น และการ**ที่พระองค์จะทรงให้พวกนั้นดำรงอยู่ในนรกญะฮันนำ**เช่นที่**ว่า**นี้ย่อมเป็นของง่ายสำหรับอัลเลาะห์ยิ่งนัก**	١٦٩- إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๗๐.	โอ้**มวลชน**ชาวนครมักกะห์ **อันที่จริง**มุฮำมัด ผู้เป็น**พระศาสนทูต**ก็ได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว **พร้อมกับความสัจจริงจากองค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเจ้า** **จึงให้พวกเจ้าศรัทธา**ต่อนบีมุฮำมัด และจงมุ่งหาความเลื่อมใสศรัทธา **อันเป็นความดีสำหรับพวกเจ้า**ซึ่งความไม่ศรัทธาของพวกเจ้านั้นย่อมไม่มีอะไรดีเลย **และหากพวกเจ้าไม่ศรัทธา**ต่ออัลเลาะห์ **แน่นอน**ความไม่ศรัทธาของพวกเจ้านี้ย่อมไม่สามารถก่อความเดือดร้อนแก่อัลเลาะห์ได้เลย เพราะว่า**อัลเลาะห์ย่อม**ทรงสิทธิในทางการปกครอง ทางการสร้างสรรค์**และทรงไว้ซึ่งกรรมสิทธิ์ในสิ่งทั้งหลาย**ทั้งปวง**บรรดาที่มีในชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด **และที่มี ในแผ่นดินอยู่แล้ว แหละว่าอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์รู้ยิ่ง**ในสรรพสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างของพระองค์ **ทรงประณีตยิ่ง**ในระบบบริหารสรรพสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างของพระองค์	١٧٠- يَآأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوْا فَإِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ○
๑๗๑.	โอ้เหล่าชน**ผู้ทรงพระคัมภีร์**ทั้งฝ่ายยะฮูดีที่ถือพระคัมภีร์เตารอตและฝ่ายนัซรอนีที่ถือพระคัมภีร์อินยีล **พวกเจ้าอย่าได้**พูดจาล่วง**ละเมิด**เกินขอบเขต**ในเรื่องศาสนาของพวกเจ้า** โดยฝ่ายยะฮูดีประณามอีซาหาว่าอีซาเป็นลูกนอกสมรสของนางมัรยำ และฝ่ายนัซรอนียออีซาว่าเป็นบุตรของอัลเลาะห์ และว่าเป็นพระเจ้าองค์ที่สาม **และพวกเจ้า**ทั้งฝ่ายยะฮูดีและฝ่ายนัซรอนี**อย่าได้พูดจาเกี่ยวข้องกับอัลเลาะห์**และอีซาเลย **นอกจากจะพูดไปในความจริง** โดยจะต้องพูดว่า อีซานั้นไม่ใช่	١٧١- يَآأَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِىْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَى اللهِ إِلَّا الْحَقَّ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พระเจ้าองค์ที่สามและว่าอีซาไม่ใช่บุตรของพระองค์ และฝ่ายยะฮูดีจะต้องพูดว่า อีซาไม่ใช่ลูกนอกสมรสของนางมัรยำ **ก็แหละอีซาบุตรมัรยำผู้มีสมญานามว่า ศรีมงคลนั้นเพียงแต่เป็นพระศาสนทูตของอัลเลาะห์ เป็นแต่เพียงปกาศิตของพระองค์ที่ได้ทรงแสดงหยั่งลงยังนางมัรยำ** โดยทรงใช้ให้ยิบ-รีลนำพระปกาศิตนี้มาเป่าเข้าที่คอเสื้อของนางมัรยำเข้าสู่อวัยวะเพศของนาง ครั้นแล้วนางจึงตั้งครรภ์อีซาโดยปราศจากผู้เป็นบิดาและอสุจิใด ๆ **และเป็นชีวิตหนึ่งมาแต่ฝ่ายพระองค์**โดยพระองค์ทรงสั่งให้ยิบรีลมาเป็นผู้ประจุชีวิต**เท่านั้น** โอ้พวกนัซรอนี **ดังนั้นพวกเจ้าจงศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และบรรดาพระศาสนทูตของพระองค์**ทั้ง ๒๕ ท่าน **เถิด ทั้งจงอย่าพูดว่า** พระเจ้าของพวกเรา**นั้นเป็นองค์สาม** โดยบ้างว่าอีซาคือบุตรของอัลเลาะห์ บ้างก็ว่าพระผู้เป็นเจ้ามีสององค์คืออัลเลาะห์และอีซา และบ้างก็กล่าวว่าพระผู้เป็นเจ้ามีสามได้แก่อัลเลาะห์ อีซาและมัรยำ **พวกเจ้า**ทั้งสามฝ่าย**จงยับยั้ง**คำพูดอย่างนั้นกัน**เถิด** และจงมุ่งประกอบการ**อันเป็นความดีสำหรับ**ตัวของ**พวกเจ้า**ไว้ แปลว่าพวกเจ้าจะต้องพูดว่า **ที่จริงแล้วอัลเลาะห์เท่านั้นที่เป็นพระเจ้าองค์เดียว** ฉันขอแสดงถึง**พระบริสุทธิคุณแห่งพระองค์**ไว้ว่า **ไม่ทรงวิสัยในการให้กำเนิดบุตร อันบรรดาที่มีในชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด**และในแผ่นดิน**ก็ดี การปกครองก็ดี การสร้างสรรค์ก็ดี เหล่านี้**ย่อมเป็นสิทธิของพระองค์ทั้งสิ้น** เพราะขึ้นชื่อว่าความเป็นผู้ให้กำเนิดบุตรแล้วย่อมเข้า	إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهُ ۚ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ إِنَّمَا اللّٰهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ سُبْحَانَهُ أَن يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۘ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	และรับกันไม่ได้กับลักษณะแห่งการปกครอง ฉะนั้นเมื่ออีซาเป็นหนึ่งในกรรมสิทธิ์ทั้งหลายของพระองค์ก็ไม่มีทางเป็นไปได้ที่อีซาจะเป็นบุตรของพระองค์ **และมีอัลเลาะห์แต่เพียงผู้เดียวไว้เป็นองค์เอกเทศ** มีอิสระในการบริหารสรรพสิ่งที่ถูกพระองค์ทรงสร้าง-สรรค์โดยมิต้องมีบุตรไว้เป็นผู้ช่วย **ก็เพียง-พออยู่แล้ว**	وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝
๑๗๒.	อีซา**ผู้มีสมญาว่าศรีมงคลนั้น มิได้รังเกียจที่จะเป็นข้าของอัลเลาะห์** เขา (อีซา) ยังคงเคารพภักดีโดยประพฤติปฏิบัติตามข้อใช้และข้อห้ามของพระองค์ ทั้งยังพอใจในหน้าที่แห่งความเป็นข้าช่วงใช้ของพระองค์ อันนี้แหละนับได้ว่า เป็นเกียรติอันสูงส่งอีกประการหนึ่ง **ฝ่ายมลาอิกะห์ทั้งหลายผู้ใกล้ชิด**พระองค์โดยเกียรติและตำแหน่งหน้าที่**ก็ไม่เช่นเดียวกัน**กับอีซา คือว่ามลาอิกะห์เหล่านี้ไม่รังเกียจที่เป็นข้าของพระองค์ การที่อัลเลาะห์ได้ทรงอ้างถึงมลาอิกะห์ไว้ ณ ที่นี้ด้วยนั้นก็เพื่อจะทรงให้เป็นข้อหักล้างพวกที่เข้าใจผิดว่ามลาอิกะห์ทั้งหลายนั้นเป็นพระเจ้าหรือเป็นบุตรีของพระองค์ **แหละถ้าผู้ใดจองหองขาดความเคารพบูชาพระองค์แล้วไซร้ ในภายภาคหน้าคือวันอาคิเราะห์พระองค์ก็จะทรง**บัญชาให้พวกมลาอิกะห์ **ต้อนพวกเขานั้นไป**สู่ที่สอบสวนของ**พระองค์โดยพร้อม-เพรียงกัน**	١٧٢- لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๗๓.	**ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาและประพฤติชอบต่าง ๆ พระองค์ก็จะสนองบุญกุศลตอบแทนแก่พวกนั้นอย่างครบครัน และจะทรงทวีความเอื้ออำนวย**ขั้นพิเศษสุด**ของพระองค์**อันเป็นสิ่งที่ไม่มีใครเคยพบเคยเห็นและไม่เคยนึกฝัน**ให้แก่พวกเหล่านั้นอีกด้วย แต่บรรดาผู้จองหองและหยิ่งยะโส**ไม่ยอมแสดงความเคารพบูชาพระองค์**นั้น พระองค์จะทรงลงอาญาพวกนั้นด้วยโทษทรมานอันเจ็บแสบ**คือการทรมานแห่งขุมนรก**อีกทั้งพวกนั้นจะไม่ได้พบเจอผู้พิทักษ์และผู้สงเคราะห์ที่นอก-จากอัลเลาะห์** คอยคุ้มครองรักษาพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงอาญาของอัลเลาะห์**เลย**	۱۷۳- فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝
๑๗๔.	**โอ้ปวงชน**ชาวนครมักกะห์ นบีมุฮำมัดผู้เป็น**หลักฐานหนึ่ง**จากบรรดาหลักฐานต่าง ๆ ของ**องค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเจ้านั้นได้มามายังพวกเจ้าแล้วแน่แท้ ทั้งเรา** (อัลเลาะห์) **ยังได้ประทาน** พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานอันเป็นเสมือน**รังสีแจ่มแจ้งลงมายัง**พระศาสดามุฮำมัดให้มอบแก่**พวกเจ้าอีกด้วย**	۱۷۴- يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۝
๑๗๕.	**ส่วนบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และยึดมั่นในพระองค์นั้น** ในภายภาคหน้า**พระองค์จะทรงให้พวกนั้นเข้าอยู่ภายใต้ความโปรดปราน**จากพระองค์คือสวรรค์ **และอยู่ในความเอื้ออำนวย**ขั้นพิเศษสุด**จากพระองค์**อันเป็นสิ่งที่ไม่มีใครเคยได้พบได้เห็นและไม่เคยนึกฝัน **อีกทั้งจะทรงแนะแนวทางอันเที่ยงตรง**คือศาสนาอิสลาม**ให้แก่พวกเหล่านั้นอีกด้วย**	۱۷۵- فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ ครั้งหนึ่งนบีมุฮำมัดได้ไปเยี่ยมญาบิรบุตรอับดุลเลาะห์ที่กำลังป่วยอยู่ ญาบิรฯจึงได้เอ่ยขอคำแนะนำจากนบีโดยปรารภว่า "ฉันนี้มีตัวคนเดียวแท้ๆ จะทำอย่างไรกับทรัพย์สินที่มีอยู่" จึงมีโองการลงมาว่า

๑๗๖. โอ้มุฮำมัด **พวกเหล่านั้นจะได้ขอคำแนะนำจากเจ้า**ถึงวิธีการรับมรดกของชายผู้ตายที่ไม่มีทั้งลูกและพ่อ มุฮำมัดเอ๋ย **เจ้าจงบอก**แก่พวกเหล่านั้นเถอะว่า**อัลเลาะห์จะทรงให้คำแนะนำแก่พวกเจ้าในเรื่อง** วิธีการรับมรดก**ของชายที่มีตัวคนเดียว** พระองค์ตรัสแนะนำว่า**หากชายคนหนึ่งถึงแก่กรรมลงโดยไม่มีลูก**และไม่มีพ่อ **แต่มีพี่น้องหญิงอยู่คนหนึ่ง**ที่ร่วมบิดามารดาหรือต่างมารดากัน **ก็ให้นางมีส่วนได้ครึ่งของทรัพย์มรดกที่เขา**ผู้ตาย**ทิ้งไว้** **แต่ตัวเขาเอง**ที่เป็นพี่น้องโทนของเธอซึ่งร่วมบิดามารดาหรือต่างมารดากัน**ย่อมได้รับมรดกจากนางทั้งสิ้น**ที่นางได้ทิ้งไว้ **หากว่า นาง**ผู้ตาย**ไม่มีลูก**ไม่ว่าเป็นชายหรือหญิง ถ้าหากว่าพี่น้องผู้หญิงนั้นตายลงแต่มีลูกชาย พี่น้องผู้ชายของผู้ตายจะไม่มีสิทธิได้รับมรดกเลย และถ้ามีแต่ลูกสาว พี่น้องผู้ชายก็มีสิทธิได้รับมรดกส่วนที่เหลือจากลูกสาวของผู้ตายนั้นรับไปแล้วครึ่งหนึ่ง ในกรณีที่พี่น้องผู้หญิงนั้นตายลง พี่น้องผู้ชายที่ร่วมมารดากับผู้ตาย ย่อมได้รับส่วนเพียงหนึ่งในหก **ฉะนั้นถ้ามีพี่น้อง**ของผู้ตาย**เป็นหญิงสอง**แปลว่าเกินกว่าหนึ่งคนขึ้นไป**แล้วไซร้**

١٧٦- يَسْتَفْتُونَكَ ۚ
قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ ۚ
إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ
وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا
نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ
وَهُوَ يَرِثُهَا
إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ ۚ
فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ก็ให้พี่น้องหญิงที่เกินกว่าหนึ่งขึ้นไปนั้นได้รับสองในสามจากทรัพย์มรดกที่เขาได้ทิ้งไว้และถ้ามีพี่น้องที่รับมรดกหลายคนเป็นชายบ้างเป็นหญิงบ้างรวมกัน ก็ให้ชายหนึ่งมีส่วนได้เท่ากับหญิงสอง อัลเลาะห์ทรงชี้แจงแก่พวกเจ้าไว้ให้ปฏิบัติตามที่ทรงห้ามและทรงใช้ทางศาสนาด้วยเกรงว่าพวกเจ้าจะโง่งม แหละว่าอัลเลาะห์นั้นทรงรู้ยิ่งในทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นต้นว่าเรื่องการมรดก	فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ ۚ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا ۗ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

บทที่ ๔ อัล-มาอิดะห์

ประทาน ณ นครมดีนะห์
มีทั้งสิ้น ๑๒๓ โองการ

อยู่ในส่วนที่ ๖ ๘๕ โองการ
อยู่ในส่วนที่ ๗ ๓๘ โองการ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ข้าพเจ้าขอเริ่มสิ่งที่ชอบแห่งศาสนา **ด้วยพระนามแห่งอัลเลาะห์ผู้ทรงเมตตา** ในโลก**นี้ทั่วไป และทรงเมตตา**ในโลกหน้า **เฉพาะ**ผู้ที่ศรัทธาตามคำสั่งสอนของพระองค์	بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○
๑.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าจงปฏิบัติตามพันธสัญญา** อันเข้มแข็งซึ่งมีขึ้นระหว่างพวกเจ้ากับอัลเลาะห์**โดยครบถ้วน** เช่น การทำฮัจย์ การถือศีลอด การพำนัก (เอี๊ยะอ์ติกาฟ) ในมัสยิด การอดหลับอดนอนเพื่อประกอบการดีเพื่อพระองค์ การบนบาน และกรณีอื่นๆ ทางศาสนา และจงปฏิบัติตามข้อผูกพันระหว่างมนุษย์ด้วยกัน เช่น การซื้อ การขาย การจ้าง การเช่า การสมรส การหย่า ของฝาก การประนีประนอม การบอกเลิกกรรมสิทธิ์ การยกค่าตัวของทาสทั้งยังเป็นๆ อยู่ และกรณีอื่นที่ไม่ผิดครรลองแห่งศาสนา	١- يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا أَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ○
๒.	**บรรดาปศุสัตว์**อันมีอูฐ โค กระบือ แพะ แกะ เป็นต้น **นั้นได้เป็นที่อนุญาตแก่พวกเจ้าแล้ว**ในอันที่จะบริโภคหลังจากได้เชือดตามกรรมวิธีทางศาสนา**เว้นไว้แต่**ซากสัตว์อันตายเอง เลือด สุกร สุนัข สัตว์ที่ถูกเชือดด้วยการออกนามเทวรูป สัตว์ตายโดยถูกรัดคอ โดยถูกตี โดยตกลงมาจากที่สูง โดยถูกสัตว์ร้ายขบกัด สัตว์ถูกเชือดต่อหน้า	٢- أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةُ الْأَنْعَامِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

เทวรูป**ที่ถูก**ระบุไว้แก่พวกเจ้าว่าเป็น**ของห้าม** (หะรอม) **นอกจากว่าพวกเจ้าที่กำลังอยู่ในภาวะอิห์รอม** ก็เป็นการบาปที่พวกเจ้า**จะล่าสัตว์เถื่อน แท้จริงอัลเลาะห์นั้นจะทรงตัดสิน**ข้อใช้และข้อห้าม**ตามที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์** โดยปราศจากการท้วงติง

إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنتُمْ حُرُمٌ ۗ
إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ○

๓. **โอ้บรรดาผู้ศรัทธา** ก่อนจากลงโองการใช้ให้ทำสงครามนั้น **พวกเจ้าอย่าทำลายบรรดาสัญญลักขณ์**ทางศาสนา**ของอัลเลาะห์** ด้วยการล่าสัตว์ในขณะที่พวกเจ้ากำลังอยู่ในภาวะอิห์รอมฮัจย์หรืออุมเราะห์ **อย่าทำลายเดือนห้าม** คือเดือนร่อยับด้วยการทำสงครามในเดือนนั้น **อย่าทำลายสัตว์ถวาย**ที่พวกกาฟิรส่งไปถวายยังไบตุลเลาะห์ด้วยการรบกวนสัตว์นั้น **อย่าทำลายสัตว์ที่มีปลอกคอ**เป็นเปลือกไม้ที่ขึ้นในแผ่นดินมักกะห์ซึ่งกาฟิรชาวมักกะห์นำมาผูกไว้ เพื่อให้มันได้รับความปลอดภัยด้วยการรบกวนสัตว์นั้นและเจ้าของสัตว์นั้นด้วย **และอย่าทำลายพวก**กาฟิร**ที่มุ่งสู่ความปลอดภัยยังไบตุลเลาะห์เพื่อแสวงการอาชีพ และกุศลจากองค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเขา** ด้วยการฆ่าพวกกาฟิรเหล่านั้นเสีย **และเมื่อพวกเจ้าเปลื้องพิธี**อิห์รอมฮัจย์ด้วยการขว้างเสาหินยุมร่อตุลอะ-ก็บะห์ ด้วยโกนหรือขลิบผมอย่างน้อยสามเส้นและด้วยการเดินตอวาฟและทำสะอาหรือเปลื้องพิธีอิห์รอมอุมเราะห์ ด้วยการโกนหรือขลิบผมอย่างน้อยสามเส้น หลังการตอวาฟและเดินทำสะอา **เสร็จแล้วก็ให้ล่าสัตว์ได้ ทั้งอย่าให้**

٣- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا
شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ
وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۚ
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ความโกรธแค้นของพวกเจ้า**ต่อชาวชน**กาฟิร **ที่มันกีดกันพวกเจ้าเข้าสู่มัสยิดอัล-หะรอม เป็นผลทำให้พวกเจ้าถึงกับจะเป็นปรปักษ์**กับกาฟิรพวกนั้น ด้วยการฆ่ากาฟิรพวกนั้น**เลย และพวกเจ้าจงเกื้อกูลกันแต่ในการดี**อันพวกเจ้าถูกบัญชาใช้ **และในทางยำเกรง**อัลเลาะห์ด้วยการงดเว้นจากสิ่งอันพวกเจ้าถูกห้าม **แต่อย่าได้เกื้อกูลกันในทางชั่วเลว และในทางละเมิด**ขอบเขตที่อัลเลาะห์ได้ทรงกำหนดไว้ **อีกทั้งพวกเจ้าจงยำเกรง**การลงโทษจาก**อัลเลาะห์** โดยพวกเจ้าต้องปฏิบัติแต่สิ่งที่ทรงใช้และงดเว้นจากที่ทรงห้าม **เพราะแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงให้การลงโทษหนักยิ่งนัก**แก่บรรดาที่ขัดขืนคำสั่งของพระองค์	وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ○
๓.	**ได้ถูกตราห้ามไว้เหนือพวกเจ้าแล้วในเรื่อง**การบริโภค **ซากสัตว์ เลือด เนื้อสุกร สัตว์ที่ถูกเชือดโดยออกนามอื่น**จากพระนามของ**อัลเลาะห์ สัตว์ถูกรัดคอตาย ถูกตีตาย สัตว์ตกจากที่สูงตาย สัตว์ที่ถูกสัตว์อื่นชนตาย และสัตว์ที่ถูกสัตว์ร้ายขบกัดตาย เว้นแต่สัตว์** ๕ จำพวก นับตั้งแต่ชนิดที่ถูกรัดคอเรื่อยมา**ที่พวกเจ้าเชือด**ขณะที่ยังทันมีชีวิตอยู่ **และ**ห้ามพวกเจ้าบริโภค**สัตว์ถูกเชือดถวายเทวรูปด้วย** และยังได้ถูกตราห้ามไว้เหนือพวกเจ้าในเรื่อง**ที่พวกเจ้าจะเสี่ยงทายชะตากรรม** เกี่ยวกับกิจการที่พวกเจ้าจะเข้าดำเนินอีก**ด้วย** เป็นต้นว่าโดยการใช้**ลูกธนู**เจ็ดดอก แต่ละดอกเขียนจารึกข้อความต่าง ๆ กันไว้ เพื่อเสี่ยงทายทำนองเดียวกับชาวจีนมีไม้ติ้ว	٣- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	สำหรับเสี่ยงทายที่ศาลเจ้า **การ**อยากทราบผลทำนายว่าจะมีเคราะห์ดีเคราะห์ร้าย**นี่แหละคือการนอกรีต**นอกคำสั่งใช้ของอัลเลาะห์ และจัดว่าเป็นบาป ทั้งนี้เนื่องจากขัดแย้งกับพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานที่ระบุไว้มีความว่า "ผู้ซึ่งอยู่ ณ เจ็ดชั้นฟ้า และแผ่นดินจะรู้การลึกลับมิได้เว้นแต่อัลเลาะห์องค์เดียวเท่านั้น"	ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ
	โองการต่อไปนี้ถูกประทานลงมา ณ ทุ่งอะร่อฟะห์ ในปีที่นบีมุฮำมัดประกอบพิธีฮัจย์ครั้งสุดท้ายว่า **ณ วันนี้บรรดาผู้ไม่ศรัทธา** (กาฟิร) **สิ้นหวัง**ในอันที่จะให้พวกเจ้าหันออก**จากศาสนาของพวกเจ้าเสียแล้ว** หลังจากที่พวกนั้นต่างก็มั่นหมายกันไว้เช่นนั้น ทั้งนี้เนื่องจากว่าพวกกาฟิรดังกล่าวได้แลเห็นว่าศาสนาอิสลามนั้นมีแต่ความเข้มแข็งยิ่งขึ้น **ฉะนั้นพวกเจ้าจงอย่าหวั่นเกรงพวกนั้นเลย แต่จงหวั่นเกรงข้าเถิด วัน**แห่งการทำฮัจย์ครั้งสุดท้ายของพระศาสดามุฮำมัด**นี้ ข้าได้ให้ศาสนาของพวกเจ้า**อันประกอบด้วยข้อบัญ-ญัติใช้ และข้อบัญญัติห้าม **ไว้อย่างครบครันแก่พวกเจ้า** ซึ่งหลังจากนี้จะไม่มีโองการที่ว่าด้วยการใช้และห้ามประทานลงมาอีก**แล้วข้าได้มอบพระกรุณาธิคุณของข้าให้แก่พวกเจ้า**ในประการที่พวกเจ้าได้รับศาสนา**ไว้อย่างครบครัน**ดังกล่าว หรือในด้านที่พวกเจ้าเข้ามาสู่นครมักกะห์ได้โดยสวัสดิภาพ **และอีก**ประ-การก็คือ**ข้าได้ยินดีเลือกเฟ้นให้อิสลามเป็นศาสนาสำหรับพวกเจ้า ดังนั้นหากผู้ใดตกอยู่ในความอดอยาก**ขนาดต้องบริโภคสิ่งของที่	اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ต้องห้ามในทางศาสนา**โดย**ที่ผู้นั้นก็**มิได้โน้มเอียงไปในทางบาปแล้ว**ก็ยอมให้ผู้นั้นบริโภคสิ่งที่ต้องห้ามนี้ได้โดยปราศจากบาป **แน่นอนอัลเลาะห์นั้นทรงยิ่งในการอภัย**โทษแก่ผู้ที่บริโภคสิ่งของต้องห้ามนั้น **ทรงโปรดปรานียิ่ง**ในอันที่ทรงจะอนุญาตให้บริโภคสิ่งดังกล่าวได้ ต่างกับบุคคลที่มีใจโน้มเอียงและฝักใฝ่แต่บาป อาทิ ผู้คอยดักช่วงชิงทรัพย์ระหว่างหนทาง และผู้เป็นขบถต่อรัฐ เมื่อบุคคลที่ว่านี้อยู่ในภาวะเดินทาง ศาสนาจะไม่อนุญาตให้เขาบริโภคสิ่งต้องห้ามดังกล่าวในยามคับขัน แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวข้างต้นเป็นผู้อยู่ประจำท้องถิ่นก็ยอมให้ผู้นั้นบริโภคของต้องห้ามได้ในยามคับขัน	غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّإِثْمٍ ۙ فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ○
๕.	โอ้มุฮำมัด **พวก**สาวกของเจ้า**เหล่านั้นจะไต่ถามเจ้าว่า**อาหาร**อะไรบ้างเป็นที่อนุญาตแก่พวกเขา**สำหรับจะบริโภค **เจ้าจงบอก**แก่พวกสาวกนั้น**เถิดว่า ของที่ดี**มีรสโอชะที่ปกติเป็นของบริสุทธิ์ **ย่อมอนุญาตให้พวกเจ้า**บริโภคได้ อาทิ เนื้อโค **ส่วนสัตว์เปรียวที่ถูก**สุนัขบ้าง สัตว์ร้ายบ้าง และนกบ้าง ซึ่งพวกเจ้าปล่อยให้มันไป**ล่ามาตามที่พวกเจ้าได้ฝึกฝนเอาไว้อย่างที่อัลเลาะห์ได้ทรงสอน**วิธีการล่า**ให้แก่พวกเจ้านั้น จงบริโภคกันเถิดในส่วน**ที่ไม่ใช่เลือดเป็นต้น**ซึ่งมันจับมาให้พวกเจ้า** ถึงแม้ว่าสัตว์ที่ถูกล่ามานั้นจะถูกสัตว์ล่าฆ่าตายมาก่อนก็ตาม แต่มีเงื่อนไขว่าสัตว์ล่านั้นจะต้องไม่กินสัตว์ที่ถูกล่าหลังจากมันได้ฆ่าตายแล้ว ต่างกับสัตว์ที่มิได้รับการฝึกหัด สัตว์ที่ถูกฆ่า	٥- يَسْئَلُوْنَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۠ فَكُلُوْا مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มาโดยสัตว์เหล่านี้ย่อมไม่อนุญาตให้พวกเจ้าบริโภค **แต่ในการ**ปล่อยสัตว์ล่าออกไป**นั้นพวกเจ้าต้องออกพระนามของอัลเลาะห์** ว่า "บิสมิลลาฮิรเราะห์มานิรร่อฮีม" **ด้วย** แต่ถ้าขณะจะปล่อยสัตว์ล่าไป พวกเจ้าลืมออกพระนามของอัลเลาะห์ดังกล่าวก็ถือเป็นใช้ได้ **ทั้งพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์**โดยการประพฤติตนตามข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์ **แท้จริงอัลเลาะห์นั้นคือองค์ทรงพินิจฉัยโดยฉับพลัน** พระองค์จะทรงพินิจฉัยผลแห่งความประพฤติของผู้กระทำการดี และการชั่วเสร็จลงภายในครึ่งวันแห่งวันในพิภพนี้เท่านั้น	وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ○
๖.	ณ **วันนี้ได้อนุญาตให้พวกเจ้าแล้ว**ที่จะบริโภค**อาหารดี**ที่มีรสโอชะที่โดยปกติเป็นของบริสุทธิ์ **ส่วนอาหาร**ที่ถูกเชือดโดยฝีมือ**ของบรรดาผู้ได้รับคัมภีร์**ทั้งที่เป็นยะฮูดีและนัซรอนี **นั้นก็เป็นที่อนุญาตให้แก่พวกเจ้า**บริโภค **อาหารของพวกเจ้าก็เป็นที่อนุญาตแก่พวก**ทั้งสอง**นั้นด้วย และบรรดาหญิงเสรีชนฝ่ายที่ศรัทธา** (เป็นมุอ์มิน) **ก็ดี บรรดาหญิงเสรีชนฝ่ายที่ได้รับพระคัมภีร์ก่อนพวกเจ้า**ทั้งยะฮูดีและนัซรอนีก็ดี ย่อมเป็นที่อนุญาตแก่พวกเจ้าจะทำการสมรสด้วยหญิงทั้งสองประเภทนั้นได้เหมือนกัน **ในเมื่อพวกเจ้าได้มอบให้พวกเธอได้รับค่าสมรสโดยปรารถนาจะครองนางเป็นภรรยา หาได้ปรารถนาจะล่วงประเวณีนอกอนุญาต** (กระทำการซินา) เป็นการเปิดเผย **และเป็นชายชู้กับนาง**อย่างไม่เปิดเผย	٦- اَلْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۖ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْكِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ ۖ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ أُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوْهُنَّ أُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْ أَخْدَانٍ ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แต่อย่างไรไม่ ถ้าแหละผู้ใดหักจิตไม่ศรัทธา คือกลายสภาพจากมุสลิมไปเป็นกาฟิร**เสียแล้ว ความประพฤติ**อันดีงาม**ของเขา**แต่อดีต**นั้นย่อมมลายแน่นอน** โดยจะไม่ได้รับพิจารณา และไม่ได้ผลบุญเป็นเครื่องตอบแทนเลย ในเมื่อเขาตายลงในสภาพของคนกาฟิร (มุรตัด) **ทั้งในวันอาคิเราะห์เขายังเป็นผู้หนึ่งในบรรดาพวกที่ขาดทุนอีกด้วย**	وَمَنْ يَّكْفُرْ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۡ وَهُوَ فِى الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝
๗.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธา เมื่อพวกเจ้า**มุ่งหมายที่**จะดำรงการละหมาด**ทั้งที่พวกเจ้าก็ยังมีสภาพราคีน้อย (หะดัสเล็ก-ไม่มีน้ำละหมาด) **ก็ให้พวกเจ้าล้างหน้าของพวกเจ้า และล้างมือ**ทั้งสองข้าง**ของพวกเจ้าพร้อมทั้งข้อศอก จงเช็ดศีรษะของพวกเจ้า และจงล้างเท้า**ทั้งสอง**ข้างของพวกเจ้าพร้อมทั้งตาตุ่มทั้งสองข้าง และหากว่าพวกเจ้า**เป็นพวก **มีราคี** (หะดัส-ใหญ่) และมีความมุ่งหมายที่จะเข้าทำละ-หมาด**ก็ให้พวกเจ้าชำระกาย**ทั้งสิ้นให้สะอาดด้วยน้ำพร้อมทั้งตั้งจิตปรารถนา (นียะห์) จะขจัดสภาพแห่งความมีราคีนั้นเสียจากตน **แต่ถ้าพวกเจ้าเป็นผู้ป่วยไข้**ถึงกับถ้าใช้น้ำชำระกายเมื่อมียุนุบแล้วจะเป็นภัยแก่ตนก็ดี **หรืออยู่ในภาวะเดินทางไกล**ในช่วงระยะทางที่อูฐบรรทุกเดินประมาณวันกับคืนหนึ่งที่ขาดแคลนน้ำก็ดี **หรือในพวกเจ้านั้นใคร**ที่เสียน้ำละหมาดโดย**เกิดมีสิ่งใด ๆ** ยกเว้นน้ำอสุจิ**ออกมาจากทวารหนัก**ก็ดี หรือทวารเบาก็ดี **หรือว่าพวกเจ้าถูกต้อง**ผิวกายของ**ผู้หญิง**ที่ไม่ห้ามพวกเจ้าแต่งงานก็ดี **ทั้งพวกเจ้า**ก็ได้	٧- يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ۗ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ۗ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เสาะแสวงหาน้ำแต่ปรากฏว่า**ไม่พบน้ำแล้วพวกเจ้าจงเอาฝุ่นสะอาดชำระ** (ตะยำมุม) **คือให้พวกเจ้า**ใช้มือทั้งสองข้างตบฝุ่นนั้นแล้วใช้ฝุ่นซึ่งตบครั้งแรก**ลูบใบหน้าของพวกเจ้า**พร้อมกับตั้งจิตปรารถนา**และ**ฝุ่นซึ่งตบครั้งที่สองใช้ลูบ**มือ**ทั้งสองข้าง**ของพวกเจ้า**จนถึงข้อศอกดังนี้ เอาฝ่ามือข้างซ้ายลูบแขนข้างขวาพร้อมทั้งข้อศอก และเอาฝ่ามือข้างขวาลูบแขนข้างซ้ายพร้อมทั้งข้อศอก **ซึ่ง**ในเรื่องของการอาบน้ำละหมาดก็ดี เรื่องอาบ-น้ำขจัดสภาพยุนุบก็ดี และเรื่องการใช้ฝุ่นสะอาดชำระแทนก็ดีที่ได้ทรงบังคับให้พวกเจ้ากระทำตามนั้น **อัลเลาะห์มิได้ทรงมุ่งประสงค์จะให้**การดังกล่าวนั้นเป็น**ทางแคบแก่พวกเจ้าเลย แต่จะทรงมุ่งหมายเพียงเพื่อให้พวกเจ้าสะอาด**ปราศจากหะดัสน้อยและหะดัสใหญ่ เพื่อให้พวกเจ้าเกลี้ยงเกลาจากบาปที่พวกเจ้าประพฤติสะสมไว้ **และเพื่อให้พระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่มีต่อพวกเจ้าครบบริบูรณ์** โดยการประทานศาสนาอิสลามและทรงชี้แจงข้อใช้ข้อห้ามในศาสนาอิสลามให้พวกเจ้าได้ทราบทั่วกัน**เท่านั้น เพื่อว่าพวกเจ้าจักได้ขอบคุณ**ในพระมหากรุณาธิ-คุณของพระองค์ และพวกเจ้าจงประพฤติตนตามใช้ตามห้ามของพระองค์กันเถิด	فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ ۚ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَلٰكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ○
๘.	**ทั้งพวกเจ้าจงรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของอัลเลาะห์ที่มีต่อพวกเจ้า** ในประการที่ได้ทรงมอบศาสนาอิสลามให้พวกเจ้าเข้ารับนับถือ **และ**จงรำลึกถึง**ข้อสัญญาของพระ-**	٨- وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	องค์ที่พระองค์**ได้ทรง**ใช้ให้นบีมุฮำมัดมา**ผูกพันไว้กับพวกเจ้า**ดังนี้คือ พวกเจ้าจักต้องเชื่อฟังข้อบัญญัติใช้ของพระองค์ด้วยความเคารพ ทั้งจักต้องประพฤติตนตามคำบัญชาใช้ทั้งในยามลำบากลำบน ในยามปกติ ตลอดจนในยามขยันขันแข็งและในยามท้อถอย **ในตอนที่พวกเจ้ากล่าว**รับข้อสัญญาจากนบีมุฮำมัดว่า **พวกเราสดับฟัง**อย่างเคารพ**และยอมเชื่อฟัง**ทุกสิ่งทุกอย่างตามที่นบีใช้และห้ามไม่ว่าสิ่งนั้นจะสบอารมณ์หรือไม่ก็ตามเถิด **และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์** ในด้านที่พวกเจ้าจะผิดสัญญาของพระองค์ทั้งในส่วนเปิดเผยและไม่เปิดเผย **เพราะแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์รู้ยิ่งในภาวะแห่งจิต** และภาวะนอกจิต	وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُم بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝
๙.	โอ้บรรดาผู้ศรัทธา **พวกเจ้าพึงธำรงไว้ซึ่ง**สิทธิของอัลเลาะห์ในด้านกระทำความดีและงดเว้นจากความชั่ว และจงธำรงไว้ซึ่ง**ความเป็นธรรมในทางเป็นสักขีพยานเพื่ออัลเลาะห์** **และอย่าได้ให้ความโกรธแค้น**ของพวกเจ้า**ต่อมวลชน**กาฟิร **เป็นเหตุให้พวกเจ้าขาดความเป็นธรรม**ต่อพวกเขา**เลย** เพื่อว่าเมื่อพวกนั้นโกรธพวกเจ้าแล้วพวกเจ้าก็จะได้ถือโอกาสฆ่าแล้วช่วงชิงทรัพย์ของพวกนั้นเสียเลย **จงให้ความเป็นธรรม**แก่ทุกๆฝ่ายเถิด ไม่ว่าจะเป็นพวกมุอ์มินหรือกาฟิร **การให้**ความเป็นธรรมดังกล่าว**นั้นแหละ จัดว่าเป็นการเข้าใกล้ความยำเกรง**ต่ออัลเลาะห์**ยิ่งกว่า**	٩- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ความไม่เป็นธรรม อีกทั้งพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์ด้วยเถิด เพราะแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงรู้เท่าทันในพฤติการณ์ที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่ แล้วพระองค์จะทรงตอบสนองแก่พวกเจ้าตามนั้น	وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ إِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ○
๑๐.	อัลเลาะห์ได้ทรงให้สัญญาไว้แก่บรรดาผู้ศรัทธาและประพฤติชอบทั้งหลาย ด้วยข้อสัญญาอันดีเลิศว่าพวกเขาเหล่านั้นย่อมได้รับซึ่งการอภัยโทษ และสรวงสวรรค์ซึ่งเป็นผลสนองอันใหญ่หลวง	١٠- وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ○
๑๑.	ส่วนบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาและหาว่าบรรดาโองการของเรา (อัลเลาะห์) เป็นเท็จนั้น พวกเขาเหล่านี้แหละคือชาวนรกญะฮีม	١١- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيٰتِنَا أُولٰئِكَ أَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ○
๑๒.	โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าจงรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณของอัลเลาะห์ที่มีต่อพวกเจ้าในคราวที่มีชนกลุ่มหนึ่งเป็นชาวอรับเผ่ากุรอยช์ ได้ลงมือเข้ามาจู่โจมสังหารพวกเจ้าโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัวแล้วพระองค์ก็ทรงระงับพวกนั้นไว้ให้วางมือเสีย ยิ่งกว่านั้นยังได้ทรงปก-ปักรักษาพวกเจ้าให้รอดพ้นจากความมีเจตนาร้ายของพวกนั้นต่อพวกเจ้าอีกด้วย แล้วพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์ และต่ออัลเลาะห์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้นที่ให้พวกผู้ศรัทธาพึงมอบหมายไว้เป็นที่ยึดมั่น อย่าได้ยึดเอาอื่นจากพระองค์เป็นที่ยึดมั่นเลย	١٢- يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوٓا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๑๓. **แหละ**ข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า**อันที่จริงอัลเลาะห์ได้ทรง**บัญชาใช้มูซา ให้**ผูกพันสัญญาไว้แก่สายสกุลอิสรออีล** (บุตรหลานของนบียะอ์กู๊บ) ถึง ๕ ข้อ ดังจะกล่าวต่อไป **และจากจำพวก**ตระกูลอิสรออีก**เหล่านั้น**ทั้งสิบสองพวก **เรา**(อัลเลาะห์)**ก็ได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการเสียสิบสองคน** ให้ทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบคนในสังกัดของตน โดยให้พวกนั้นปฏิบัติตามสัญญาที่ว่า ทุกคนในสังกัดนั้นถูกอัลเลาะห์บัญชาให้ยาตราเข้าสู่นครซีเรีย (ชาม) **และ**ให้สู้รบพวกกาฟิรที่โหดเหี้ยม การที่พระองค์ทรงตั้งให้มีผู้รับผิดชอบนั้นก็เพื่อจะให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งเหล่านั้นเอาจริงเอาจังแก่คนในสังกัดของตนให้ปฏิบัติตามข้อสัญญาที่ถูกใช้ ๒ ประการนี้ **อัลเลาะห์ตรัส**แก่สกุลวงศ์ของอิสรออีล**ว่าแท้จริงข้านี้**คอยให้ความสงเคราะห์**อยู่ฝ่ายพวกเจ้า** และให้พวกเจ้ามีชัยชนะ **ความจริง**สัญญา ๕ ข้อนั้นคือ **หากว่าพวกเจ้าดำรงละหมาด จ่ายทรัพย์ซะกาต ทั้งยังได้ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตของข้า ช่วยป้องกันพวก**พระศาสนทูต**เหล่านี้** ให้พ้นจากความมุ่งร้ายของศัตรู **และยินยอมเสียสละเพื่อ**ศาสนาของ**อัลเลาะห์อย่างบริสุทธิ์แล้วไซร้** ขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า**ข้าจะขจัดบรรดาบาปกรรมให้สิ้นไปจากพวกเจ้าและให้พวกเจ้าได้สู่สรวงสวรรค์ที่ภายใต้มีธารน้ำไหลผ่านแน่นอนทีเดียว แล้วถ้าหลังจาก**ได้รับข้อสัญญาทั้งห้าข้อ**นั้นพวกเจ้าผู้ใดปฏิเสธ ผู้นั้นย่อมดำเนินผิดหนทางที่เที่ยงตรงเป็นแน่** พวกเหล่านี้ได้เสียสัตย์สัญญาที่

١٣- وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا
وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ
وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي
وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا
لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กล่าวหาว่าพระศาสนทูตที่ถัดลำดับจากนบีมูซาลงมาเป็นคนเท็จทั้งนั้นและยิ่งกว่านั้นยังได้สังหารบรรดาพระศาสดา และได้หันหลังให้พระคัมภีร์ของนบีมูซาและพยายามทำให้ข้อบัญญัติที่จำเป็นของนบีมูซาไร้คุณค่า อัลเลาะห์จึงได้ตรัสว่า	
๑๔.	**ก็เพราะว่าพวกเหล่านั้น**เสียสัตย์โดย**บิดพริ้วต่อสัญญาที่ตนให้ไว้นี่แหละ เรา** (อัลเลาะห์) **จึงได้ขจัดให้พวกนั้นออกห่างจากพระเมตตา**ของเรา**เสีย ทั้งเรายังได้บันดาลใจของพวกนั้นให้แกร่งกระด้าง**ขนาดไม่ยอมรับซึ่งความศรัทธา **พวกเหล่านั้นได้สับเปลี่ยนพระคำ**ของอัลเลาะห์ คือ คุณลักษณะของนบีมุฮำมัดบ้าง และเรื่องทำนองอย่างอื่นบ้าง ซึ่งพระคำนี้พระองค์ได้ตรัสไว้ในพระคัมภีร์เตารอต **ให้ผิดเป็นอื่น**จากที่ได้ทรงกำหนดไว้แต่เดิม **กับได้ละเลยเรื่อง**การเจริญรอยตามนบีมุฮำมัด อันเป็น**ส่วนหนึ่งที่พวกเขาถูกใช้**อยู่ในพระคัมภีร์เตารอต **และ**โอ้มุฮำมัด **เจ้าก็แจ้งใจอยู่ว่าในพวกนั้นมีความทุจริต**ที่เสียสัตย์สัญญาและกรณีอื่น ๆ **เว้นไว้แต่เพียงไม่กี่คนเท่านั้น**ที่มีแต่ความสัตย์ซื่อเช่น อับ-ดุลเลาะห์บุตรสลามกับพรรคพวกอันได้แก่ อะซัด อุไซดุ ซะอ์ละบะห์ และบุตรยามีน **ดังนั้น**โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงนิรโทษกรรมให้พวกนั้นและอโหสิกรรมเสียเถิด เพราะแท้จริงอัลเลาะห์นั้นย่อมโปรดปรานีต่อผู้ปฏิบัติดีงามทั้งหลาย** โองการนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยโองการเรื่อง "ดาบ" จากซูเราะห์อัต-เตาบะห์ โองการที่ ๒๙	١٤- فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۖ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِ ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๕.	**และส่วนหนึ่งจากบรรดานัซรอนีที่พูดว่า พวกเราคือ นะซอรอนั้น เรา** (อัลเลาะห์) **ได้ผูกพันสัญญาบังคับพวกนั้นไว้แล้วใน** พระคัมภีร์อินยีลว่า "พวกนั้นจะต้องศรัทธาต่อนบีมุฮำมัด" เช่นเดียวกับที่เราได้เคยผูกพันสัญญาไว้แก่บุคคลในตระกูลอิสรออีล คือชาวยะฮูดีนั่นแหละ **แต่พวกนั้นกลับละเลยเสียจากส่วนที่พวกเขาถูกใช้** คือเรื่องความศรัทธาดังกล่าวบ้าง และเรื่องอย่างอื่นบ้างตามที่ระบุในพระคัมภีร์อินยีล **ฉะนั้นเรา** (อัลเลาะห์) **จึงให้เกิดมีศัตรูและความเคียดแค้นกันอยู่ท่ามกลางพวกเหล่านั้นตราบจนวันกิยามะห์** โดยให้แตกแยกกันเป็นสองฝ่าย คือยะฮูดีฝ่ายหนึ่งและนัซรอนีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือว่าให้พวกนัซรอนีแตกกันเองเป็นสามฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายนัสตูรียะห์ ที่เชื่อว่าอีซาเป็นบุตรของอัลเลาะห์ ฝ่ายมละกานียะห์ ที่เชื่อว่าอีซาคือหนึ่งในสามของการเป็นพระเจ้าอันมีอีซาหนึ่ง มารดาอีซา (มัรยำ) หนึ่ง และอัลเลาะห์อีกหนึ่ง และฝ่ายยะอ์กูบียะห์ ที่เชื่อว่าอีซาคืออัลเลาะห์ ซึ่งแต่ละฝ่ายต่างว่าแก่อีกฝ่ายหนึ่งว่าเป็นพวกกาฟิร **แล้วในภายภาคหน้า** คือวันกิยามะห์ **อัลเลาะห์จะทรงแจ้งให้พวกนั้นได้ทราบถึงสิ่งที่พวกตนได้กระทำมา** แล้วจะทรงตอบสนองแก่พวกเขาตามที่กระทำนั้น	١٥- وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ○
๑๖.	โอ้พวกยะฮูดีและพวกนัซรอนี**ผู้ทรงคัมภีร์แท้จริงมุฮำมัดผู้เป็นพระศาสนทูตของเราได้มายังพวกเจ้า จะมาชี้แจงเรื่องส่วนใหญ่จากพระคัมภีร์**เตารอตบ้าง และอินยีลบ้าง **ที่พวกเจ้าปกปิดกันไว้** กล่าวคือฝ่ายยะฮูดีได้ปกปิดโองการในเตารอตว่าด้วยการขว้างชายและหญิงที่ทำประเวณีนอกอนุญาต (ซินา)	١٦- يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กัน และว่าด้วยคุณลักษณะของนบีมุฮำมัด ส่วนฝ่ายนัซรอนีก็พยายามปกปิดคำแถลงของนบีอีซาในพระคัมภีร์อินยีลที่ว่า "อะห์มัด (กับมุฮำมัด เป็นคนเดียวกัน) จะอุบัติมีขึ้นในลำดับถัดจากเขา (อีซา) แน่นอน" **แต่เรื่อง**ที่มีระบุอยู่ในพระคัมภีร์เตารอตและพระคัมภีร์อินยีลซึ่งถูกพวกเจ้าปกปิดกันนั้นนบีมุฮำมัด**ได้งดเว้น**ไว้ไม่นำมาชี้แจง**ก็มาก** ทั้งนี้เกรงว่าจะเป็นการประจานพวกเจ้าอย่างไร้ประโยชน์เสียเปล่า ๆ	وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۚ
๑๗.	โอ้พวกยะฮูดีและนัซรอนี **อันที่จริงความสว่างไสวคือนบีมุฮำมัด และพระคัมภีร์**อัล-กุรอานอันเป็นพระคัมภีร์**ที่แจ้งชัดจากอัลเลาะห์ได้มาถึงพวกเจ้าแล้ว** การมาของนบีมุฮำมัดยังพวกเจ้านั้นมิใช่มาเพียงเพื่อชี้แจงเรื่องที่ถูกปิดบังไว้เท่านั้น แต่มาอย่างมีคุณประโยชน์จนหาค่ามิได้อีกด้วย	١٧- قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۙ
๑๘.	**พระองค์จะทรงใช้พระคัมภีร์นั้นแนะนำบุคคลผู้เจริญรอยตามความยินดีของพระองค์** คือผู้ที่มีความศรัทธาต่อพระองค์**ให้เข้าสู่ทางสันติ ทั้งจะทรงให้พวกเหล่านั้นผละจาก**ความไม่ศรัทธาอันเปรียบเสมือน**ความมืดมนไปสู่**ความมีศรัทธา อันเปรียบเสมือน**ความสว่างไสวโดยความประสงค์ของพระองค์ และจะทรงแนะนำพวกเหล่านั้นไปสู่หนทางอันเที่ยงตรง**คือศาสนาอิสลาม	١٨- يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๙.	ข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า **ความจริงพวกยะฮ์กู-** บียะห์ซึ่งเป็นพวกหนึ่งในบรรดาชนชาวนัซรอนี **ที่อ้างว่า แท้จริงอัลเลาะห์คือ พระศรีมงคล** อีซา **ผู้เป็นบุตรมัรยำ นั้นเป็นผู้ไม่มีศรัทธา** (กาฟิร) ทั้งนี้เพราะว่าพวกนี้ ถือว่าอีซาคือ อัลเลาะห์ และถือว่าอัลเลาะห์ก็คืออีซา โอ้ มุฮำมัด**เจ้าจงบอก**แก่พวกนั้นเถิดว่า **ไม่มีใครมีสิทธิ์คุ้มกันให้พ้น**จากโทษทรมานของ**อัลเลาะห์ได้เลย ถ้าพระองค์ทรงมุ่งประสงค์จะทำลายพระศรีมงคล** อีซา**บุตรมัรยำ**กับ**มารดาของเขา** (อีซา) **ตลอดจนบุคคลทั้งมวลในพื้นพิภพนี้ให้พินาศเสียแล้ว** ดังนั้น หากว่าอีซาเป็นพระเจ้าโดยแท้เขาก็ต้องมีฤทธิ์คอยให้ความคุ้มกันการลงโทษของอัลเลาะห์ได้ซิ แต่นี่ไม่อย่างนั้น จึงแสดงว่าอีซามิใช่พระผู้เป็นเจ้า **แหละว่าอำนาจการปกครองบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด**และแผ่นดิน ตลอดจนสรรพสิ่งระหว่างทั้งสองนั้นย่อมเป็นสิทธิของอัลเลาะห์ทั้งสิ้น พระองค์จะทรงสร้างสรรค์อะไรที่พระองค์ทรงมีความประสงค์ย่อมได้ ด้วยอัลเลาะห์นั้นทรงมีอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง**	19- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَن يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَن يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○
๒๐.	**ทั้งยะฮูดีและนัซรอนีต่างว่า พวกเรานี้มี**ฐานะและเกียรติคล้ายกับ**เป็นบุตรชายของอัลเลาะห์** และคล้ายกับที่จะ**เป็นที่รักยิ่งของพระองค์** เหมือนดั่งพระองค์เป็นบิดาของ พวกเรา โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงถามพวกทั้งสองนั้นเถิดว่า** เท่าที่พวกเจ้าพูดนั้นถ้าเป็นความจริง **แล้วทำไมเล่าพระองค์ถึงได้เอา**	20- وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُم

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	โทษพวกเจ้า โดยการให้พวกเจ้าถูกเข่นฆ่าบ้าง ถูกจับเป็นเชลยบ้าง และถูกสาปเป็นลิงบ้าง พวกเจ้าก็ได้เคยรับปากอยู่แล้วว่าอัล-เลาะห์จะเอาโทษพวกเจ้าเพียงสี่สิบวันเท่ากับเวลาแห่งการเคารพบูชาลูกโคทองเท่านั้น แต่ผู้เป็นบิดาจะลงโทษบุตรของตนหรือคนรักจะลงโทษคู่ร่วมรักของตนขนาดนั้นก็หาไม่ แล้วนี่อัลเลาะห์ได้ทรงเอาโทษพวกเจ้าถึงขนาดที่กล่าวไว้แล้วนั้น แสดงว่าพวกเจ้าเป็นคนพูดเท็จที่อ้างว่าอัลเลาะห์กับพวกเจ้าเป็นพ่อเป็นลูกกัน **แต่พวกเจ้าคือส่วนหนึ่งจากมนุษยชาติที่พระองค์ทรงสร้างต่างหาก** ในเมื่อพวกเจ้าได้รับความดีอย่างไร มนุษย-ชาติทั่ว ๆ ไปก็พึงได้รับความดีนั้น และถ้าพวกเจ้าได้ประสบกับเคราะห์ร้ายอย่างไร มนุษยชาติทั่ว ๆ ไปก็พึงได้รับเคราะห์ร้ายอย่างนั้นทำนองเดียวกันนั้นเองจึงไม่เป็นการสมควรเลยที่พวกเจ้าจะยกตัวเป็นเช่นนั้น **พระองค์จะประทานอภัยให้แก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ก็ได้ และจะทรงเอาโทษทัณฑ์บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ก็ได้** โดยปราศจากการทัดทาน **อันว่าอำนาจการปกครองบรรดาชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินตลอดจนสรรพสิ่งระหว่างทั้งสองนั้นย่อมเป็นสิทธิของอัลเลาะห์ทั้งสิ้น แล้วในบั้นปลาย**ของพวกเจ้า**นั้นก็จะคืนไปสู่**การสอบสวนของ**พระองค์**เพียงผู้เดียว	بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۚ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۖ وَإِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ○
๒๑.	โอ้พวกยะฮูดีและนัซรอนี**ผู้ทรงคัมภีร์ แท้จริงพระศาสนทูตของเรา**คือนบีมุฮำมัด	٢١- يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ได้มายังพวกเจ้าแล้ว จะมาชี้แจงข้อบัญญัติห้ามและใช้**แก่พวกเจ้าในระยะศูนยกาลที่**ว่างเว้น**จากพวกศาสนทูต** อันนับได้ห้าร้อยหกสิบเก้าปี ระหว่างนบีอีซากับนบี-มุฮำมัด **เพื่อกันมิให้พวกเจ้าพูด**แก้ตัวในขณะที่พวกเจ้ากำลังถูกลงโทษในวันกิยามะห์ **ว่า ไม่เห็นมีพระศาสนทูตผู้ใดมาอำนวยข่าวดีและข่าวร้ายแก่พวกเราเลย** เพราะพระ-ศาสดามุฮำมัด**ผู้มาโปรดอำนวยข่าวดี**ด้วยสรวงสวรรค์ **และแจ้งข่าวร้าย**ด้วยนรก**ก็ได้มาถึงพวกเจ้าแล้วจริง ๆ** เพราะฉะนั้นจึงเป็นอันว่าขณะนั้นไม่มีคำแก้ตัวดังกล่าว **แหละว่าอัลเลาะห์นั้นคือองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง** เป็นต้นว่าทรงมีอานุภาพในการลงโทษพวกเจ้าหากพวกเจ้าไม่เจริญตาม	يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَن تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَاءَكُم بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○
๒๒.	**และ**โอ้มุฮำมัดจงกล่าวประวัติของอีซากับประชากรเพื่อให้เป็นอุดมคติแก่ประชากรของเจ้าเอง จะได้ไม่หาว่าเจ้าเท็จและเพื่อให้เจ้าได้มีใจอดทนต่อความทรยศของประชากรของเจ้าว่า **เมื่อมูซาได้กล่าวแก่ปวงชนของตนว่า โอ้ปวงชนของฉัน พวกเจ้าจงรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณแห่งอัลเลาะห์ที่มีต่อพวกเจ้าในคราวที่พระองค์ได้ทรงตั้งให้ส่วนหนึ่งในหมู่ของพวกเจ้าเป็นพระศาสดาและที่ได้ทรงตั้งให้พวกเจ้าเป็นผู้ครองนคร ทั้งยังได้ประทานให้พวกเจ้าได้รับสิ่งที่พระองค์ไม่เคยประทานแก่คนใดจากปวงประชาชาติ**ในอดีตกาล**มาก่อนเลย** สิ่งที่	٢٢- وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنبِيَاءَ وَجَعَلَكُم مُّلُوكًا وَآتَاكُم مَّا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กล่าวก็คือน้ำตาลฟ้า นกคุ่ม การสำแดงเดชให้น้ำทะเลแยก และอื่น ๆ อีก	
๒๓.	เมื่อพระองค์ได้ทรงกระชับในเรื่องให้รำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณเสร็จแล้ว พระองค์ก็ทรงบัญชาใช้ให้พวกเหล่านั้นออกสงครามปราบศัตรูให้สิ้น นบีมูซารับพระบัญชามาสนองแทนว่า **โอ้ปวงชนของฉัน พวกเจ้าจงสู่ดินแดน**นครซีเรียอันเป็นดินแดน**แห่งความบริสุทธิ์ซึ่งอัลเลาะห์ได้ทรง**ใช้ให้พวกเจ้าไปสู่หรือที่ได้ทรง**จดบันทึกไว้**สำหรับพวกเจ้าแล้วในแผ่นทะเบียน (เลาหุลมะห์ฟูซ) **ว่านครนี้เป็นของพวกเจ้า**ถ้าหากพวกเจ้ามีศรัทธาและมีการภักดีต่อพระองค์**และพวกเจ้าอย่าได้หันหลังกลับ**จากนครแห่งนี้ไปสู่อียิปต์เพราะเหตุพวกเจ้าได้ข่าวคราวว่า มีพวกโหดเหี้ยมอยู่ที่นครซีเรีย พวกเจ้าก็เกิดความหวาดกลัวแล้วร้องไห้ ครั้นแล้วพวกเจ้าก็โอดครวญว่า "พวกเราหวังอย่างยิ่งว่า พวกเราจะต้องกลับไปตายที่อียิปต์ พวกเราจงแต่งตั้งหัวหน้าขึ้นสักคนหนึ่งเถิด เพื่อให้เป็นผู้นำพาพวกเรากลับไปอียิปต์" **ทั้งอย่าได้กลับสภาพเป็นพวกที่ขาดทุน**ในทางความพยายาม**อีกเลย**	٢٣- يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خٰسِرِينَ ○
๒๔.	**พวก**ประชากร**เหล่านั้น**ของนบีมูซา**จึงตอบว่า โอ้มูซา แท้จริงที่นครแห่งนี้ มีพวกทรชนโหดเหี้ยมอยู่คณะหนึ่ง**เป็นชนในเผ่าอ๊าดประชากรของนบีชุไอบ์รูปร่างสูงใหญ่มีกำลังแข็งแรงยิ่งยังคงเหลือตกค้างอยู่ **พวก**	٢٤- قَالُوا يٰمُوسٰى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ ۖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เราจะไม่เข้าไปยังนครนี้หรอก จนกว่าพวกทรชนโหดเหี้ยม**เหล่านั้นจะออกไปจากที่นั่นเสียก่อน แล้วถ้าพวกเหล่านั้นออกจากที่นั่นไป นั่นแหละพวกเราจึงจะเข้าสู่**นครที่ว่านี้	وَإِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَإِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَإِنَّا دٰخِلُوْنَ ۝
๒๕.	**ยังมี**ยูชะอ์บุตรของนูนผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระศาสดาหลังสมัยมูซากับกาลับบุตรยูกินาซึ่งเป็น**ชายสองคนจากบรรดาชนที่มีความเกรงกลัว**การขัดขืนคำบัญชาของอัล-เลาะห์ และเป็นผู้ตรวจการณ์ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากมูซาให้ทำหน้าที่สืบข่าวของพวกโหด-เหี้ยมในนครซีเรีย **ซึ่งอัลเลาะห์ได้ทรงการุณต่อเขาทั้งสอง**โดยได้ทรงให้ความคุ้มครองสองคนนี้จากการประพฤติบาป กล่าวคือคนทั้งสองเมื่อได้ตระเวนสืบข่าวในซีเรียแล้วก็กลับมารายงานข่าวให้แก่นบีมูซาทราบโดยเฉพาะ ต่างกับนักข่าวคนอื่นอีกสิบคนได้แต่กลับมารายงานข่าวที่น่าหวาดเสียวให้แก่สมัครพรรคพวกของตนเองจนเกิดความขยาดเสียขวัญ ทั้งสอง**ได้บอก**แก่คนในตระกูลอิสรออีลว่า**พวกเจ้าจงเข้าโจมตีพวก**ทรชนโหดเหี้ยม**เหล่านั้นทางประตู**ของนครซีเรีย**นั้นซิ** อย่าได้กลัวพวกมันเลย อันที่จริงแล้วพวกเหล่านี้สูงใหญ่แต่เรือนร่างเท่านั้น หามีกำลังวังชาไม่ **เมื่อพวกเจ้าได้เข้าไปทางประตูนั้นแล้วพวกเจ้าจึงจะเป็นพวกมีชัย**ที่คนทั้งสองว่า "จะมีชัย" นี้ เพราะทั้งสองมั่นใจว่า อัลเลาะห์เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและให้ความสำเร็จตามสัญญาความช่วยเหลือของพระองค์	٢٥- قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَإِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَإِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๒๖.	และพวกเจ้าจงมอบหมายอัลเลาะห์ไว้เป็นที่พึ่งในการประทานความดีและความชั่วเท่านั้น ถ้าแม้นพวกเจ้าเป็นผู้ที่มีศรัทธาต่อพระองค์และศรัทธาว่า นบีมูซาเป็นพระศาสดาที่แท้	٢٦- وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝
๒๗.	พวกยะฮูดีเหล่านั้นพูดว่า โอ้มูซา พวกเราจะไม่เข้าไปที่นครซีเรียนั้นเป็นอันขาดตราบใดที่พวกกันอานีย์ (พวกโหดเหี้ยมทารุณ) เหล่านั้นยังอยู่ที่นั่น ท่านและองค์พระผู้อภิบาลของท่านจงไปกันเองซิ ไปสู้รบกับพวกกันอานีย์ พวกเราจะไม่ออกไปสู้รบพวกมันหรอก จะนั่งอยู่เสียที่นี่แหละ	٢٧- قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ۝
๒๘.	ขณะที่พวกเหล่านั้นกำลังพูดอยู่นี้ เขา (มูซา) ก็กล่าวว่า โอ้องค์พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ ข้าพระองค์ไม่มีอำนาจที่จะปกครองผู้ใดอีกแล้ว นอกจากตัวข้าพระองค์กับฮารูนผู้เป็นพี่ชายของข้าพระองค์เองเท่านั้น ขอพระองค์ได้โปรดบังคับพวกเหล่านั้นให้ปฏิบัติตามพระองค์เอาเองเถิด แล้วขอพระองค์ได้โปรดให้การตัดสินโดยปลีกพวกข้าพระองค์กับกลุ่มชนที่มีบาปหนาให้ออกห่างกันเถิด	٢٨- قَالَ رَبِّ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاَخِيْ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۝
๒๙.	พระองค์ตรัสแก่มูซาว่า แท้จริงนครซีเรียนั้นพวกเหล่านี้ถูกห้ามเข้าไปเป็นเวลาตั้งสี่สิบปีโดยที่พวกเหล่านี้หลงอยู่ในดินแดนอัล-ไตฮ์ ซึ่งกำหนดโดยกว้างได้เก้าฟัรซัคและโดยยาวได้สามสิบฟัรซัค (๑ ฟัรซัค เท่ากับ ๓ ไมล์อรับ) ฉะนั้นมูซาเอ๋ย เจ้าอย่าได้สลดใจต่อกลุ่มชนที่มีบาปหนาเลย	٢٩- قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۚ يَتِيْهُوْنَ فِى الْاَرْضِ ۗ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เพราะว่าพวกเหล่านี้อุตส่าห์พยายามเดินทางในยามค่ำคืน แต่พอรุ่งขึ้นเช้าก็ปรากฏว่ายังเดินอยู่ในที่เดิมนั่นเอง พวกเขาพยายามเดินในตอนกลางวันอีก แต่ก็คงเป็นเช่นเดียวกันคือพอตกค่ำก็ปรากฏว่ายังอยู่ในที่เดิม ในที่สุดพวกเหล่านั้นก็ตายกันหมดสิ้น เหลืออยู่แต่ผู้มีอายุยังไม่ย่างเข้ายี่สิบปีเท่านั้น กล่าวกันว่าพวกเหล่านี้มีจำนวนถึงหกแสนคน ส่วนมูซากับฮารูนผู้พี่ชายก็ได้ถึงแก่กรรมลง ณ ดินแดนอัล-ไตฮ์ แต่มูซาถึงแก่กรรมหลังจากฮารูนหนึ่งปี ซึ่งนับได้ว่าการถึงแก่กรรมของทั้งสองเป็นความโปรดปรานีสำหรับเขาทั้งสอง แต่ถือเป็นโทษทัณฑ์สำหรับพวกผู้มีบาปหนาดังกล่าวนั้นและอีกอย่างหนึ่งขณะที่มูซาจวนจะถึงแก่กรรมลงนั้น มูซาได้ขอต่ออัลเลาะห์องค์พระผู้อภิบาลแห่งเขาว่า “ขอพระองค์ได้โปรดกรุณาให้เขา (มูซา) ได้อยู่ในปริมณฑลซึ่งใกล้ซีเรียนครแห่งความบริสุทธิ์เพียงเท่าระยะทางที่หินก้อนหนึ่งถูกขว้างไปตกอยู่ก็ยังดี” พระองค์ก็ได้ทรงให้เขาเป็นไปตามที่ขอนั้น ครั้นต่อมาอีกสี่สิบปีหลังจากมูซาได้ถึงแก่กรรมลงแล้วยูชะอ์ก็ได้รับแต่งตั้งให้กินตำแหน่งพระศาสดา และถูกพระองค์บัญชาใช้ให้ออกไปปราบปรามพวกทรชนโหดเหี้ยม ดังนั้นยูชะอ์พร้อมด้วยเหล่าลูกหลานซึ่งอายุยังไม่ถึงยี่สิบปีที่รอดตายจากการเดินทางหลงอยู่ในดินแดนอัล-ไตฮ์ จึงได้ออกเดินทางไปปราบปรามพวกโหดเหี้ยมตามพระบัญชา ครั้นแล้วยูชะอ์ก็ได้เข้าทำ	

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	การสู้รบกับเหล่าทรชนผู้โหดเหี้ยมในวันศุกร์ และในการสู้รบกันครั้งนี้ ปรากฏว่าดวงอาทิตย์หยุดการโคจรอยู่หนึ่งชั่วโมง พอดีกับเวลาการสู้รบได้เสร็จสิ้นลง	
๓๐.	และโอ้มุฮำมัด **เจ้าจงอ่านเรื่องราวของบุตรทั้งสองของอาดัม** ชื่อว่ากอบีลผู้พี่และฮาบีลผู้น้อง**ด้วยความสัตย์จริงให้พวกเหล่านั้น**ที่เป็นประชากรของเจ้า**ฟังเถิดว่า ในคราวที่ทั้งสองต่างนำของถวายประกอบบุญกุศล** เพื่อให้อัลเลาะห์ประทานความสมปรารถนาแก่ตน กล่าวคือฮาบีลประกอบพิธีโดยใช้แพะกับกับซ์ และกอบีลประกอบพิธีนี้โดยใช้พืชพันธุ์ **แต่**แพะกับกับซ์อันเป็นปัจจัยประกอบบุญพิธี**ของฝ่ายหนึ่ง**คือฮาบีล**ถูกรับรอง**ว่าสัมฤทธิ์ผลโดยมีเปลวเพลิงขาวจากฟากฟ้าลงมาเผาผลาญแพะและกับซ์นั้นให้สูญสลายไป ผลปรากฏเป็นดังนี้ แสดงว่าฮาบีลเป็นผู้ได้นางอักลีมาผู้น้องสาวของกอบีลมาเป็นภรรยา **ส่วน**พืชพันธุ์อันเป็นปัจจัยประกอบบุญพิธี**ของอีกฝ่ายหนึ่ง**คือกอบีล**มิได้ถูกรับรอง**ว่าสัมฤทธิ์ผลก็แสดงว่ากอบีลเป็นผู้ได้นางลบูดาผู้น้องสาวของฮาบีลเป็นภรรยาเป็นการสลับคู่ผ่าแฝดกัน แต่เนื่องจากนางอักลีมาหน้าตาสะสวยกว่านางลบูดา กอบีลจึงมีความโกรธแค้นและความริษยาซ่อนอยู่ในใจเรื่อยมาจนกระทั่งถึงเวลาหนึ่ง นบีอาดัมผู้บิดาได้เดินทางไปยังนครมักกะห์ เพื่อกระทำพิธีฮัจย์	٣٠- وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ผู้หนึ่ง (กอบีล) **จึงถือโอกาสนี้ บอก**แก่ฮาบีลว่า **ฉันขอปฏิญาณว่าจะต้องฆ่าเธอให้จงได้** ฝ่ายฮาบีลถามว่า "เพราะอะไรหรือที่ต้องมาฆ่าตัวฉัน?" กอบีลตอบว่า ก็บุญที่ท่านประกอบขึ้นนั้นสัมฤทธิ์ผลท่านจึงได้น้องสาวของฉันไปเป็นภรรยา แต่บุญที่ฉันประกอบขึ้นไม่เป็นอย่างนั้นฉันจึงได้น้องสาวของท่านมาเป็นภรรยา **อีกผู้หนึ่ง** (ฮาบีล) **ตอบ**กอบีล**ว่า แท้จริงอัลเลาะห์จะทรงรับรองเฉพาะ**แต่บุญกุศล**ของผู้**ประกอบการ**ที่มีความยำเกรงพระองค์เท่านั้น** ฉันเป็นผู้ที่มีความยำเกรงต่อพระองค์คนหนึ่ง พระ-องค์จึงได้ทรงให้บุญกุศลของฉันสัมฤทธิ์ผล	قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ○
๓๑.	ฮาบีลกล่าวอีก ฉันขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า **เป็นความจริงแท้ทีเดียว ถ้าหากว่าท่านจะเงื้อมือของท่านเพื่อฆ่าฉันละก็ ฉันจะไม่รับมือต่อสู้เพื่อฆ่าท่านเลย ทั้งนี้เพราะฉันเกรงกลัว**การลงโทษของ**อัลเลาะห์องค์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก** ในอันที่จะฆ่าท่าน	٣١- لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ ۖ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ○
๓๒.	และฮาบีลกล่าวอีกว่า **แท้จริงฉันนี้ไม่อยากจะให้ท่านแบกโทษที่ฆ่าฉันกับโทษของท่านเอง**ที่ได้เคยกระทำสะสมมาก่อนกลับไปสู่โลกอาคิเราะห์ **ด้วยเกรงว่าท่านจะเป็นผู้หนึ่งจากชาวนรก** ส่วนตัวฉันไม่ปรารถนาจะแบกโทษที่ฉันฆ่าตัวท่านกลับไปสู่โลกอาคิเราะห์หรอก เพราะจะเป็นเหตุให้ฉันเป็นคนหนึ่งจากชาวนรกเหมือนอย่างท่าน **แต่การเป็น**ชาวนรก**นั้นคือผลตอบแทนสำหรับบรรดาผู้**	٣٢- إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبُوءَ بِإِثْمِي وَإِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	คดโกงตัวเองโดยการกลับคืนไปสู่ภพอาคิเราะห์พร้อมด้วยบาป**ต่างหากเล่า**	
๓๓.	**แต่จิตใจของเขา** (กอบีล) **คิดเห็นว่าการฆ่า**อาบีล**ผู้น้องชายของตนเป็นการดีสำหรับตนแล้ว เขาจึงฆ่า**ฮาบีลเสีย **แต่แล้วเขาก็กลับเป็นคนหนึ่งในพวกซึ่งขาดทุน**ที่ได้กระทำลงไป ดังนั้น กอบีลไม่ทราบจะทำอย่างไรดี เพราะเนื่องจากว่าฮาบีลเป็นคนแรกในพวกบุตรหลานของอาดัมที่ตายลงในภพนี้ เมื่อไม่เห็นทางจะจัดการแก่ศพได้ กอบีลจึงแบกศพนั้นไว้บนหลังของตนอยู่นานถึงสี่สิบวัน จนกระทั่งร่างของฮาบีลเน่าเปื่อยส่งกลิ่นเหม็น	٣٣- فَطَوَّعَتْ لَهُۥ نَفْسُهُۥ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُۥ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ○
๓๔.	**ดังนั้น อัลเลาะห์ก็ได้ทรงบันดาลให้เกิดมีกาขึ้นมาคุ้ยเขี่ยดิน**ด้วยปากและตีนทั้งสองของมัน แล้วเอาดินนั้นกลบร่างกาอีกตัวหนึ่งซึ่งตายเพราะถูกกาตัวนั้นจิก **เพื่อให้เขา** (กอบีล) **ได้เห็นว่าเขาจะกลบความอุจาดของน้องชายของเขาได้อย่างไร เขา** (กอบีล) **กล่าวว่า น่าสลดใจนักที่ฉันนี้ไม่มีความสามารถเหมือนอย่างกาตัวนี้เลย ที่ไม่สามารถจะปกปิดความอุจาดของน้องชายของฉันได้ ฉะนั้นเขา** (กอบีล) **จึงกลายเป็นคนหนึ่งจากพวกที่เศร้าสลดใจทั้งหลาย**ในเรื่องที่ต้องแบกร่างอันไร้วิญญาณของฮาบีลอยู่ถึงสี่สิบวัน แล้วเพิ่งจะมาทำการขุดหลุมฝังร่างดังกล่าวต่อภายหลัง	٣٤- فَبَعَثَ ٱللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِى ٱلْأَرْضِ لِيُرِيَهُۥ كَيْفَ يُوَٰرِى سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَٰوَيْلَتَىٰٓ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا ٱلْغُرَابِ فَأُوَٰرِىَ سَوْءَةَ أَخِى ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ ٱلنَّٰدِمِينَ ۛ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๓๕.	**เพราะเหตุ**ที่กอบีลฆ่าฮาบีลผู้เป็นน้องชาย**นี้เอง เราจึงได้ตราเป็นกฎข้อบังคับไว้ให้แก่วงศ์ตระกูลของอิสรออีลว่า ถ้า**ในโอกาสต่อไป**ผู้ใดได้ฆ่าชีวิตหนึ่งโดยมิใช่เป็นการล้างหนี้ชีวิตกัน** ซึ่งชีวิตที่ถูกฆ่านั้นมิได้ฆ่าชีวิตอื่น เช่น กอบีลฆ่าฮาบีล หรือมิใช่ชีวิตของคนกาฟิรศัตรูคู่สงคราม (ฮัรบีย์) หรือมิใช่ชีวิตของผู้ตกจากภาวะความเป็นมุสลิม (มุร-ตัด) ต่างกับการฆ่าเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์-สินหรือครอบครัว อย่างนี้ศาสนาถือว่าไม่จำเป็นจะต้องฆ่าผู้เป็นฆาตกรให้ตายตกไปตามกัน **หรือ**โดยที่ผู้ถูกฆ่ามิได้เป็น**ผู้ก่อวินาศกรรมขึ้นในพิภพนี้**ด้วยเขาเสียศรัทธาบ้าง เป็นผู้ทำการร่วมประเวณีนอกอนุญาต (ซินา) บ้าง เป็นผู้ช่วงชิงทรัพย์สินของคนสัญจรไปมาตามทางบ้าง หรืออะไรอื่นที่ผิดทำนองของศาสนาบ้าง เหล่านี้**ก็เท่ากับผู้นั้นได้ฆ่ามวลมนุษย์ทั้งหมดสิ้น** กล่าวคือผู้ใดทำลายเกียรติของชีวิตหนึ่งก็เหมือนกับผู้นั้นทำลายเกียรติของชีวิตทั้งสิ้นในแง่ที่มีความอาจหาญ และแง่ทำลายโครงสร้างที่อัลเลาะห์ได้ทรงประกอบขึ้น **แต่ถ้าผู้ใดไว้ชีวิตคนนั้น ๆ** ด้วยการหักห้ามใจตนเองหรือคนอื่นที่คิดจะฆ่าก็ดีหรือเข้าไปคุ้มกันคนหนึ่งให้รอดพ้นการถูกฆ่าก็ดี **เท่ากับผู้นั้นได้ไว้ชีวิตมวล-มนุษย์ทั้งหมดสิ้น** กล่าวคือผู้ใดได้ไว้ชีวิตหนึ่งก็เหมือนกับผู้นั้นได้ไว้ชีวิตทั้งสิ้นในแง่ที่เขารักษาสิทธิของอัลเลาะห์ และรักษาโครงสร้างที่อัลเลาะห์ได้ทรงประกอบขึ้นอย่างไม่มีผู้ใดสามารถจะประกอบโครงสร้าง	٣٥- مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۛ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًاۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيْعًا ۗ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيْعًا ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อย่างนั้นได้ **และข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า ความเป็นจริงนั้นบรรดาพระศาสนทูตของเราก็ได้มายังพวกในวงศ์ตระกูลอิสรออีลเหล่านั้นพร้อมด้วยอภินิหาริย์ต่าง ๆ แล้ว ครั้นต่อมาหลังจากนั้น พวกเหล่านี้ส่วนมากต่างล่วงละเมิดกันในภาคภพนี้** ด้วยการปฏิเสธศรัทธาบ้าง ฆ่าฟันสังหารกันบ้าง และอื่น ๆ บ้าง	وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ○
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ ครั้งหนึ่งได้มีชาวอรับเผ่าอิรนีย์เข้าไปนครมดีนะห์ทั้งหมดต่างป่วยไข้ นบีมุฮำมัดได้อนุญาตให้พวกนี้ไปยังอูฐฝูงหนึ่งหลังจากที่พวกเขาได้แสดงความเป็นมุสลิมแต่เปลือกนอกให้นบีมุฮำมัดเห็น ครั้นแล้วพวกเขาก็ดื่มน้ำปัสสาวะและนมของอูฐฝูงนั้น และเมื่อพวกเขาได้หายจากอาการป่วยไข้แล้ว ก็ได้ฆ่าชายคนเลี้ยงอูฐของนบีมุฮำมัด แล้วยังได้ไล่ต้อนฝูงอูฐดังกล่าวไปอีกด้วย โองการจากอัลเลาะห์จึงมีลงมาว่า	
๓๖.	**โดยเฉพาะผลตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่หาญสู้กับอัลเลาะห์และมุฮำมัดผู้เป็นพระศาสนทูตของพระองค์** โดยการฆ่าชายเลี้ยงอูฐดังกล่าวหรือฆ่ามุสลิมทั้งหลาย **ทั้งยังพยายามก่อวินาศกรรมขึ้นในพิภพ** โดยการช่วงชิงอูฐของผู้เลี้ยงอูฐดังกล่าวหรือทรัพย์สินของมุสลิมทั้งหลายนั้นคือ **พวกนี้จะต้องถูกฆ่าหรือถูกตรึงหรือถูกตัดมือ**ขวา **ตัดเท้า**ซ้าย **ของพวกเขาโดยสลับข้างกัน หรือถูกเนรเทศออกจากดินแดน**แห่งตน กล่าวคือการฆ่าเป็น·	٣٦- اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ؕ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	โทษตอบแทนสำหรับผู้ที่ฆ่าเขาเท่านั้น การตรึงเป็นโทษตอบแทนสำหรับผู้ที่ฆ่าและช่วงชิงทรัพย์ ส่วนการตัดมือตัดเท้าเป็นโทษตอบแทนสำหรับผู้ที่ช่วงชิงทรัพย์อย่างเดียว สำหรับการเนรเทศเป็นโทษตอบแทนผู้ที่ขู่กรรโชก โทษตอบแทนทั้งสิ้นที่กล่าว **นั่นแหละคือความต่ำช้าแห่งภพนี้ที่ต้องได้แก่พวกนั้นอีกทั้งในภพหน้าพวก**กาฟิรหรือมุสลิมที่กระทำผิดดังกล่าวและยังมิได้ถูกชำระโทษในภพนี้ **เหล่านั้นต้องได้รับโทษทรมานอันใหญ่หลวง** นั่นคือการถูกลงโทษในขุมนรก	ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْىٌ فِى الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٣٦
๓๗.	**ยกเว้นแต่บรรดาที่**ถูกกล่าวนั้น**ได้รับสารภาพกลับใจ** (เตาบะห์) ว่าจะไม่บังอาจสู้กับอัลเลาะห์และพระศาสนทูตของพระองค์และไม่ยังความพินาศในทางสัญจร **ก่อนจากพวกเจ้าจะกำหนดโทษพวกนั้นแล้วเท่านั้น พวกเจ้าพึงทราบไว้เถิดว่าแท้จริงอัลเลาะห์นั้นคือองค์ทรงยิ่งในการอภัย**ซึ่งโทษทัณฑ์ที่พวกนั้นกระทำกันมา **ทรงโปรดปรานียิ่ง**แก่พวกนั้น เป็นอันว่าในเมื่อผู้หนึ่งได้ทำการฆ่าและชิงทรัพย์ การขอสารภาพกลับใจ (เตาบะห์)ของผู้นั้น จะเป็นประโยชน์ตรงที่ไม่ถูกลงโทษตรึงเพราะการตรึงเป็นโทษรูปหนึ่งในสิทธิของอัลเลาะห์ แต่จะไม่เป็นประโยชน์แก่ผู้นั้นตรงที่เขาผู้นั้นต้องถูกฆ่า และคืนทรัพย์นั้นให้เจ้าของ เพราะทั้งสองนี้เป็นสิทธิ์ของมนุษย์ ส่วนการขอสารภาพกลับใจของผู้นั้นหลังจากถูกจับมาดำเนินคดีแล้ว ย่อมไม่เกิดประโยชน์แก่ผู้นั้นเลย	٣٧- اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٤

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๓๘.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธาพวกเจ้าจงยำเกรง**การลงโทษของ**อัลเลาะห์ ทั้งจงใฝ่หาทางไปเข้าชิดพระองค์**ในด้านเกียรติและตำแหน่งโดยการภักดีพระองค์ **และจงต่อสู้อยู่ในวิถีแห่ง**ศาสนาของ**พระองค์** เพื่อให้ศาสนาของพระองค์สูงเด่นขึ้น **เพื่อว่าพวกเจ้าจักได้มีชัย**ด้วยการได้เข้าสู่สรวงสวรรค์	٣٨- يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
๓๙.	**แท้จริงบรรดาผู้ไม่ศรัทธานั้น ถ้าพวกเขามี**ทรัพย์สมบัติและสรรพ**สิ่งทั้งสิ้นในหน้าแผ่นดินเป็นสิทธิ์** เพื่อพวกเขาจะได้เอาสิ่งนั้นไว้ไถ่ตัว **และมี**อีกหนึ่งเท่าตัวของสิ่งทั้งสิ้นนั้นกับ**อีกเท่านั้น เพื่อจะได้เอาสิ่งนั้น ๆ ไถ่ตัวให้พ้นจากการถูกลงโทษในวันกิยามะห์** สิ่งทั้งสิ้นดังกล่าวที่ถูกนำมาเป็นค่าไถ่ตัว**นั้นก็จะไม่ถูกรับไว้จากพวกเขาเลย ทั้งพวกเขายังต้องได้รับโทษทรมานอันเจ็บแสบอีกด้วย**	٣٩- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝
๔๐.	**พวกที่ไม่ศรัทธา** (กาฟิร) **เหล่านั้นอยากจะออกไปให้พ้นจากขุมนรกนั้น แต่แล้วพวกเขาก็ออกพ้นไปมิได้ซ้ำพวกนั้นยังจะต้องได้รับโทษทรมานอยู่เป็นประจำ**	٤٠- يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۝
๔๑.	**ชายผู้เป็นขโมยกับหญิงผู้เป็นขโมยนั้น พวกเจ้าจงตัดมือ**ขวาเพียงข้อมือ**ของเขาทั้งสอง**นั้น โดยกำหนดว่าทรัพย์ที่ถูกขโมยนั้นต้องมีค่าอย่างน้อยหนึ่งในสี่ของหนึ่งดีนาร (เหรียญทองคำ) ตามทัศนะของท่านอิมามชาฟิอีย์ ถ้าเขาได้ขโมยอีกเป็นครั้งที่สองก็ให้พวกเจ้าตัดเท้าซ้ายเพียงข้อเท้า สำหรับการขโมยครั้งที่สามและที่สี่ก็ให้ตัดมือซ้ายและเท้าขวา	٤١- وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ของคนขโมยโดยลำดับ หากเขายังขโมยอีก เขาก็จะถูกลงโทษตามดุลยพินิจของผู้พิพากษา (ตะอ์ซีร) เพื่อให้เข็ดหลาบ การลงโทษตามที่บรรยายนี้ **เป็นการตอบแทนผลแห่งกรรมที่ทั้งสองนั้นพยายามก่อขึ้น** เป็น**การลงทัณฑ์จากอัลเลาะห์**แก่คนทั้งสองนั้น **ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อิทธิฤทธิ์ยิ่ง**ในงานทั้งหลายของพระองค์ **ทรงประณีตยิ่ง**ในสิ่งที่พระองค์จัดสร้าง	بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ○
๔๒.	**ฉะนั้นหากผู้ใดได้สารภาพกลับใจ** (เตาบะห์) ละมือจากการขโมย **หลังจากที่ตนเคยเป็นผู้ร้ายคดโกงคนอื่น และปรับตัวเป็นคนดีได้ อัลเลาะห์ก็จะทรงรับรองซึ่งการสารภาพกลับใจของเขา เพราะแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์ยิ่งในการอภัย**แก่ผู้กลับใจจากการเป็นผู้ขโมย **ทรงโปรดปรานียิ่ง**ต่อผู้นั้น การกลับเนื้อกลับตัวจากการเป็นขโมยนั้นย่อมพ้นจากการถูกลงโทษได้ในภพหน้า เพราะโทษรูปนี้เป็นสิทธิของอัลเลาะห์ ส่วนการตัดมือกับการคืนทรัพย์แก่ผู้เป็นเจ้าของนั้นจะไม่ถูกยก เพราะการทั้งสองเป็นสิทธิของมนุษย์ นอกจากว่าเจ้าทรัพย์จะเป็นฝ่ายให้อภัยก่อนจากเรื่องราวถูกนำขึ้นฟ้องศาลเท่านั้น	٤٢- فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ○
๔๓.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าย่อมรู้อยู่ว่า แท้จริงอัลเลาะห์นั้นพระองค์เป็นผู้ทรงสิทธิ์ในการปกครองบรรดาชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดิน พระองค์จะทรงลงโทษทรมานบุคคลที่พระองค์ทรง**	٤٣- اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ประสงค์ก็ได้ และพระองค์จะทรงให้อภัยแก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ก็ได้ ด้วยว่า อัลเลาะห์นั้นทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง อาทิ ทรงมีอานุภาพในอันที่จะลงโทษทรมานและในการให้อภัย

وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ ۗ
وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ○

๔๔. **โอ้พระศาสนทูต**มุฮำมัด **อย่าได้ให้เป็นที่สลดแก่เจ้าเพราะบรรดา**มุนาฟิก**ผู้ขาดศรัทธาโดยไว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจากผู้ที่เคยพูดแต่ปากว่าพวกเราศรัทธา แต่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธาเลยและส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้เป็นยะฮูดี**ที่เป็นพวกก็รีเฏาะห์**นั้นเป็นทั้งผู้คอยจ้องสดับฟังคำเท็จ**อย่างเคารพยกย่องที่นักปราชญ์ของพวกเขาปั้นขึ้น แล้วนำเอาความเท็จนั้นไปถ่ายทอดแก่คนชั้นสามัญของพวกเขา **และเป็นนักฟัง**ความจริงจากเจ้าแล้วนำความจริงอันนั้น**ไปถ่ายทอด**ให้แก่นักปราชญ์ของพวกเขา เพื่อให้นักปราชญ์แก้ไขคัมภีร์บ้าง และเพื่อเป็นสื่อกลาง**ให้แก่อีกพวกหนึ่ง** อันได้แก่พวกคอยบัร **ทั้งๆที่พวก**คอยบัร**นี้ไม่เคยไปมาหาสู่เจ้าเลย** ทั้งนี้เพราะว่าพวกคอยบัรนั้นมีความโกรธแค้นเจ้าและเย่อหยิ่งต่อเจ้า **พวก**คอยบัร**เหล่านี้พยายามเปลี่ยนแปรพระคำ**ของอัลเลาะห์ในพระคัมภีร์เตารอตที่ว่าด้วยโทษขว้างชายหญิงซึ่งประกอบการประเวณีนอกอนุญาตด้วยหิน **ให้เป็นอื่น**จากที่พระ-องค์ได้ทรงกำหนดไว้ แล้วก็เขียนเนื้อความใหม่ลงไว้ในพระคัมภีร์เตารอตว่าเป็นโทษเพียงให้เฆี่ยน **โดย**พวกยะฮูดีคอยบัรเหล่านั้น**กล่าว**แก่พวกยะฮูดีก็รีเฏาะห์ผู้เป็นสื่อระ-

٤٤-يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ
يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ
قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ
وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ
سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَأْتُوْكَ ۗ
يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	หว่างพวกตนกับมุฮำมัดว่า **ถ้าแม้นพวกเจ้าได้รับ**คำแนะนำ**เรื่องอย่างนี้** จากนบีมุฮำ-มัดว่าต้องเฆี่ยนชายหญิงผู้ประกอบการซินา**แล้วไซร้ พวกเจ้าจงรับมันไว้เถิด แต่ถ้าแม้นพวกเจ้ามิได้รับ**คำแนะนำอย่างนั้นจากนบีมุฮำมัดแล้ว **พวกเจ้าก็จงระวังตัว**อย่ารับมัน**ไว้ซิ** กล่าวคือ ในหมู่ของยะฮูดีคอยบัรมีชายหญิงในตระกูลสูงคู่หนึ่งได้ร่วมทำประเวณีนอกอนุญาต (ซินา) กัน ซึ่งคนทั้งสองนี้ต่างก็เคยมีภรรยาและสามีกันมาแล้ว ยะฮูดีพวกนี้ไม่ชอบวิธีการลงโทษผู้ประกอบการซินาด้วยการใช้หินขว้าง พวกเขาจึงได้ส่งตัวของชายและหญิงนี้ไปยังยะฮูดีก็รีเฏาะห์ เพื่อให้ยะฮูดีก็รีเฏาะห์นำชายหญิงนี้ไปยังนบีมุฮำมัดเพื่อจะสอบถามความจริง นบีมุฮำมัดก็ให้คำแนะนำว่าจะต้องลงโทษชายหญิงดังกล่าวด้วยการใช้หินขว้าง แต่พวกเหล่านั้นไม่ยอม ญิบรีลจึงได้กล่าวแก่นบีมุฮำมัดว่า "เจ้าจงเอาอิบนุซูริยาผู้เป็นนักปราชญ์ของพวกนั้นมาเป็นคนกลาง" นบีมุฮำมัดถามปราชญ์ผู้นั้นว่า "ท่านเคยได้พบเรื่องให้ขว้างฯ มีกล่าวระบุอยู่ในพระคัมภีร์เตารอตหรือไม่" อิบนุซูริยาตอบว่า "มีกล่าวอยู่" แล้วนบีก็ได้ทำการลงโทษชายหญิงดังกล่าวนั้นด้วยใช้หินขว้าง ณ ประตูมัสยิดมดีนะห์ ต่อแต่นั้นอิบนุซูริยาก็ได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม **แหละถ้าผู้ใดที่อัล-เลาะห์ทรงประสงค์ให้ผู้นั้นพลาดหนทางเสียแล้ว** โอ้มุฮำมัด **เจ้าย่อมไม่มีสิทธิ์ใดๆให้เขาพ้น**จากการให้พลาดทางเที่ยงตรงของ**อัลเลาะห์**	يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَٰذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ได้เลย พวกมุนาฟิกก็ดี พวกยะฮูดีก็ดี **เหล่านั้นแหละ** คือพวก**ที่อัลเลาะห์ไม่ประสงค์จะให้หัวใจของพวกเขาบริสุทธิ์สะอาด**จากความไม่ศรัทธา **แล้วในภพนี้พวกเขาจะได้รับความตกต่ำ** คือพวกมุนาฟิกได้รับความตกต่ำโดยการแสดงออกซึ่งความไม่ศรัทธาให้ปรากฏท่ามกลางผู้ศรัทธาทั้งมวล ส่วนพวกยะฮูดีก็ได้รับความตกต่ำที่ต้องยอมชำระเงินเป็นเบี้ยรายปีให้แก่พวกมุอ์มิน **ทั้งในวันอาคิเราะห์พวกเหล่านั้น**ทั้งที่เป็นมุนาฟิก (พวกตีสองหน้า) และพวกยะฮูดี **ย่อมได้รับโทษทรมานอันใหญ่หลวงอีกด้วย**	أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ○
๔๕.	พวกยะฮูดีเหล่านั้น**เป็นผู้คอยจ้องฟังคำเท็จ**จากพวกปราชญ์ของพวกตน **เป็นนักบริโภคของบาป** อาทิ เบี้ยยัด **แล้วก็ถ้าพวกยะฮูดีเหล่านั้นได้มาหาเจ้า** เพื่อให้เจ้าตัดสินความระหว่างพวกนั้น**แล้ว ก็ให้เจ้าตัดสินความระหว่างพวกนั้นด้วย หรือจงผินออกจากพวกนั้นเสียเลย** ข้อบัญญัติที่ว่าให้นบีมุฮำมัดเลือกเอาระหว่างการตัดสินหรือไม่นั้นถูกยกเลิกโดยโองการที่ ๕๒ ซูเราะห์อัล-มาอิดะห์ มีเนื้อความว่า "เจ้าจะต้องตัดสินความระหว่างพวกเหล่านั้นฯ" ฉะนั้น จึงถือว่าย่อมเป็นการจำเป็น (วายิบ) ที่จะต้องให้การตัดสินตามหลักแห่งศาสนา เมื่อพวกนั้นได้นำเรื่องขึ้นฟ้องให้พวกเราเป็นฝ่ายตัดสินโดยเฉพาะถ้ามีมุสลิมเป็นคู่กรณีด้วย **และถึงแม้เจ้าจะผินออกจากพวกนั้นจริงพวกเหล่านั้นก็ไม่อาจทำความเดือดร้อนแก่เจ้าได้เลยสักนิดเดียว** เพราะอัลเลาะห์ทรงคุ้มครองเจ้าอยู่แล้ว **แต่หากเจ้าจะตัดสินเจ้าก็ต้องตัดสินความระหว่าง**	٤٥- سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَّالُونَ لِلسُّحْتِ ۚ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ ۖ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا ۖ وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกนั้นโดยความเป็นธรรม แท้จริง อัลเลาะห์จะทรงอำนวยบุญกุศลแก่ผู้ทรงความยุติธรรมทั้งหลายในการตัดสิน	إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ○
๔๖.	**และ** โอ้มุฮำมัด เจ้าจะต้องประหลาดใจว่า **ทำไมเล่าพวกยะฮูดีเหล่านั้นถึงได้ตั้งให้เจ้ามาตัดสิน ทั้งที่พวกเขาก็มีพระคัมภีร์เตารอต โดยใน**พระคัมภีร์เตารอต**นั้นมีคำตัดสินของอัลเลาะห์**ว่าด้วยการขว้างชายหญิงผู้ประกอบการซินาด้วยหิน**อยู่ด้วย แต่แล้วหลังจาก**ที่ได้แต่งตั้งเจ้าขึ้น**นั้นพวกเหล่านี้ก็ผินหลังให้**การตัดสินความดังกล่าวของเจ้าซึ่งก็ตรงตามพระคัมภีร์เตารอตด้วยเพราะพวกเหล่านี้มิใช่หมายจะทราบความจริง แต่ต้องการบทลงโทษที่เบาอันเป็นประโยชน์แก่พวกตนมากกว่า **พวกเหล่านี้แหละหาใช่ผู้ศรัทธาไม่**	۴۶- وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ أُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ○
๔๗.	**แท้จริงเรา** (อัลเลาะห์) **ได้ประทานพระคัมภีร์เตารอตลงมาซึ่งใน**พระคัมภีร์**นั้นมีหนทางนำ**ไปยังความจริงมิใช่แนะนำให้หลงงมงายอยู่ในความหายนะ**และมีแสงสว่าง**อันกระจ่างแจ้งส่องทางให้ได้แลเห็นซึ่งข้อห้ามและข้อใช้ของอัลเลาะห์**ซึ่งพระศาสดาทั้งหลายผู้นอบ-น้อม**ในอัลเลาะห์ ที่สืบสายมาจากอิสรออีล **และปวงปราชญ์ยะฮูดีตลอดจนนักปราชญ์นัซรอนีต่างก็ใช้คัมภีร์นั้น ๆ ตัดสินให้บรรดาผู้เป็นยะฮูดีในฐานะที่พวก**ทั้งสามที่กล่าว**นั้น**ถูกอัลเลาะห์บังคับบัญชา**ให้ปกปักษ์รักษาไว้ซึ่งพระคัมภีร์**เตารอต**ของอัลเลาะห์**มิให้ถูกเปลี่ยนแปลงและแก้ไข**โดยที่**พวกเขา**ทั้งสามนั้นต่างเป็นองค์สักขีพยานยืนยันพระคัมภีร์นั้นอยู่ด้วย**ว่าแท้จริงพระคัมภีร์เตารอตนี้เป็น	۴۷- إِنَّآ أَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ أَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ของเที่ยงแท้ โอ้ปวงชนยะฮูดี **พวกเจ้าอย่าได้เกรงกลัวมนุษย์** ในเรื่องที่จะเปิดเผยคุณลักษณะของนบีมุฮำมัด และเรื่องว่าด้วยการลงโทษขว้างชายหญิงที่ประกอบการซินาด้วยหิน ตลอดจนเรื่องอย่างอื่น ๆ ที่มีขึ้นกับพวกเจ้าเลย **แต่จงเกรงกลัวข้า**ในอันที่จะปกปิดเรื่องต่าง ๆ ดังกล่าวนั้น**เถิด** **ทั้งพวกเจ้าอย่าได้นำบรรดาโองการของข้าไปเปลี่ยนเอาค่างวดนิดหน่อย**เพื่อเป็นค่าจ้างปิดบังโองการต่าง ๆ ของข้าในภพนี้ **และถ้า**พวกยะฮูดีก็ดีและปวงประชากรของนบีมุฮำมัดก็ดี **ผู้ใดมิได้ตัดสินด้วยบท**ใช้และบทห้าม**ที่อัลเลาะห์ได้ประทานลงมาไว้**ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานบ้าง ในคัมภีร์เตารอตบ้าง **แล้วไซร้ พวกเหล่านั้นแหละคือผู้ปฏิเสธศรัทธา** ฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของพระองค์

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ
وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِىْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ
وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ○

๔๘. **ทั้งเรา** (อัลเลาะห์) **ยังได้ตราเป็นกฎบังคับพวกยะฮูดีเหล่านี้ไว้ในพระคัมภีร์เตารอตนั้นว่า ชีวิตต่อชีวิต** แปลว่าชีวิตหนึ่งจะต้องถูกฆ่าเพราะอีกชีวิตหนึ่งถูกฆ่าโดยชีวิตนั้น **ตาต่อตา** แปลว่า ตาของคนหนึ่งจะต้องถูกเจาะเพราะตาของอีกผู้หนึ่งถูกเจาะโดยเจ้าของตาคนนั้น **จมูกต่อจมูก** แปลว่า จมูกของคนหนึ่งจะต้องถูกตัดเพราะจมูกของอีกผู้หนึ่งถูกตัดโดยเจ้าของจมูกคนนั้น **หูต่อหู** แปลว่าหูของคนคนหนึ่งจะต้องถูกตัดเพราะหูของอีกคนหนึ่งถูกตัดโดยเจ้าของหูคนนั้น **และฟันต่อฟัน** แปลว่าฟันของคนหนึ่งจะถูกถอนเพราะฟันของอีกคนหนึ่งถูกถอนโดยเจ้าของ

٤٨- وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ
اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ
وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ฟันคนนั้น **ส่วนบาดแผลก็ให้ตอบแทนด้วย** บาดแผล**เหมือน ๆ กัน** เช่น ผู้หนึ่งได้รับบาดแผลที่มือที่เท้า ที่ริมฝีปาก ที่ลูกอัณฑะและที่องคชาต (อวัยวะสืบพันธุ์) เป็นต้น ก็ต้องให้กระทำแก่ตัวการนั้นในอวัยวะส่วนที่เหมือน ๆ กันด้วย ถ้าส่วนใดจะปรับโทษให้เหมือนกันแล้วจะเกิดอันตรายเกินกว่ากัน เช่นบาดแผลภายในท้อง และทำให้กระดูกแตกหักเป็นต้น กรณีเช่นนี้ยอมให้ตีราคาเป็นค่าทำขวัญแก่ผู้ได้รับบาดแผลดังนี้ สมมุติว่าผู้ที่ได้รับบาดแผลนั้นเป็นทาส เมื่อได้รับบาดแผลแล้วราคาตกมากน้อยเพียงไร ก็ให้คิดเอาราคาส่วนที่ตกนั้นเป็นค่าทำขวัญ เช่น เมื่อร่างกายของทาสนั้นยังดี ๆ อยู่มีราคาเพียงสิบบาท เมื่อได้รับบาดแผลราคาเหลือเพียงเก้าบาท ก็ให้ถือว่าค่าทำขวัญที่ควรแก่ผู้นี้มีเพียงหนึ่งบาทเท่านั้น **และถ้า**อาชญากร**คนใดยอม**มอบตัวให้ทำ**ตามกฎนั้นนั่นแหละคือการไถ่โทษตัวเอง**ที่ได้กระทำขึ้นแล้ว พอถึงวันอาคิเราะห์เขาจะไม่ถูกลงโทษอีกเป็นครั้งที่สอง **แหละว่าถ้ายะฮูดีคนใดมิได้ตัดสินความด้วยบท**ในพระคัมภีร์เตารอตอันว่าด้วยเรื่องโทษกิซ้อส (โทษทดแทนเสมอภาค) ก็ดี เรื่องให้จ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐร้อยตัวแก่ทา-ยาทผู้รับมรดกของผู้ถูกฆ่าในกรณีที่ทายาทให้อภัยก็ดี **ที่อัลเลาะห์ประทานลงมา**ยังพวกนั้น แต่พวกนั้นกลับตัดสินผิดแผกไปจากพระคัมภีร์เตารอตว่าไม่ต้องฆ่าฆาตกรที่อยู่ในตระกูลสูงซึ่งฆ่าคนในตระกูลต่ำ ไม่ต้อง	وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ ۚ وَمَن لَّمْ يَحْكُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ฆ่าฆาตกรที่เป็นชายซึ่งฆ่าผู้หญิง และว่าในเมื่อคนในเผ่านะดีรถูกคนในเผ่าก็รีเฎาะห์ฆ่าแล้ว ก็ให้พวกก็รีเฎาะห์จ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐห้าสิบตัวให้แก่พวกนะดีร แต่ถ้าคนในเผ่าก็รีเฎาะห์ถูกพวกนะดีรฆ่าก็ให้พวกนะดีรจ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐเต็มหนึ่งร้อยตัวให้แก่พวกก็รีเฎาะห์ **พวกยะฮูดีเหล่านั้นแหละคือพวกไร้ความเป็นธรรม**	فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّٰلِمُونَ ۝
๔๙.	**และเรา** (อัลเลาะห์) **ได้ส่งอีซาบุตรมัรยำมาสืบต่อแนวของพวก**ศาสดาก่อน**โน้น** ที่ใช้พระคัมภีร์เตารอตเป็นบทตัดสิน **เป็นการให้อีซายืนยันว่าพระคัมภีร์เตารอตอันมีอยู่**ก่อนเขา (อีซา) **นั้นจริงแท้ ทั้งเรา** (อัลเลาะห์) **ยังได้มอบให้เขา** (อีซา) **ได้รับพระคัมภีร์อินยีลซึ่งใน**พระคัมภีร์**นั้นมีหนทางนำ**ไปสู่ความจริง มิใช่แนะนำให้ลุ่มหลงอยู่ในความงมงายหายนะ **และมีแสงสว่าง**อันกระจ่างแจ้งส่องทางให้ได้แลเห็นซึ่งข้อห้ามและข้อใช้ของอัลเลาะห์**อยู่ด้วย และให้**พระคัมภีร์อินยีล**นี้เป็นที่รับรองว่าพระคัมภีร์เตารอตอันมีอยู่**ก่อนเขา (อีซา) **นั้นจริงแท้ ทั้งเป็นหนทางนำและเป็นข้อตักเตือนสำหรับผู้ยำเกรงทั้งหลาย**ในอันที่จะใช้พระคัมภีร์อินยีลเป็นบทตัดสิน	٤٩- وَقَفَّيْنَا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم بِعِيسَى ٱبْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ ۖ وَءَاتَيْنَٰهُ ٱلْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ ٱلتَّوْرَىٰةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝
๕๐.	**แล้ว**เราก็บอกแก่ผู้ทรงคัมภีร์อินยีลว่า **ผู้ทรงคัมภีร์อินยีลจงทำการตัดสินโดยใช้บท**ว่าด้วยข้อใช้และข้อห้าม **ที่อัลเลาะห์ได้ประทานให้ไว้ในพระคัมภีร์อินยีลนั้นเถิด** และถ้าผู้ทรง	٥٠- وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ ٱلْإِنجِيلِ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ فِيهِ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	คัมภีร์อินยีล**คนใดมิได้ทำการตัดสินโดยใช้บท**จากพระคัมภีร์ดังกล่าว**ที่อัลเลาะห์ได้ประทานให้ไว้แล้วไซร้ พวกเหล่านั้นแหละคือพวกที่มีบาปหนา**	وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ○
๕๑.	**และ** โอ้มุฮำมัด **เรา** (อัลเลาะห์) **ได้ประทานพระมหาคัมภีร์**อัล-กุรอาน**มายังเจ้าพร้อมด้วยความสัตย์จริง** โดยให้พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**นี้เป็นที่รับรอง**เนื้อความแห่ง**พระคัมภีร์ที่มีอยู่**ก่อน ๆ จากพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานว่า**จริงแท้ และเป็นที่ประจักษ์พยานแก่**พระคัมภีร์ฉบับก่อนๆที่กล่าว**นั้นด้วย** โอ้มุฮำมัด**เจ้าจงทำการตัดสินความระหว่างพวก**ผู้ทรงคัมภีร์**เหล่านั้น โดยใช้**บทบัญญัติใช้และห้าม**ซึ่งอัลเลาะห์ได้ประทานให้ไว้** แก่เจ้าเถิดในเมื่อพวกเหล่านั้นนำคดีขึ้นฟ้องร้องต่อเจ้าให้เจ้าเป็นผู้พิพากษา ซึ่งเจ้าก็เคยได้ทำการตัดสินมาแล้วว่าให้ลงโทษด้วยการใช้ก้อนหินขว้างชายหญิงยะฮูดีเผ่าคอยบัรผู้ประกอบการประเวณีนอกอนุญาต **แต่เจ้าอย่าได้เจริญตามอำเภอใจ**แห่งกิเลส**ของพวกนั้น ทิ้ง**ขว้าง**ซึ่งสัจจะที่มีมาถึงเจ้า**หันเข้าสู่อารมณ์แห่งกิเลสของพวกเหล่านั้นที่ขอร้องเจ้าให้ตัดสินลงโทษชายหญิงที่กล่าวถึงนั้นเพียงแต่ให้เฆี่ยนหนึ่งร้อยครั้งบ้าง เนรเทศกำหนดหนึ่งปีบ้าง ครั้นแล้วเจ้าก็มิได้ตัดสินความที่พวกนั้นขอร้องเลย โอ้ปวงประชากรของมูซา ของอีซา และของมุฮำมัด **สำหรับ**ประชากรของมูซา ของอีซาและของมุฮำมัด **แต่ละฝ่ายจากหมู่มวลของพวกเจ้านั้น** เรา (อัลเลาะห์) ก็ได้ให้บังเกิด**มีหลักศาสนาและความสว่าง**	٥١- وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۗ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ไสวแห่งหนทางที่จะดำเนินสู่ศาสนา**ไว้แล้ว** คือว่าสำหรับประชากรของนบีมูซามีพระคัมภีร์เตารอตเป็นหลักศาสนาจนกระทั่งถึงสมัยของอีซา สำหรับประชากรของนบีอีซา มีพระคัมภีร์อินยีลเป็นหลักศาสนาจนกระทั่งถึงสมัยของมุฮำมัด ส่วนประชากรของนบีมุฮำมัดและประชากรของนบีมูซาและอีซา ซึ่งยังคงมีเหลืออยู่ในสมัยของมุฮำมัดก็มีพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานเป็นหลักศาสนา ฉะนั้นพวกเจ้าทั้งสามฝ่ายจะต้องเชื่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานตลอดจนข้อบัญญัติใช้ และ ห้ามที่ถูกระบุไว้ในนั้นเถิด	
	และถ้าอัลเลาะห์ทรงมุ่งประสงค์จะให้พวกเจ้าทั้งสามเป็นประชากรเดียวกัน และนับถือศาสนาเดียวกันโดยไม่มีการยกเลิกจากการนับถือศาสนาหนึ่งในยุคของศาสดาแห่งอดีต เปลี่ยนไปนับถือศาสนาในยุคของศาสดาแห่งปัจจุบัน หรือโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงการนับถือศาสนาในอดีต**แล้วไซร้ พระองค์ย่อมจะทรงกระทำให้พวกเจ้า**ทั้งสามฝ่าย**เป็นประชากรเดียวกัน** และนับถือศาสนาเดียวกันตามที่กล่าวแล้ว**ได้เป็นแน่แท้** แต่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์จะให้พวกเจ้าทั้งสามฝ่ายแตกแขนงกันไปเป็นหลายจำพวก กล่าวคือประ-ชากรของนบีมูซาแยกกระจายออกเป็นเจ็ดสิบเอ็ดจำพวก และมีพวกเดียวเท่านั้นที่ประพฤติตามห้ามตามใช้ในพระคัมภีร์เตารอต ประชากรของนบีอีซาก็กระ-จายออกเป็นเจ็ดสิบสองจำพวกซึ่งมีอยู่	وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

จำพวกเดียวเท่านั้นที่ประพฤติตามห้ามและตามใช้ในพระคัมภีร์อินยีล ส่วนประชากรของนบีมุฮำมัดโดยรวมประชากรของนบีมูซาและอีซาที่ยังมีเหลืออยู่ในยุคมุฮำมัดเข้าด้วยกัน ก็แบ่งแยกกันเป็นเจ็ดสิบสามจำพวก และมีอยู่พวกเดียวเหมือนกันที่ประพฤติตามห้ามและตามใช้ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน ความมุ่งประสงค์ของพระองค์ในก ารให้แตกแยกดังที่กล่าวมานี้มิใช่อื่นใดเลย **แต่เพื่อที่พระองค์จะได้ทรงแสดง**ออกซึ่งความรู้แล้วของพระองค์ซึ่งซ่อนอยู่ในส่วนพระองค์**ให้ปรากฏแก่พวกเจ้า**ทั้งสามฝ่าย**ในเรื่อง**เกี่ยวกับข้อบัญญัติใช้และห้าม**ที่พระ-องค์ทรงมอบไว้แก่พวกเจ้า** ว่าในหมู่ของพวกเจ้านั้นจะมีพวกใดถือปฏิบัติตามใช้และตามห้าม และมีพวกใดไม่ถือปฏิบัติตามนั้น **ดังนั้นพวกเจ้า**ทั้งสามฝ่าย**จงเร่งไปสู่**การประ-กอบ**ความดี**เป็นการฉวยโอกาสไว้ก่อนและให้ได้มาซึ่งความดีเลิศล้นแห่งความมีชัยและความก้าวหน้าเถิด **เฉพาะแต่**การสอบสวนของ**อัลเลาะห์เท่านั้นที่พวกเจ้าทั้งหลายจะต้องกลับไปสู่**ด้วยพวกเจ้าเกิดใหม่จากสุสาน **แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบถึงเรื่อง**ของศาสนา**ที่พวกเ จ้าเคยได้ขัดแย้งกันมาแล้ว**เมื่อครั้งยังอยู่ในภพนี้และในภพหน้าพระองค์จะทรงตอบสนองแก่พวกเจ้าแต่ละฝ่ายตามกรรมที่ได้ปฏิบัติกันมา

وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰكُمْ
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ۭ
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۝

๕๒. **และ** โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงตัดสินความระหว่างพวกเหล่านั้น**ทั้งฝ่ายยะฮูดีและฝ่ายนัซรอนี

٥٢- وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

วรรคที่ ภาษาไทย ภาษาอรับ

โดยใช้บทแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**ที่อัลเลาะห์ได้ประทานให้**ไว้แก่เจ้า ในเมื่อพวกเหล่านั้นได้ตั้งให้เจ้าเป็นผู้ตัดสิน ฉะนั้นเจ้าจงตัดสินลงโทษฆาตกรตระกูลสูงที่ฆ่าคนในตระกูลต่ำ ลงโทษฆาตกรชายที่ฆ่าผู้หญิงและลงโทษพวกนะดีร โดยให้จ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐเต็มหนึ่งร้อยตัวให้แก่ทายาทผู้มีส่วนในกองมรดกของพวกก็รีเฎาะห์ที่ถูกพวกนะดีรฆ่า **ทั้งจงอย่าเจริญรอยตามอำเภอใจ**แห่งกิเลส**ของพวกเหล่านั้น**ที่พอใจให้เจ้าตัดสินยกโทษให้แก่ฆาตกรซึ่งอยู่ในตระกูลสูงที่ฆ่าคนในตระกูลต่ำยกโทษให้แก่ฆาตกรชายที่ฆ่าผู้หญิงและให้พวกนะดีรจ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐห้าสิบตัวแก่ทายาทในกอง มรดกของพวกก็รีเฎาะห์ที่ถูกพวกนะดีรฆ่า **และจงระวังพวกเหล่านั้นที่คอยจะทำให้เจ้าพลั้งเผลอไปบ้างจากส่วน**แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**ที่อัลเลาะห์ได้ประทานลงมายังเจ้า แล้วถ้าพวกเหล่านั้นให้หลัง**ไม่ใส่ใจในคำตัดสินที่ถูกระบุไว้ในพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานแต่กลับหันความสนใจไปเรื่องอื่น ๆ **แล้วไซร้** โอ้มุฮำมัด**พึงทราบไว้เถิดว่า อัลเลาะห์นั้นทรงมีความประสงค์ให้พวกเหล่านั้นต้อง**ประสบการลง**โทษ**ทรมานในภพนี้**ด้วยบางส่วนแห่งบาปต่าง ๆ ของพวกนั้น** ซึ่งได้กระทำกันไว้เช่น ถูกฆ่า ถูกจับตัวไปเป็นเชลยและถูกให้บ้านเมืองร้างซึ่งเหล่านี้เป็นโทษบางส่วน เพราะพวกนั้นไม่เจริญรอยตามมุฮำมัด ส่วนโทษทั้งสิ้นพระองค์จะทรงตอบสนองผลกรรม

وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ
وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْ بَعْضِ مَآ
اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ
بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ของมันอีกจนหมดในวันปรภาพ **แต่มนุษย์**พวกที่กล่าว**เหล่านั้น ส่วนมากกลับเป็นผู้บาปหนา**	وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ○
๕๓.	**ไม่เป็นการอันสมควรที่พวกเหล่านั้นจะ**ฝ่าฝืนคำตัดสินของเจ้าที่ว่า ให้จ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐหนึ่งร้อยตัวเหมือน ๆ กันให้แก่ทายาทของพวกก็รีเฎาะห์ และของพวกนะดีรฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งซึ่งถูกฆ่าโดยอีกฝ่ายหนึ่ง และไม่เป็นการอันสมควรเลยที่พวกเหล่านั้นจะ**เรียกหาการตัดสินของพวกอนารยชน** (ป่าเถื่อน) ที่ว่าให้พวกนะดีรจ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐห้าสิบตัวแก่ทายาทของพวกก็รีเฎาะห์ที่ถูกพวกนะดีรฆ่า และให้พวกก็รีเฎาะห์จ่ายค่าทำขวัญเป็นอูฐหนึ่งร้อยตัวแก่ทายาทของพวกนะดีรที่ถูกพวกก็รีเฎาะห์ฆ่า **ย่อมไม่มีผู้ใดหรอกที่จะดีงามยิ่งกว่าอัลเลาะห์ในเชิงการตัดสินสำหรับปวงชนผู้มีจิตใจอันแน่วแน่**ต่อการตัดสินของพระองค์	٥٣- اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ○
๕๔.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าจงอย่าคบยะฮูดีและนัซรอนีไว้เป็นมิตร เพราะพวกเหล่านั้นต่างฝ่ายต่างเป็นมิตรของกันและกัน** มีความรักใคร่ชอบพอกันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในทางไม่ศรัทธา **และหากผู้ใดในหมู่ของพวกเจ้าคบหาพวกเหล่านั้นไว้เป็นมิตร ผู้นั้นย่อมเป็นส่วนหนึ่งจากพวกเหล่านั้นด้วยแน่นอน แท้จริงอัลเลาะห์จะไม่ทรงแนะนำทางเที่ยงธรรมแก่ปวงชนผู้คดโกง**ให้ไปสู่	٥٤- يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰۤى اَوْلِيَآءَ ؑ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ความศรัทธา**เลย** เนื่องจากพวกทั้งหลายเหล่านั้นเป็นมิตรและรักใคร่ชอบพอกับพวกที่ไร้ศรัทธา (กาฟิร)	
๕๕.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจะได้เห็นบรรดาชน**มุนาฟิก**ผู้มีหัวใจบกพร่อง**ในความคิด อาทิ มุนาฟิกผู้หนึ่งมีชื่อว่า อับดุลเลาะห์บุตรอุไบย์ **ซึ่งพวกเขาต่างรีบไปเข้า**เป็นมิตร**กับพวกยะฮูดี**และนัชรอนี**เหล่านั้นทันที โดยอ้าง**เพื่อโยนความผิดให้พ้นตัวฐานที่คบหาพวกยะฮูดีและนัชรอนีเป็นมิตรว่า **พวกเรากลัวว่าจะเกิดความอับโชค**ในด้านขาดแคลนน้ำฝนบ้างฝ่ายศัตรูจะมีชัยบ้าง **มาประสบแก่พวกเรา** ทั้งที่กิจการของนบีมุฮำมัดยังไม่เสร็จเรียบร้อยเลย เกรงว่าพวกยะฮูดีและนัชรอนีจะไม่ยอมให้อาหารแก่พวกเราในเมื่อพวกเราได้ประสบภัยที่ว่านั้น อัลเลาะห์ได้ตรัสว่า **หวังใจได้แน่ว่าอัลเลาะห์จะทรงนำมาซึ่งความมีชัย**โดยทรงให้ความช่วยเหลือนบีมุฮำมัดเพื่อให้ศาสนาของพระองค์รุ่งโรจน์ขึ้น **หรือ**จะทรงทำอะไร ๆ **ซึ่งมีเตรียมอยู่ที่พระองค์มาให้**ทำลายความลับของพวกมุนาฟิกและเปิดเผยเรื่องที่น่าตำหนิของพวกเหล่านั้นให้ปรากฏ **แล้วพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้นจะกลับเป็นผู้สลดใจในเรื่อง**ความสงสัย เรื่องความเป็นมิตรและรักใคร่กับพวกยะฮูดีและนัชรอนี **ซึ่งพวกเขาได้ปิดซ่อนไว้**	٥٥- فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ ۝
๕๖.	**ฝ่ายบรรดาผู้ศรัทธาก็กล่าว**แก่ผู้ศรัทธาด้วยกันบางคนพลางชี้มือไปยังพวกมุนาฟิกอย่างประหลาดใจในทีท่าของมุนาฟิก เพราะว่า	٥٦- وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มุนาฟิกเหล่านี้ปรารถนาจะปกปิดซึ่งความลับของพวกตน แต่กลับถูกเปิดเผยขึ้น **ประหลาดแท้ที่พวกมุนาฟิกเหล่านี้นั้นได้จงใจสบถสาบานโดย**การออกพระนามของ**อัล-เลาะห์ว่าแน่แท้พวกเขาจะเป็นฝ่ายเดียวกับพวกเจ้า**ในเรื่องการนับถือศาสนา อัลเลาะห์ตรัสว่า **การปฏิบัติ**การดี**ทั้งหลายของพวกเหล่านั้น**ที่ได้อุตส่าห์พยายามกระทำกันมา**สูญสลายหมด แล้วก็กลับกลายเป็นพวกที่ขาดทุนไปเลย**ทั้งในภพนี้ เหตุที่ความตำหนิของพวกเขาถูกเปิดเผย และในภพหน้าเหตุที่ต้องถูกลงโทษ	أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۚ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۝
๕๗.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธา ในหมู่ของพวกเจ้านั้นคนใดได้ละเสียจากศาสนา**อิสลามอันเป็นศาสนา**ของตน**ที่นับถืออยู่หันไปเข้ารับนับถือศาสนาแห่งกุฟร์ นี้เป็นคำพยากรณ์ของอัล-เลาะห์ว่า จะต้องมีการตกศาสนาอยู่ในหมู่ของผู้ศรัทธาทั้งหลาย แล้วความจริงก็ปรากฏเป็นเช่นนั้น กล่าวคือมีชนคณะหนึ่งได้ตกศาสนาหลังจากนบีมุฮำมัดได้ถึงแก่กรรมลงแล้ว **อีกไม่ช้าหรอกอัลเลาะห์จะทรงนำชนคณะหนึ่งที่พระองค์โปรดปรานีในพวกนั้นและพวกนั้นก็รักพระองค์** ด้วยการประพฤติปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงใช้ และทรงห้าม **มาแทน**พวกเหล่านั้นซึ่งพวกที่ถูกพระองค์ทรงนำมาแทนนี้ **ต่างก็มีความอ่อน-โยนต่อผู้ศรัทธาทั้งหลาย แต่มีความเกรี้ยวกราดต่อพวกที่ไม่ศรัทธาทั้งหลาย** (กาฟิร) **พวกเหล่านั้นจะสู้รบอยู่ในวิถีทางแห่ง**ศาสนา	٥٧- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ของ**อัลเลาะห์และไม่หวั่นเกรงต่อการตำหนิของคนใด** ต่างกับพวกมุนาฟิกที่กลัวจะถูกพวกกาฟิรตำหนิ คุณสมบัติหกอย่างคือพระองค์โปรดปรานีพวกเขาหนึ่ง พวกเขารักพระองค์หนึ่ง พวกเขามีความอ่อนโยนต่อพวกผู้ศรัทธาหนึ่ง มีความเกรี้ยวกราดต่อพวกไม่ศรัทธาหนึ่ง พวกเหล่านั้นจะสู้รบในวิถีทางแห่งอัลเลาะห์หนึ่ง และไม่หวั่นเกรงต่อการตำหนิของผู้ใดหนึ่ง **นี่แหละคือความอำนวย**ชั้นพิเศษสุด**ของอัลเลาะห์ที่ทรงมอบให้แก่บุคคลที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์ ฝ่ายอัล-เลาะห์นั้นคือผู้ไพศาลยิ่ง**ในการอำนวยความพิเศษสุดให้ **ทรงรู้ยิ่ง**ว่าคนใดควรและไม่ควรได้รับความอำนวยให้ดังกล่าวนั้น	وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۚ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ เนื่องจากครั้งหนึ่งอับดุลเลาะห์บุตรสลาม ได้ไปยังนบีมุฮำมัดและเรียนว่า โอ้พระศาสนทูตของอัลเลาะห์ คณะชนของเราทั้งฝ่ายกุรีเฎาะห์และฝ่ายนะดีรปลีกตัวออกห่างจากเราเสียแล้ว ยิ่งกว่านั้นยังได้สาบานไว้ว่าจะไม่เข้าร่วมวงกับพวกเราอีกด้วย	
๕๘.	**แท้จริงมิตร**และผู้เป็นที่รักยิ่ง**ของพวกเจ้านั้นได้แก่อัลเลาะห์** มุฮำมัดผู้เป็น**พระศาสน-ทูตของพระองค์และบรรดาชนผู้ศรัทธาที่ดำรงการละหมาด**เป็นประจำวันละ ๕ เวลา **และที่จ่ายทรัพย์เป็นซะกาตโดยพวก**ที่ปฏิบัติการดี**เหล่านี้ต่างมีความนอบน้อม**และมีใจแน่วแน่อยู่กับอัลเลาะห์เพียงพระองค์เดียว**เท่านั้น**	٥٨- إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُونَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๕๙.	**แล้วถ้าผู้ใดคบหาอัลเลาะห์** มุฮำมัด**พระศาสนทูตของพระองค์และบรรดาชนผู้ศรัทธาไว้เป็นมิตร**และเป็นที่รัก**แล้วไซร้ แน่นอน**อัลเลาะห์จะทรงช่วยเหลือเขา เพราะแท้จริง**ผู้เจริญตามอัลเลาะห์ พวกเขาจักได้เป็นผู้มีชัยเสมอ**ด้วยหลักฐาน มิใช่ด้วยการเข้ายึดครองอาณาจักรหรือปฏิวัติ ทั้งนี้เนื่องจากว่าผู้เจริญตามอัลเลาะห์นั้น บางทีอาจจะได้รับความปราชัยก็ได้	٥٩- وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝
๖๐.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าอย่าได้คบหาบรรดาชน**ยะฮูดีและพวกนัซรอนี**ที่ได้รับพระคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้า ตลอดจนพวกไม่ศรัทธา**ซึ่งเคารพบูชาเทวรูป**ที่เหยียดหยามและที่เอาศาสนาของพวกเจ้าเป็นเครื่องเล่นไว้เป็นมิตร**และเป็นที่รักเลย **ทั้งพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์**ด้วยการละเสียจากการคบหาพวกยะฮูดีและนัซรอนี และพวกที่ไม่ศรัทธาไว้เป็นมิตร**เถิด หากว่าพวกเจ้าเป็นผู้ที่มีศรัทธา**อย่างจริงใจ	٦٠- يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝
๖๑.	**อีกทั้ง**พวกเจ้าอย่าคบหาพวกยะฮูดี พวกกาฟิรและมุนาฟิกใน**เมื่อพวกเจ้าได้เรียกให้มาสู่การ**ดำรง**ละหมาด**ด้วยวิธีการอะซาน (การแสดงธรรมโฆษกให้มาสู่การทำละหมาด) **พวกเหล่านั้นกลับเหยียดหยามทำเป็นเล่นๆ**กับการละหมาด**นั้น นี่แหละพวกเหล่านั้นจึงเป็นเหล่าชนที่ไร้พิจารณญาณ**	٦١- وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّلَعِبًا ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ คณะหนึ่งจากพวกยะฮูดีถามนบีมุฮำมัดว่าพระศาสนทูตใดบ้างที่ท่านศรัทธา นบีมุฮำมัดตอบว่า ฉันศรัทธาต่ออัลเลาะห์ต่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน และบรรดาพระคัมภีร์ที่ถูกประทานมายังพระศาสดาทั้งหลาย ครั้นเมื่อนบีมุฮำมัดเอ่ยถึงอีซา พวกยะฮูดีกล่าวว่า "เราไม่เคยเห็นมีศาสนาใดที่เลวยิ่งกว่าศาสนาของท่านที่นับถืออีซาเป็นพระศาสนทูต" แล้วพวกนั้นยังพร้อมกันปฏิญาณว่า "พวกเราจะไม่ศรัทธาต่อตัวท่านที่ศรัทธาในตัวอีซา" โองการของอัลเลาะห์จึงถูกประทานลงมาว่า

๖๒. โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่พวกยะฮูดีเหล่านั้นเถิดว่า **โอ้ผู้ทรงพระคัมภีร์ ที่พวกเจ้าได้ปฏิเสธต่อ**กระบวนการของ**เรา**และว่าศาสนาของเราเลว**นั้นก็เท่ากับปฏิเสธความศรัทธาของเราต่ออัลเลาะห์ ต่อพระคัมภีร์ทั้งหลายที่ถูกประทานให้แก่พวกเราและที่ถูกประทาน**ไว้แก่บรรดาพระศาสดาที่**ก่อน**จากพวกเรา **แต่ทว่าพวกเจ้านั้นเป็นผู้มีบาปหนาเสียเป็นส่วนมาก** เพราะการปฏิเสธความศรัทธาของเราดังกล่าว

٦٢- قُلْ يَاأَهْلَ الْكِتٰبِ
هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ أٰمَنَّا بِاللّٰهِ
وَمَآ أُنْزِلَ إِلَيْنَا
وَمَآ أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ
وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ○

๖๓. โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่พวกนั้นเถิดว่า **ฉันจะบอกให้พวกเจ้าถึงเรื่อง**ของคนชั่วเลว**ยิ่งกว่าผู้ถือศาสนาของเราที่ถูกพวกท่านปฏิ-เสธดังกล่าวนั้นซึ่งได้รับตอบแทนโทษจากฝ่ายอัลเลาะห์จะเอาไหม** คือพวกยะฮูดี

٦٣- قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ
مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

นั้นผู้ใด**ที่**อัลเลาะห์ทรงละเมตตาและที่พระองค์กริ้วโกรธตลอดทั้งบางคนจากพวกนั้น**ที่พระองค์สาปให้เขาเป็นลิงและสุกร** และใคร**ที่กราบเคารพไชตอน** โดยประพฤติตามคำสั่งของมันแล้วไซร้ **พวกเหล่านั้นแหละย่อมตกอยู่ในสถานอันเลวร้าย**ในภพหน้าคือนรก **และตกอยู่ในความพลาดพลั้งหนทางเที่ยง**

مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ
وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوْتَ
اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا
وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ○

๖๔. **และเมื่อพวก**มุนาฟิก**เหล่านั้น**ที่เป็นส่วนหนึ่งของ พวกยะฮูดี**ได้มาหาพวกเจ้าแล้วก็กล่าวว่าพวกเราศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกนั้นต่างเข้ามา**หาสู่พวกเจ้า**และกลับออกไป**จากพวกเจ้า**พร้อมด้วยความไม่ศรัทธา ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงรู้ยิ่งในสิ่ง**ภายนอกซึ่งไม่ตรงกับความในใจ**ที่พวกนั้นได้ปกปิดกันไว้**

٦٤- وَاِذَا جَآءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا
وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ
وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ○

๖๕. **และโอ้มุฮำมัดเจ้าจะได้แลเห็นพวกยะฮูดีเหล่านั้นเป็นส่วนมากที่ชิงกันกล่าวเท็จและฉ้อโกงกันตลอดจนบริโภคของบาป** อาทิ เบี้ยยัด พฤติการณ์อย่างนี้ที่**พวกนั้นได้ปฏิบัติกันนั้นเลวร้ายยิ่งนัก**

٦٥- وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِى
الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ○

๖๖. **พวกนักธรรมกับพวกนักปราชญ์ จงห้ามปรามพวกยะฮูดีเหล่านั้นให้เลิกกล่าวคำเท็จและบริโภคของบาป** อาทิ เบี้ยยัดเสียซิ **ที่พวกนักธรรมและนักปราชญ์เหล่านั้นได้กระ-ทำกัน**โดยไม่ห้ามปรามพวกยะฮูดีให้เลิกกล่าวคำเท็จและเลิกบริโภคของบาป**นั้นเลวร้ายนัก**

٦٦- لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ
لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๖๗.	**พวกยะฮูดียังได้กล่าวอีก**ในคราวที่พวกเขาตกยากเพราะหาว่านบีมุฮัมมัดเป็นคนเท็จ หลังจากที่ได้เคยร่ำรวยกันมาแล้วว่า **มือของอัลเลาะห์นั้นกำแน่นอยู่** มีแต่ความตระหนี่เหนียวแน่นไม่อำนวยลาภให้แก่พวกเราเสียเลย พระองค์จึงตรัสสาปแช่งพวกนั้นว่า **มือของพวกนั้นต่างหากที่ถูกยับยั้งไว้**มิให้ประกอบความดีงาม **อีกทั้งยังถูกหักเมตตา**จิตใจ**ให้ห่างพ้นจากพระกรุณา ในฐานะที่พวกนั้นได้กล่าวคำ**ก้าวร้าวอัลเลาะห์**ไว้ แต่ทว่ามือทั้งสองของพระองค์นั้นแผ่กว้างอยู่แล้ว** คือพระองค์ทรงมีการอำนวยลาภให้อย่างกว้างขวาง **ซึ่งพระองค์จะทรงสละให้อย่างไรก็ได้สุดแต่จะทรงมีความมุ่งประสงค์**จะมากจะน้อยสักเท่าไรก็หามีใครขัดขวางพระองค์ได้ไม่ **และทรงให้สัตย์ปฏิญาณ ว่าอันที่จริงพระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**ซึ่งถูกประทานจากองค์พระผู้อภิบาลของเจ้ามายังเจ้านั้น ก็ได้ทวีการละเมิดขอบเขต**แห่งศาสนา**และความไม่มีศรัทธาให้แก่ส่วนใหญ่จากพวกยะฮูดีเหล่านั้น** เพราะเหตุที่พวกเหล่านี้ไม่ยอมเชื่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานเลย **และเรา**อัลเลาะห์**ก็ได้โยนความเป็นศัตรูกัน และความโกรธแค้นกันใส่ลงท่ามกลางพวกยะฮูดีเหล่านั้นจนกว่าจะถึงวันกิยามะห์** ทุกๆฝ่ายจึงเกิดการขัดแย้งซึ่งกันและกัน เช่น ฝ่ายยะฮูดีก็แตกกันเองเป็น ๔ พวก อันได้แก่ ญะบะรียะห์พวกหนึ่ง ก็ดะรียะห์พวกหนึ่ง มุซับบิฮะห์พวกหนึ่ง และมุรญิอะห์อีก	٦٧- وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกหนึ่ง ส่วนฝ่ายนัซรอนีก็แตกกันเป็นหลายพวกอันได้แก่มละกานียะห์พวกหนึ่ง นัสตูรียะห์พวกหนึ่ง ยะอ์กูบียะห์พวกหนึ่ง และมาริดานียะห์อีกพวกหนึ่ง **คราใดที่พวกเหล่านั้นได้ก่อเพลิงแห่งสงคราม**รุกรานนบีมุฮำมัดและได้เตรียมการ**ขึ้น อัลเลาะห์ก็ทรงระงับมันไว้**เสมอ โดยทรงให้พวกนั้นต้องล่าถอยกลับไป ทั้งยังทรงกุมอำนาจนั้นไว้ ทั้งนี้เพราะเหตุว่าพวกนั้นขาดสามัคคีธรรมและความมีไมตรีต่อกัน **แต่พวกเหล่านั้นก็พยายามก่อความพินาศขึ้นในพิภพนี้**โดยการประพฤติชั่วเลว **ส่วนอัลเลาะห์นั้นจะทรงลง โทษพวกผู้ก่อความพินาศทั้งหลาย**	كُلَّمَآ أَوْقَدُوا۟ نَارًا لِّلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا ٱللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ فِى ٱلْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَٱللَّهُ لَا يُحِبُّ ٱلْمُفْسِدِينَ ○
๖๘.	**แล้วหากว่าพวกทรงคัมภีร์ได้ศรัทธา**ต่อนบีมุฮำมัด**และมีความหวั่นเกรง**ต่อสภาพไร้การศรัทธา**แล้วไซร้ แน่นอน**ในปรภพเรา (อัลเลาะห์) **ย่อมจะลบล้างบาปกรรมของพวกนั้นให้หมดสิ้นไปเสีย ทั้งเรา** (อัล-เลาะห์) **ยังจะให้พวกเหล่านั้นได้เข้าสู่สวรรค์ชั้นนะอีมอย่างแน่นอนอีกด้วยซ้ำ** นี่คือสัญญาของพระองค์แต่ภพนี้	٦٨- وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَٰهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ○
๖๙.	**และถ้าพวกเหล่านั้นยืนยงอยู่กับพระคัมภีร์เตารอตและพระคัมภีร์อินยีล**ด้วยการปฏิบัติตามเนื้อความที่กล่าวในพระคัมภีร์ทั้งสองนั้น เช่น มีกล่าวว่าให้ศรัทธาต่อมุฮำมัดเป็นต้น **ตลอดทั้งพระคัมภีร์ต่าง ๆ ที่ถูกประทานจากองค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเขามายังพวกเขา** เช่น พระคัมภีร์ของนบีซะอ์ยาอ์ พระคัมภีร์ของนบีดานิยาล พระคัมภีร์ของนบี-	٦٩- وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا۟ ٱلتَّوْرَىٰةَ وَٱلْإِنجِيلَ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อัรมิยาอ์ และพระคัมภีร์ซะบูรของนบีดาวู้ดเป็นต้น ซึ่งพระคัมภีร์เหล่านี้แต่ละเล่มก็มีกล่าวไว้ว่า ให้ศรัทธาต่อนบีมุฮำมัด **เมื่อเป็นดังนี้แล้วไซร้ พวกเขาย่อมได้รับบริโภค**อาหารชนิดต่าง ๆ อย่างเหลือเฟือที่เดียว โดยมีสิ่งอุปโภคบริโภคมา**จาก**ทุกหนทุกแห่ง **ทั้งเบื้องบน**แห่งฟ้า**และใต้หล้าแห่งตน ส่วนหนึ่งจากพวกยะฮูดีเหล่านั้นมีชนคณะหนึ่งที่**ประพฤติตามพระคัมภีร์เตารอดและพระคัมภีร์อื่น ๆ ที่กล่าวแล้วอย่าง**คงเส้นคงวา** อาทิ อับดุลเลาะห์บุตรสลามกับคณะ **แต่มีส่วนใหญ่จากพวกเหล่านั้นที่ประพฤติตนชั่วร้าย**	لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ۟
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ ได้มีคำรายงานมาจากหะซันว่า เมื่ออัลเลาะห์ได้ทรงแต่งตั้งให้นบีมุฮำมัดมาเป็นพระศาสน-ทูตแล้วก็เกิดการฝืดเคืองทางพืชพันธุ์ธัญญาหาร ทั้งนบีเองก็ทราบว่า ในบรรดาหมู่ชนนั้น ยังมีอยู่บางคนที่หาว่าตนเป็นคนมดเท็จ อัลเลาะห์จึงได้ประทานโองการลงมาว่า	
๗๐.	**โอ้พระศาสนทูต เจ้าจงเผยแพร่เรื่องทั้งสิ้น**ทั้งที่เป็นข้อใช้และข้อห้าม **ซึ่งได้ถูกประทานมาแต่องค์พระผู้อภิบาลของเจ้าไปยังเจ้า**ให้ปวงประชากรของเจ้ารู้ทั่วถึงกันเถิด และไม่ต้องเกรงว่าจะเกิดมีภัยอะไรขึ้นแก่เจ้า **แต่ถ้าเจ้าไม่ปฏิบัติ**ตามที่กล่าวมาแล้ว**นั้นก็เท่ากับเจ้ามิได้เผยแพร่เรื่องทั้งสิ้นที่ทรงแต่งให้ตัวเจ้ามาเป็นศาสนทูต** ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการปกปิดส่วนหนึ่งถือว่าเท่า	٧٠- يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ؕ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กับปกปิดส่วนทั้งหมด ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นทรงพิทักษ์รักษาเจ้าให้พ้นจากมวลมนุษย์ที่คอยจะสังหารเจ้า เพราะแท้จริงอัลเลาะห์จะไม่ทรงแนะทางนำแก่มวลชนฝ่ายกาฟิรให้ไปสู่จุดมุ่งร้ายในตัวเจ้าเลย	وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ○
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ บุตรอับบาสบอกว่ารอฟิอ์บุตรฮาริซะห์ สลามบุตรมัชกัม มาลิกบุตรซอยฟ์กับรอฟิอ์บุตรฮัรมะละห์ ต่างได้มาหานบีมุฮำมัดแล้วเอ่ยถามว่า โอ้มุฮำมัด ท่านมิได้คิดหรือว่าท่านนั้นกำลังนับถือศาสนาอิบรอฮีมอยู่และกำลังศรัทธาต่อพระคัมภีร์เตารอตซึ่งพวกเราได้รับ นบีมุฮำมัดตอบว่า เป็นความจริงเช่นนั้นแต่ทว่าพวกท่านพยายามประดิษฐ์แก้ไขและปฏิเสธเนื้อความภายในพระคัมภีร์นั้น ทั้งยังได้ปกปิดบางเรื่องในพระคัมภีร์นั้นที่พวกท่านถูกใช้ให้ชี้แจงเรื่องนั้น ๆ แก่ปวงชน ดังนั้นฉันจึงต้องขอปลีกตัวจากการดัดแปลงของพวกท่านดังกล่าว พวกนั้นกลับตอบว่าพวกเราจะยึดถือเนื้อความในเตารอตเท่าที่มีอยู่ที่พวกเรา พวกเราอยู่ในความสัจจริงและหนทางนำอยู่แล้ว แต่จะไม่ศรัทธาและเจริญรอยตามท่านหรอก อัลเลาะห์จึงได้ประทานโองการลงมาว่า	
๗๑.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวเถิดว่า โอ้ผู้ทรงคัมภีร์พวกเจ้านั้นหาได้ยึดมั่นในศาสนาแต่ประการใดไม่ จนกว่าพวกเจ้าจะดำรงมั่นอยู่กับพระคัมภีร์เตารอตและพระคัมภีร์อินยีล	٧١- قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ

วรรคที่ ภาษาไทย ภาษาอรับ

ตลอดทั้งพระคัมภีร์ต่างๆที่ถูกประทานจากองค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเจ้าไปยังพวกเจ้า เช่น พระคัมภีร์ของนบีซะอ์ยาอ์ พระคัมภีร์ของนบีดานิยาล พระคัมภีร์ของนบีอัรมิยาอ์ และพระคัมภีร์ซะบูรของนบีดาวู๊ด ซึ่งแต่ละคัมภีร์ก็สั่งให้พวกเจ้าประพฤติตามเนื้อความในนั้น เป็นต้นว่าให้มีความศรัทธาต่อฉัน**แหละ** ทรงให้สัตย์ปฏิญาณว่า**อันที่จริงพระคัมภีร์** อัล-กุรอาน**ซึ่งถูกประทานจากองค์พระผู้อภิบาลของเจ้ามายังเจ้านั้นได้ทวีการละเมิดขอบเขต**แห่งศาสนา **และความไม่ศรัทธาให้แก่ส่วนใหญ่จากพวกยะฮูดีเหล่านั้น**เพราะเหตุที่พวกเหล่านี้ไม่ย่อมเชื่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานเลย **ดังนั้น**ถึงแม้ว่าพวกเหล่านั้นจะไม่ยอมศรัทธาต่อเจ้า **เจ้าก็อย่าได้สลดใจต่อมวลชนกาฟิรเหล่านั้น**และอย่าได้เสียดายพวกเหล่า**นั้นเลย** ทั้งไม่ต้องสนใจกับพวกเหล่านั้นหรอก เพราะพวกเหล่านั้นไม่มีสิทธิ์จะได้รับความสนใจจากเจ้าอยู่แล้ว

وَمَآ أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ
وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَّبِّكَ
طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ○

๗๒. **แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา**อย่างจริงใจไม่ระคนด้วยความกลับกลอก**ก็ดี บรรดาที่เป็นยะฮูดีก็ดี พวกซอบิอะห์และพวกนัซรอนีก็ดี** ในพวกเหล่านี้ **ใครที่ได้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และวันอวสาน** (อาคิเราะห์) **ทั้งยังได้ประพฤติชอบนั้น ย่อมไม่มีความหวาดกลัวใดๆสำหรับพวกเขา**ในวาระแห่งการเป่าสังข์ครั้งแรก **และจะไม่มีความโศกสลดใจเลยที่**

٧٢. إِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِئُوْنَ وَالنَّصٰرٰى
مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ความดีงามบางประการขาดปฏิบัติไปบ้างในโลกปัจจุบันนี้ (ดุนยา)	
๗๓.	ข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า **อันที่จริงเรา** (อัลเลาะห์) **ได้ผูกพันสัญญาไว้แก่สายสกุลอิสรออีล** (บุตรหลานของนบียะอ์กู๊บ) ในเรื่องให้ศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และต่อพระศาสนทูตของพระองค์ทั้งหมด **ไว้แล้ว** ในพระคัมภีร์เตารอต **กับเรา** (อัลเลาะห์) **ยังแต่งตั้งพระศาสนทูตทั้งหลายมายังพวกเหล่านั้นอีกด้วย คราใดที่มีพระศาสนทูตหนึ่ง**จากเหล่าพระศาสนทูตทั้งหลาย**มายังพวกนั้นพร้อมด้วยสิ่ง**ที่เป็นความจริงแท้ **ซึ่งไม่สบอารมณ์ชอบของพวกนั้นแล้ว** พวกนั้นก็คิดการทรยศบ้าง ตั้งตัวเป็นศัตรูบ้าง และในจำพวกพระศาสนทูตนั้น**บ้างก็ถูกพวกนั้นหาว่าเท็จ** แต่มิได้ทำร้ายอะไรให้ อาทิ พระศาสนทูตมุฮำมัดและพระศาสนทูตอีซา **และบ้างก็ถูกพวกนั้น**หาว่าเท็จแล้วก็**ฆ่าเสีย** อาทิ พระศาสนทูตสองท่านชื่อซะกะรียาและยะห์ยา	۷۳- لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ وَأَرْسَلْنَآ إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا۟ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ○
๗๔.	**แล้วก็พวกยะฮูดีเหล่านั้นยังได้สำคัญผิดว่า** ในการหาว่าพระศาสนทูตทั้งหลายเท็จก็ดี กับการเข่นฆ่าพระศาสนทูตเหล่านั้นก็ดี **คงไม่มีโทษอันใดแก่พวกเขาเลย** ทั้งนี้เนื่องจากพวกนี้มั่นใจว่าเป็นการจำเป็นที่พวกเขาจะต้องว่าพระศาสนทูตทั้งหลายเท็จและฆ่าพระศาสนทูตเหล่านั้นเสีย ในเมื่อพระศาสนทูตดังกล่าวได้นำศาสนาอื่นจากศาสนา	۷۴- وَحَسِبُوٓا۟ أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ของพวกเขามาให้**พวกยะฮูดีเหล่านั้นจึงมองไม่เห็น**ทางเที่ยงธรรมประหนึ่งคนตาบอด**และไม่ได้ยิน**ความจริงที่พวกพระศาสนทูตนำมาให้พวกตนประหนึ่งคนหูหนวก ด้วยประการฉะนี้ จึงเป็นเหตุให้พวกนั้นฝ่าฝืนคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามที่มีบ่งไว้ในพระคัมภีร์เตารอตและได้ประพฤติชั่วร้ายกัน โดยเฉพาะพวกเหล่านั้นได้เข่นฆ่านบีซะอ์ยาอ์เป็นประการแรกและได้กักขังนบีอัรมิยาอ์ **ครั้นต่อมาอัลเลาะห์จึงได้ทรงรับซึ่งคำสารภาพผิดของพวกเหล่านั้น** เมื่อพวกเหล่านั้นขอสารภาพกลับใจและกลับเนื้อกลับตัวไม่ประพฤติตนเสียหายเหมือนดั่งที่เคยประพฤติกันมาเป็นเวลาช้านาน ณ เมืองบาบิล (บาบิโลน) **ครั้นแล้วส่วนใหญ่ของพวกยะฮูดีเหล่านั้นก็มองไม่เห็นและไม่ได้ยิน**ความจริงดังกล่าวแล้ว**อีก** จึงเป็นเหตุให้พวกนั้นบังอาจฆ่าพระศาสนทูตซะกะรียาและพระศาสนทูตยะห์ยา และยังหมายปองจะฆ่าพระศาสนทูตอีซาเข้าอีกเป็นคำรบสอง **ด้วยว่าอัลเลาะห์นั้นทรงเล็งเห็นตลอดถึงสิ่งใดอันพวกเหล่านั้นกระทำกันอยู่** แล้วพระองค์จะทรงตอบสนองพวกเหล่านั้นให้ได้รับผลตามที่ได้กระทำนั้น	فَعَمُوْا وَصَمُّوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوْا وَصَمُّوْا كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ○

หลังจากที่ได้ทรงสาธยายถึงสภาพแห่งความน่าขยะแขยงของชาวยะฮูดีตามที่กล่าวมาแล้ว พระองค์ก็ทรงสาธยายถึงสภาพแห่งความน่าขยะแขยงของชาวนัซรอนีเผ่ายะอ์-

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กูบียะห์ และทรงสาธยายถึงถ้อยคำอันเสียหายจากพวกเหล่านี้ว่า	
๗๕.	ข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า **อันที่จริงบรรดา** นัซรอนีเผ่ายะอ์กูบียะห์ **ที่พูดว่า อัลเลาะห์คือพระศรีมงคลอีซาบุตรมัรยำนั้น เป็นผู้ไม่มีศรัทธา** (กาฟิร) **เลย ทั้ง ๆ ที่พระศรี–มงคล**อีซาฯ**ก็บอกอยู่แล้ว** ในขณะที่นำข้อบัญญัติใช้และห้ามมายังพวกเหล่านี้ว่า **โอ้วงศ์วานอิสรออีล พวกเจ้าจงเคารพสักกา–ระอัลเลาะห์องค์พระผู้อภิบาลของฉันและองค์พระผู้อภิบาลของพวกท่านเถิด** เพราะตัวของฉันเองเป็นเพียงข้าของพระองค์คนหนึ่งเท่านั้น หาได้เป็นพระเจ้าไม่ **ความจริงหากว่าผู้ใด**เคารพสักการะต่อใครและอันใดที่อื่นจากอัลเลาะห์ เป็นการ**ตั้งภาคีเทียบเคียงอัลเลาะห์แล้วไซร้ อัลเลาะห์ก็ทรงกันผู้นั้นมิให้สู่สวรรค์แน่นอน ส่วนที่พำนักของเขาก็คือนรก แล้วสำหรับผู้ที่คดโกงทั้งหลายนั้นย่อมไม่มีผู้อนุเคราะห์**คอยป้องกันมิให้พวกนี้ต้องโทษจากอัลเลาะห์เลย	٧٥- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
๗๖.	ข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า **อันที่จริงบรรดา** นัซรอนีเผ่านัสตูรียะห์กับเผ่ามัรกูสียะห์**ที่พูดว่า อัลเลาะห์คือพระเจ้าองค์ที่สามจากพระเจ้าสามองค์** ซึ่งอีกสององค์ได้แก่อีซากับพระนางมัรยำ **นั้นเป็นผู้ไม่มีศรัทธา** (กาฟิร) เลย **จะมีพระเจ้าอื่นใดมิได้นอกจากพระเจ้าองค์เดียว** คืออัลเลาะห์ **เท่านั้น**	٧٦- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แล้วถ้าพวกนัซรอนีทั้งสองเผ่านั้นไม่หยุดยั้งละถ้อยคำที่เอ่ยว่า "มีพระเจ้าสามองค์" แล้วไซร้ โทษทรมานอันเจ็บแสบจะต้องประสบกับบางส่วนจากบรรดาผู้ที่ยืนกรานไม่มีศรัทธานั้นเป็นแน่	وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ○
๗๗.	เป็นการอันน่าตำหนิและไม่เป็นการอันควรเลยที่พวกเหล่านั้นจะไม่ขอสารภาพกลับใจต่ออัลเลาะห์ และที่จะไม่ขอประทานอภัยต่อพระองค์ว่าพวกตนจะไม่พูดจาอย่างนั้น ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นเป็นองค์ยิ่งในการอภัยให้แก่ผู้ซึ่งยอมสารภาพกลับใจในความผิดต่ออัลเลาะห์ ทรงโปรดปรานียิ่งต่อผู้นั้น	٧٧- أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○
๗๘.	อีซาพระศรีมงคลผู้เป็นบุตรมัรยำนั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นพระศาสนทูตของอัล-เลาะห์ ซึ่งก่อนจากพระศาสนทูตผู้นี้ (อีซา) ก็เคยมีบรรดาพระศาสนทูตล่วงลับไปแล้ว อีซาเองก็ต้องล่วงลับไปด้วยเช่นเดียวกัน ฉะนั้นอีซาจึงไม่ใช่พระเจ้าเหมือนดังที่พวกเหล่านั้นเข้าใจผิด ๆ กันอยู่ แต่ถ้าอีซาเป็นพระเจ้าแล้ว อีซาก็ต้องยังมีอยู่ ส่วนนางมัรยำผู้เป็นมารดาของเขา (อีซา) นั้นก็เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยความสัจจริง เหมือนกับสตรีที่ถึงพร้อมด้วยความสัจจริงทั่ว ๆ ไป นางมัรยำจึงไม่ใช่พระเจ้า ซึ่งอีซาก็ดี นางมัรยำผู้เป็นมารดาก็ดี ทั้งสองต่างก็กินอาหารเหมือนกับสัตว์โลกกินอาหารนั่นแหละ เมื่อทั้งสองมีสภาพเช่นเดียวกับมนุษย์ทั่วไปดังที่ว่านี้แล้ว ย่อมแสดงว่าทั้งสองนี้เป็นพระเจ้าหาได้ไม่ เนื่อง	٧٨- مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จากเป็นผู้มีส่วนประกอบเป็นโครงร่าง เป็นผู้มีความอ่อนแอและมีสิ่งที่ปลีกออกจากเรือนร่างของเขา อันมีปัสสาวะและอุจจาระเป็นต้น โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงมองดูซิว่าเรา** (อัลเลาะห์) **ได้ชี้แจงสัญญาณ** แห่งความเป็นเอกภาพ (ความเป็นองค์เดียว) ของเรา **ไว้แก่พวกเหล่านั้นเป็นไฉน** มีความพิสดารอันน่าประหลาดขนาดไหน **แล้วก็จงมองดูอีกทีเถิดว่าทำไมพวกเหล่านั้นถึงได้ปลีกตัวออก**จากความจริง ทั้ง ๆที่หลักฐานยืนยันในเอกภาพของอัลเลาะห์ที่ทรงชี้แจงแก่พวกนั้นอย่างถี่ถ้วนพิสดารก็มีอยู่พร้อม ถือได้ว่าการปลีกตัวออกจากสัญญาณแห่งเอกภาพที่พิสดารนี้เป็นความประหลาดยิ่งนัก	انظر كيف نبين لهم الايت ثم انظر انى يؤفكون ○
๗๙.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่ยะฮูดีเผ่ายะอ์กูบียะห์ เผ่านัสตูรียะห์และเผ่ามัรกูสียะห์**เถิดว่า ย่อมไม่เป็นการอันควรเลยที่พวกเจ้า**ทั้งสามเผ่า**จะเคารพสักการะอื่นจากอัลเลาะห์ ซึ่ง**สิ่งเหล่านั้น**มันไม่มีสิทธิ์ยังความเดือดร้อนและยังประโยชน์แก่พวกเจ้าได้เลย แต่อัล-เลาะห์ซิทรงเป็นองค์ได้ยินยิ่ง**ในถ้อยคำของพวกเจ้าที่พูดจากัน **ทรงรู้ยิ่ง**ถึงอากัปกิริยาของพวกเจ้าที่กระทำกันขึ้น	٧٩- قل اتعبدون من دون الله ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا ط والله هو السميع العليم ○
๘๐.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่พวกยะฮูดีและพวกนัซรอนี**เถิดว่า โอ้ผู้ทรงพระคัมภีร์**ทั้งสองฝ่าย **พวกเจ้าอย่าได้ล่วงละเมิด**ซึ่งขอบเขต**ในศาสนาของพวกเจ้าอย่างไม่เป็น**	٨٠- قل يا اهل الكتب لا تغلوا فى دينكم غير الحق

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ธรรม โดยฝ่ายยะฮูดีเหยียดหยามอีซาให้เสื่อมเสียเกียรติยศด้วยถ้อยคำกล่าวหาที่ว่าอีซาเป็นลูกซินา (ลูกที่เกิดจากการปฏิสนธิของบิดามารดาที่ร่วมประเวณีกันนอกอนุญาต) และด้วยคำกล่าวยกย่องของฝ่ายนัซรอนีที่ว่า อีซาเป็นพระเจ้า **และพวกเจ้าอย่าได้เจริญรอยตามอารมณ์**แห่งกิเลส**ของชนพวกหนึ่งที่**เป็นบรรพบุรุษของพวกเจ้า ซึ่งบรรพบุรุษเหล่านั้น**เคยหลงงมงาย**เกี่ยวกับเรื่องอีซา**กันมาก่อนแล้ว** ด้วยการล่วงละเมิดขอบเขตในพระคัมภีร์อินยีล เช่น เหยียดหยามอีซาเกินไปและด้วยการยกอีซาเกินไป**อีกทั้ง**บรรพบุรุษ**เหล่านั้นยังได้ทำให้**คนส่วน**ใหญ่หลงงมงาย และพวกเหล่านั้นเอง**ที่เป็นบุตรหลานในปัจจุบันของบรรพบุรุษที่กล่าวนี้**ก็ได้หลงงมงายพลาดทางเที่ยงตรง**จากพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน ที่แจ้งไว้ว่า อีซานั้นไม่ใช่พระเจ้าและไม่ใช่ลูกซินาอีกด้วย	وَلَا تَتَّبِعُوٓا أَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِن قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَن سَوَآءِ السَّبِيلِ ۝
๘๑.	**บรรดาที่เป็นวงศ์วานอิสรออีลบางคน**ทั้งฝ่ายยะฮูดีและนัซรอนี**ที่ไม่มีศรัทธานั้น**ถูกสาป**แช่งเสียแล้วโดยน้ำคำของดาวู๊ด**ที่ออกปากสาปแช่งยะฮูดีให้เป็นลิงตามคำบัญชาของอัลเลาะห์ เพราะพวกนี้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติใช้และห้ามของอัลเลาะห์ คือออกทำการประมงในวันเสาร์ ยะฮูดีพวกนี้คือพวกไอละห์ **และ**ถูกสาปแช่งโดยน้ำคำของ**อีซาบุตรมัรยำ**ที่ออกปากสาปแช่งพวกนัซรอนีให้เป็นสุกรบ้าง เป็นลิงบ้าง ตามคำบัญชาของอัลเลาะห์ เพราะพวกนี้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติใช้และห้าม	٨١- لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنۢ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُۥدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ของพระองค์ คือ เก็บกักอาหารไว้บริโภคอีกหลังจากได้บริโภคแล้ว นัซรอนีพวกนี้คือพวกมาอิดะห์ (อาหารจากฟากฟ้า) ชนจำพวกนี้มีจำนวนห้าพันคนซึ่งล้วนแต่เป็นชายฉกรรจ์ทั้งนั้นไม่มีแม้แต่หญิงหรือเด็กๆ การสาปแช่งให้เป็นไปดังกล่าว**นี้แหละเนื่องจากพวกเหล่านั้นทรยศและล่วงละเมิดซึ่ง**ขอบเขตแห่งศาสนา	ذٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ○
๘๒.	**พวก**ในวงศ์วานอิสรออีล**เหล่านั้นไม่เคยห้ามซึ่งกันและกันเลยในเรื่องต้องห้ามที่พวกเหล่านั้น**บางคนหันกลับมา**ประพฤติมัน**อีก พฤติการณ์อย่างนี้ **ที่พวกนั้นได้ประพฤติกันนั้นเลวร้ายยิ่งนัก**	٨٢- كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوهُ ۗ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ○
๘๓.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจะได้แลเห็นพวกในวงศ์ตระกูลอิสรออีล**เหล่านั้นเป็นส่วนมากที่เข้าเป็นมิตร** และรักใคร่ชอบพอ**กับบรรดาที่เป็นกาฟิร**ชาวมักกะห์ เนื่องจากพวกนี้มีความโกรธแค้นในตัวเจ้า**ถือได้ว่าเป็นความเลวยิ่งสำหรับพวกนั้นที่ประพฤติ**ตนเป็นมิตรไมตรี**ขึ้น**กับพวกกาฟิรมักกะห์ **ถึงกับอัลเลาะห์กริ้วโกรธพวกเหล่านั้น และพวกเหล่านั้นจักต้องสถิตถาวรอยู่ในการลงโทษทรมาน**	٨٣- تَرٰى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُونَ ○
๘๔.	**แหละถ้าพวก**ในวงศ์สกุลอิสรออีล**เหล่านั้นศรัทธาต่ออัลเลาะห์ ต่อพระศาสดา**มุฮำมัด**และต่อพระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**ที่**ถูกอัลเลาะห์ประทานมายังเขา (มุฮำมัด) **แล้วไซร้ พวก**เขาก็คงไม่คบหาพวกกาฟิรชาวมักกะห์เหล่า**นั้นเป็นมิตร**และเป็นที่รัก**แน่นอน แต่ทว่า**พวกเหล่านั้นส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้มีบาปหนา	٨٤- وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلٰكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	โดยการออกห่างจากความศรัทธาต่ออัลเลาะห์ ต่อพระศาสดามุฮำมัดและต่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน	
๘๕.	และ โอ้มุฮำมัด ข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณว่า **อันที่จริงนั้น เจ้าต้องได้พบแน่ว่าพวกยะฮูดี และบรรดา**กาฟิรมักกะห์**ผู้ถือ**เอาอื่นจากอัลเลาะห์เป็น**ภาคี**เทียบเคียงพระองค์**นั้น เป็นปรปักษ์อย่างร้ายแรงต่อบรรดาผู้ศรัทธา** (มุอ์มิน) **ยิ่งกว่ามวลมนุษย์** เพราะว่าพวกนี้มีความไม่ศรัทธา มีความโง่งม ตลอดจนได้รับความล่มจมเพราะอารมณ์แห่งกิเลสพอกพูนมากขึ้น	٨٥- لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ ในขณะที่พวกนะญาชีย์ได้เดินทางมาจากเมืองฮับซี (อบิซิเนีย) เพื่อต้องการพบกับพวกมุอ์มิน พระศาสดามุฮำมัดได้นำซูเราะห์ยาซีนมาอัญเชิญให้พวกนั้นสดับฟัง พวกเหล่านั้นถึงกับร้องไห้และได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามพร้อมกับกล่าว ขึ้นว่า เนื้อความแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานนี้ ช่างคล้ายกับเนื้อความในพระคัมภีร์อินยีลเสียจริง ๆ จึงมีโองการจากอัลเลาะห์ลงมา	
	และ โอ้มุฮำมัด ข้าขอให้สัตย์ปฏิญาณ ว่า **อันที่จริงนั้นเจ้าต้องได้พบแน่ว่าบรรดาผู้**อยู่ในวงศ์ตระกูลอิสรออีล **ซึ่งกล่าวว่าแท้จริงพวกเราเป็นพวกนัซรอนีนั้น มีความรักใคร่อย่างใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธา** (มุอ์มิน)	وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ยิ่งกว่ามนุษย์พวกนั้น ความรักใคร่อย่างใกล้ชิดยิ่งของพวกนี้ที่มีต่อพวกผู้ศรัทธา นี่แหละพวกนัซรอนี**เหล่านี้บางคนถึงเป็นนักปราชญ์และเป็นนักธรรมวินัยกันได้ โดยพวกนี้มิได้เย่อหยิ่งยะโส** ต่อการที่พวกเขาเหล่านั้นจะดำเนินแนวตามความสัจจริงเหมือนอย่างที่พวกยะฮูดีและพวกกาฟิรชาวมักกะห์**เย่อหยิ่งกันเลย**	ذَٰلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ○

ส่วนที่ ๗

บทที่ ๔ อัล-มาอิดะห์

ประทาน ณ นครมดีนะห์	อยู่ในส่วนที่ ๖ ๘๕ โองการ
มีทั้งสิ้น ๑๒๓ โองการ	อยู่ในส่วนที่ ๗ ๓๘ โองการ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๘๖.	และมีมวลชนคณะหนึ่งได้แก่ นะญาชีย์กับพรรคพวกอีก ๗๐ คน เมื่อพวกเขาได้ยินบทบัญญัติแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานซูเราะห์มัรยำที่ถูกประทานไปยังพระศาสนทูตซึ่งยะอ์ฟัรบุตรอบูตอลิบได้นำมาอัญเชิญแล้วโอ้มุฮำมัดเจ้าก็จะได้แลเห็นน้ำตาของพวกนั้นเอ่อรินออกมาเพราะต่างได้เข้าใจ ซาบซึ้งในความสัจจริงเสียแล้วโดยพวกเหล่านั้นเอ่ยว่า โอ้องค์พระผู้อภิบาลแห่งข้าพระองค์ทั้งหลาย พวกข้าพระองค์นี้ได้ศรัทธาต่อพระศาสดามุฮำมัดผู้เป็นพระศาสนทูตของพระองค์ และศรัทธาต่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานของพระองค์แล้ว ดังนั้นของพระองค์ได้โปรดบันทึกให้บรรดาข้าพระองค์ได้ร่วมอยู่กับเหล่าชนผู้ยอมรับว่า มุฮำมัดและพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานเป็นของจริงด้วยเถิด	٨٦- وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ○
๘๗.	แล้วพวกเหล่านั้นก็ได้กล่าวตอบพวกยะฮูดีที่ตำหนิติเตียนพวกตนที่ไปยอมเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามว่า ไม่เป็นการอันควรเลยที่พวกเราจะไม่ศรัทธาต่ออัลเลาะห์และความสัจจริงคือ พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานที่มีมายังพวกเรา แหละว่าไม่มีสิ่งใดจะมาหักห้ามพวกเรา	٨٧- وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	มิให้ศรัทธาได้เลยในเมื่อสื่อชักนำให้ศรัทธามีอยู่แล้ว และไม่เป็นการอันควรเลย ที่พวกเราจะไม่นึกอยากให้องค์พระผู้อภิบาลของพวกเรานำพวกเราไปอยู่สรวงสวรรค์พร้อมกับผู้ศรัทธาที่ประพฤติชอบทั้งหลาย	وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ○
๘๘.	ทรงตรัสว่า เหตุที่พวกเหล่านั้นกล่าวไว้ว่า "พวกเราศรัทธาต่อพระศาสดามุฮำมัดและพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานนี้เอง อัลเลาะห์จึงได้ทรงปูนบำเหน็จบุญกุศลให้พวกเหล่านั้นได้สู่สวรรค์ที่ภายใต้มีธารน้ำหลายสายไหลผ่าน โดยพวกเหล่านั้นสถิตถาวรอยู่ในสวรรค์นั้นประจำอย่างไม่มีวันถูกขับให้ออกและไม่ตายแหละอันนี้เองเป็นผลตอบแทนสำหรับผู้ประพฤติการดีทั้งหลายในด้านกระทำให้ความศรัทธาของตนดีงามเลิศล้น	٨٨- فَأَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ○
๘๙.	ส่วนบรรดาวงศ์วานของอิสรออีลที่มิได้ศรัทธาอย่างมั่นคง ทั้งยังหาว่าบรรดาโองการของเราเป็นเท็จนั้น พวกเหล่านี้แหละคือ ชาวนรกญะฮีม	٨٩- وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ○
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ ลงมาในโอกาสที่พวกสาวกของพระศาสดามุฮำมัดมุ่งหวังจะประกอบการถือศีลอดและปฏิบัติการดีในยามค่ำคืนเป็นประจำ ทั้งพวกเขาไม่ยอมกรายใกล้ภรรยาตน ไม่ใช้เครื่องหอม ไม่บริโภคเนื้อสัตว์ และไม่นอนเหนือเครื่องปู	

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๙๐.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าอย่าถือว่าอาหารดีมีรสโอชะที่อัลเลาะห์ได้ทรงอนุญาตแก่พวกเจ้าบริโภคนั้นเป็นของต้องห้าม** (หะรอม) **ทั้งอย่าได้ล่วงละเมิด**ขอบเขตแห่งคำบัญชาใช้ของพระองค์เลย **เพราะแท้จริงอัลเลาะห์จะไม่ทรงโปรดซึ่งพวกที่ล่วงละเมิดทั้งหลาย**	٩٠- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ○
๙๑.	**อีกทั้งพวกเจ้าจงบริโภคอาหารดีที่อนุญาต** อันมีรสโอชะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจากอาหารที่**อัลเลาะห์ได้ทรงอำนวยให้แก่พวกเจ้า และจงยำเกรงอัลเลาะห์ผู้ซึ่งพวกเจ้าศรัทธาต่อพระองค์ด้วยเถิด**	٩١- وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ○
๙๒.	**อัลเลาะห์จะไม่ทรงถือโทษแก่พวกเจ้าเพราะการสาบานพล่อย ๆ ของพวกเจ้าหรอก** อาทิพวกเจ้าเอ่ยปฏิเสธว่า “ไม่อย่างนั้น” และเอ่ยคำว่า “เป็นอย่างนั้นๆ” โดยอ้างพระนามของอัลเลาะห์ประกอบว่า “ด้วยอัลเลาะห์” หากว่าพวกเจ้าจงใจสาบานโดยแสดงถ้อยคำดังที่กล่าวมาแล้วนั้นย่อมถือว่าเป็นการสาบานที่พวกเจ้าต้องได้รับโทษ **แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษพวกเจ้าในฐานะที่พวกเจ้าปักใจสาบาน** โดยเอ่ยถ้อยคำดังที่กล่าวไว้แล้ว ในเมื่อพวกเจ้าปฏิบัติไม่ตรงตามที่สาบานไว้ **ฉะนั้นการไถ่โทษของการ**ทำผิดสาบาน**นั้นคือ** พวกเจ้าจำเป็นต้อง**ให้อาหารแก่ผู้ยากจน ๑๐ คน** ในอัตราคนละหนึ่งลิตรโดยประมาณ **เป็นอาหารระดับกลางที่พวกเจ้าเลี้ยงดูครอบครัวของพวกเจ้า**	٩٢- لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	หรือให้จ่ายเครื่องนุ่งห่มแก่พวกยากจน ๑๐ คน**นั้น** มีเสื้อ ผ้านุ่ง ผ้าโพกศีรษะ และผ้าเช็ดหน้าเป็นต้นคนละหนึ่งชิ้น ถือว่าเป็นการใช้ไม่ได้ในเมื่อพวกเจ้าจะจ่ายอาหารก็ดี และเครื่องนุ่งห่มก็ดีให้แก่ผู้ยากจนคนเดียว **หรือให้**พวกเจ้า**ปล่อยทาสมุอ์มินหนึ่งคนให้เป็นไทแก่ตน ฉะนั้นถ้าผู้ใดหา**สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากสามประการดังกล่าว**มิได้ ก็ให้**ผู้นั้นไถ่โทษด้วยการ**ถือศีลอด ๓ วัน** ติดต่อกันก็ได้ หรือเว้นว่างห่างจากกันก็ได้ นี้ตามทัศนะของอิมาม-ชาฟิอีย์ การไถ่โทษอย่างใดอย่างหนึ่งในสี่ประการ**นี่แหละ คือการไถ่โทษการสาบานของพวกเจ้า เมื่อพวกเจ้าได้กล่าวคำสาบาน**แล้วกระทำให้ผิดสาบาน **ทั้งพวกเจ้าจงระมัดระวังซึ่งคำสาบานของพวกเจ้าไว้ด้วยเถิด** อย่าเสียคำสาบานเลย นอกจากว่าถ้าพวกเจ้าสาบานไว้ว่าจะไม่ทำการดี หรือจะไม่ไกล่-เกลี่ยประนีประนอมระหว่างมนุษย์ให้ยอมความกันหรือจะกระทำการอันเป็นที่ต้องห้ามตามหลักศาสนาก็ยอมให้พวกเจ้าฝืนการสาบานดังกล่าวนั้นด้วยการทำดีด้วยการไกล่-เกลี่ยประนีประนอมให้มวลมนุษย์ยอมความกัน หรือด้วยงดเว้นจากการอันที่ห้ามตามหลักศาสนา **ทำนองเดียวกับที่อัลเลาะห์**ได้ทรงแจ้งข้อใช้และข้อห้ามเกี่ยวกับคำสา-บานไว้แล้ว**นี้แหละ อัลเลาะห์จะได้ทรงแจ้งโองการต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเจ้า**อีก **เพื่อว่าพวกเจ้าจักได้ขอบคุณ**สรรเสริญพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ที่ทรงแจ้งบรรดาโองการของพระองค์แก่พวกเจ้า	أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَٰثَةِ أَيَّامٍ ۚ ذَٰلِكَ كَفَّٰرَةُ أَيْمَٰنِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ ۚ وَاحْفَظُوٓا۟ أَيْمَٰنَكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمْ ءَايَٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ฉะนั้นพวกเจ้าจะต้องปฏิบัติตามใช้และตาม
ห้ามของพระองค์

๙๓. โอ้บรรดาผู้ศรัทธา โดยเฉพาะสุราเมรัย
การพนัน เทวรูป และลูกธนูอันเป็น
เครื่องเสี่ยงโชค ซึ่งพวกกาฟิรมีไว้ที่ไบตุล-
เลาะห์เหมือนดังชาวจีนมีติ้วไว้ในศาลเจ้านั้น
ย่อมเป็นสิ่งที่น่าขยะแขยงอย่างยิ่งจากฝีมือ
ของไซตอนซึ่งมันพรางให้มองเห็นสิ่งเหล่า
นั้นเป็นงดงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงออกห่างจาก
การที่จะปฏิบัติสิ่งอันน่าขยะแขยงนั้น เพื่อว่า
พวกเจ้าจักได้มีชัย โดยได้เข้าสู่สรวงสวรรค์

-۹۳ يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ
وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ
رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ
فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ○

๙๔. เฉพาะแต่ไซตอนเท่านั้น ที่มันปรารถนาจะ
ให้เกิดการเป็นปรปักษ์และความโกรธแค้น
ขึ้นท่ามกลางพวกเจ้า เพราะสุราเมรัยบ้าง
และการพนันบ้าง ในเมื่อพวกเจ้าไปเสพสิ่ง
ทั้งสองนั้นเข้า ทั้งนี้เพราะเหตุว่าสองอย่างนี้
เป็นแหล่งที่มาแห่งความชั่วและความบาด
หมาง ทั้งมันยังปรารถนาจะให้พวกเจ้างด
ระลึกถึงอัลเลาะห์และงดการปฏิบัติละหมาด
โดยหันไปฝักใฝ่กับการชั่วทั้งสองนั้น แล้ว
พวกเจ้าจงระงับยับยั้งซึ่งสิ่งทั้งสองดังกล่าว
ไว้เถิด

-۹۴ اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ
اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ فِى
الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ
وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ○

๙๕. ทั้งพวกเจ้าจงน้อมภักดีต่ออัลเลาะห์ และจง
น้อมภักดีต่อมุฮำมัดผู้เป็นพระศาสนทูตของ
พระองค์ และพึงระวังตัวจากการชั่วไว้เถิด
ฉะนั้นหากพวกเจ้าให้หลังไม่นำพาซึ่งการภักดี
ต่ออัลเลาะห์และมุฮำมัดแล้วไซร้ พวกเจ้า
พึงทราบไว้ด้วยเถิดว่า มุฮำมัดพระศาสน-

-۹۵ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ
وَاحْذَرُوْا ۚ
فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰى رَسُوْلِنَا
الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ทูตของเรานั้นมีหน้าที่เพียงแต่เป็นผู้ประกาศแจ้งความเกี่ยวกับข้อใช้และข้อห้ามไปยังพวกเจ้า**เท่านั้น** ส่วนการตอบแทนผลกรรมแก่พวกเจ้าเป็นหน้าที่ของเรา

๙๖. **สำหรับบรรดาผู้ศรัทธาแล้วยังได้ประพฤติการชอบนั้นหาได้มีบาปกรรมแต่อย่างใดไม่ ในอันที่พวกเขาจะเสพ**สุราเมรัย และบริโภคทรัพย์ส่วนที่ได้มาจากการนั้นก่อนมีโองการห้ามเรื่องนี้**ในเมื่อพวกเขานั้นกลัวเกรง** สิ่งที่เป็นบาปที่นอกเหนือจากสุราและการพนัน **ทั้งมีความศรัทธาหนักแน่น และประพฤติปฏิบัติแต่การชอบ ครั้นแล้วพวกเขายังเกรงกลัวและมีศรัทธาหนักยิ่งขึ้นครั้นแล้วพวกเขาก็ยังเกรงกลัว**เรื่องการฉ้อโกงให้จริงยิ่งขึ้น **และปฏิบัติการดีงามขึ้นอีก ฝ่ายอัลเลาะห์นั้นจะทรงสนองบุญกุศลแก่ผู้มุ่ง**ประสงค์และกังวลใจที่จะ**ปฏิบัติการให้ดีงามทั้งหลาย**

٩٦-لَيْسَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ
جُنَاحٌ فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا
وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا
ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا
وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

๙๗. **โอ้บรรดาผู้ศรัทธา อันที่จริงนั้นอัลเลาะห์จะทรง**แสดงความรอบรู้แต่อดีตของพระองค์ให้ปรากฏแก่พวกเจ้าเหมือนดั่งจะทรงลอง**ใจพวกเจ้า ด้วยสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ** อาทิ ไข่ในรังของสัตว์ปีกบ้าง และลูกของมันบ้างของสัตว์อื่นบ้าง ลูกเป็นตัวอันเกิด**จากสัตว์ป่าบ้าง** ว่ามือของคนใดจะจับต้อง และไม่จับต้องลูกนก หรือหอกของคนใดจะแทงและไม่แทงสัตว์ป่า **ซึ่งพวกเจ้าก็สามารถใช้มือของพวกเจ้า**จับสัตว์ปีกเหล่านั้น **และใช้**

٩٧-يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ
بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	หอกของพวกเจ้าจัดการ ยิงสัตว์ป่า**ให้ได้มัน**มา และการที่ทรงแสดงเหมือนหนึ่งการลองใจครั้งนี้ปรากฏขึ้น ณ ตำบลหุไดบียะห์ปีที่ ๖ แห่งฮิจเราะห์ศักราช ในโอกาสที่พวกเจ้ายังครองตัวอยู่ในภาวะอิห์รอมอุมเราะห์ และในขณะเดียวกันนี้ได้มีนกและสัตว์มารายล้อมอยู่รอบ ๆ พวกเจ้า และสัตว์พาหนะของพวกเจ้าอย่างเดียระดาษ **ทั้งนี้เพื่อที่อัลเลาะห์จะทรง**ให้ความรู้อันมีอยู่เฉพาะส่วนพระองค์ได้ปรากฏเด่นชัดขึ้นเหมือน**เพิ่งรู้ว่าใครบ้างจะกลัวเกรงพระองค์ในยามปลอดสายตาคน** โดยเขาไม่ยอมแตะต้องไข่และลูกของสัตว์ป่า และไม่ยิงสัตว์ป่าเหล่านั้นเลย **แล้วถ้าภายหลังจาก**ได้มีข้อห้ามมิให้จับมิให้ยิงนกและสัตว์ป่า ในภาวะอิห์รอมฮัจย์หรืออุมเราะห์นั้น **ผู้ใดได้ล่วงละเมิด**ซึ่งขอบเขต ไม่ว่าจะโดยการจับต้องหรือยิงสัตว์ดังกล่าว **ผู้นั้นย่อมได้รับโทษทรมานอันเจ็บแสบ**	رِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ○
๙๘.	**โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พวกเจ้าอย่าได้ฆ่าสัตว์ป่าโดยที่พวกเจ้ายังอยู่ในภาวะอิห์รอมฮัจย์**หรืออุมเราะห์ **ถ้าแหละผู้ใดในหมู่พวกเจ้าจงใจฆ่ามันแล้ว ค่าปรับเปรียบเทียบก็**คือเขาผู้นั้นจำเป็นจะต้องเชือด**สัตว์คล้าย ๆ กับสัตว์ที่เขาได้ฆ่านั่นแหละ**โดยเชือด**ถวาย ณ เขตแผ่นดินห้าม**แห่งนครมักกะห์ **ตามที่ผู้ทรงธรรมสองคนในหมู่ของพวกเจ้าตัดสินไว้อย่างนั้น** โดยนัยคล้ายคลึงกันดังนี้คือ ผู้นั้นจำต้องเชือดอูฐหนึ่งตัวต่อการฆ่า	٩٨- يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بٰلِغَ الْكَعْبَةِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นกกระจอกเทศตัวหนึ่ง วัวตัวหนึ่งต่อการฆ่าวัวหนึ่งตัวหรือลาป่าหนึ่งตัว และแพะหนึ่งตัวต่อการฆ่าเก้งหนึ่งตัว สำหรับการตัดสินของท่านอิบนุอับบาส อุมัร และผู้อื่นว่าให้เชือดแพะหนึ่งตัวต่อการฆ่านกพิราบหนึ่งตัวเป็นค่าเปรียบเทียบ ทั้งจะต้องเอาเนื้อสัตว์แจกจ่ายเป็นทานแก่ผู้ยากไร้ที่อยู่ ณ แผ่นดินห้ามนั้นด้วย **หรือ**ว่าถ้าสัตว์ที่พวกเจ้าฆ่าในภาวะอิห์รอมไม่โตเท่าอูฐ ไม่โตเท่าวัวและไม่เท่าแพะ เช่นนกกระจอกและตั๊กแตน ถูกพวกเจ้าฆ่า ก็จำเป็นที่พวกเจ้าจะต้องเสียค่าปรับเปรียบเทียบด้วยราคาของสัตว์ที่ถูกฆ่านั้นแล้วซื้ออาหารมาตรฐานปานกลาง **แจกจ่ายอาหารแก่ผู้ยากไร้**ประมาณคนละหนึ่งลิตร**เป็นค่าปรับก็ได้ หรือจะโดยถือศีลอด**ให้จำนวนวัน**เท่ากับ**จำนวนลิตรของอาหาร**ที่กล่าวนั้นก็ได้** ค่าเปรียบเทียบอย่างใดอย่างหนึ่งจากสองอย่างที่จำต้องเลือกกระทำ (ตีราคาแล้วนำไปซื้ออาหารหรือถือศีลอด) ตามกรณีที่สัตว์ซึ่งจะถูกเชือดไม่โตเท่าอูฐไม่เท่าวัวและแพะก็ดี หรืออย่างใดอย่างหนึ่งจากสามอย่างที่จำต้องเลือกกระทำ (เชือดสัตว์หรือตีราคาแล้วนำไปซื้ออาหารหรือถือศีลอด) ตามกรณีที่สัตว์ซึ่งจะถูกเชือดเป็นอูฐ วัว และแพะก็ดี เหล่านี้แหละ**เพื่อผู้นั้นจะได้รู้รสแห่งความเข้มงวดเพราะกรรมของเขาเสียบ้าง อัลเลาะห์ได้ทรงนิรโทษในเรื่อง**การฆ่าที่แล้วไปแล้วก่อนจากจะมีโองการห้ามฆ่า	أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِۦ ۗ عَفَا ٱللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ลงมา แล้วถ้าผู้ใดหวนกลับมาทำการฆ่าอีกหลังจากโองการห้ามฆ่ามีมาแล้วไซร้ อัล-เลาะห์ก็จะทรงลงอาญาแก่เขา ด้วยว่าอัลเลาะห์นั้นทรงเป็นองค์อิทธิฤทธิ์ยิ่ง เหนือกิจการทั้งสิ้นของพระองค์ จะไม่มีสิ่งใดสามารถห้ามพระองค์มิให้สำเร็จกิจได้เลย **ทรงเป็นองค์ลงอาญาอย่างหนัก**แก่บรรดาผู้ทรยศต่อพระองค์ ทั้งจะไม่มีผู้ใดสามารถลงโทษได้อย่างพระองค์อีกด้วย อนึ่งการจงใจฆ่าในหมวดนี้ให้หมายถึงการฆ่าโดยไม่จงใจด้วยในข้อที่ว่าต้องเสียค่าปรับดังที่กล่าว เพียงแต่ว่าการฆ่าโดยไม่จงใจจะไม่เป็นบาปเท่านั้น	وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ○
๙๙.	โอ้ปวงชนที่กำลังอยู่ในภาวะอิห์รอมฮัจย์หรืออุมเราะห์ก็ดี หรือที่มิได้อยู่ในภาวะอิห์รอมเลยก็ดี **สัตว์ทะเล** ทั้งที่ยังเป็นๆอยู่**และที่ตายเป็นอาหารทะเล**แล้วนั้น**ได้ถูกอนุญาตให้พวกเจ้า**บริโภคแล้ว **เพื่อคุณประโยชน์สำหรับพวกเจ้า**ที่ประจำท้องถิ่นได้บริโภคมันเป็นอาหารสด**บ้างและ**เป็นคุณประโยชน์**สำหรับผู้ท่องเที่ยว**ที่จะนำมันไปเป็นเสบียงกรัง**บ้างแต่พวกเจ้าถูกห้ามเรื่องสัตว์บก**ในอันที่พวกเจ้าจะล่ามันมาบริโภค **ตราบใดที่พวกเจ้ายังครองภาวะอิห์รอม**ฮัจย์หรืออุมเราะห์**อยู่**เว้นไว้แต่ผู้ล่าสัตว์นั้นมิได้อยู่ในภาวะอิห์รอมก็อนุญาตให้ผู้อยู่ในภาวะอิห์รอมนั้นบริโภคสัตว์นั้นได้ **ทั้งพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์**ในทุก ๆ โอกาส **ผู้ซึ่งพวกเจ้าทั้งหลายจะถูกต้อนไป**ชุมนุมกันยังการสอบสวนของ**พระองค์เถิด**	٩٩- أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๑๐๐. **อัลเลาะห์ได้ทรงให้กะบะห์คือบุญยสถาน** (ไบตุลหะรอม) **เป็นสันนิบาต**ฝ่ายศาสนา **สำหรับมวลมนุษย์** จะมุ่งสู่นั้นเพื่อทำพิธีฮัจย์ และทรงให้เป็นสถานสงบปลอดภัยแก่ผู้ที่เข้าไปสู่ ทรงกำหนด**ให้มี**เดือนซุลเก๊าะอ์-ตะห์ เดือนซุลฮิจยะห์ เดือนมุฮัรรอม และเดือนร่อยับ (เดือนที่ ๑๑, ๑๒, ๑ และ ๗ ตามลำดับของเดือนอรับ) เป็น**เดือนห้าม**มิให้ก่อการสงครามขึ้นในเดือนเหล่านี้ เพื่อเจริญศาสนา ทรงกำหนด**ให้มีสัตว์ถวาย**ไว้ ณ นครมักกะห์ **และทรงให้มี**สัตว์หรือคน**สวมปลอกคอ**เป็นเปลือกไม้ ซึ่งขึ้นอยู่ในแผ่นดินห้ามแห่งนครมักกะห์ เป็นการห้ามมิให้มวลมนุษย์รบกวนรังแกสัตว์กับเจ้าของของมันด้วยเพื่อความจำเริญทางศาสนา **การ**ให้เกิดความจำเริญทั้งหมดที่กล่าวข้างต้น**นี้ก็เพื่อให้พวกเจ้าตระหนักว่า แน่แท้อัลเลาะห์นั้นทรงรู้สรรพสิ่งในบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ดและ**สรรพสิ่งในพื้นแผ่นดิน และเพื่อ**ให้พวกเจ้าได้ตระหนักอีกว่า**แน่แท้อัลเลาะห์ทรงเป็นองค์รู้ยิ่งในทุกสิ่งทุกอย่าง** ความจำเริญทั้งหมดนั้น ถือได้ว่าเป็นสมุฏฐานแห่งคุณ-ประโยชน์พึงมีขึ้นกับพวกเจ้าและเป็นผลที่จะขจัดภัยให้พ้นจากพวกเจ้าด้วย

١٠٠- جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ
وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ
ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝

๑๐๑. **พวกเจ้าจงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลเลาะห์ทรงให้การลงโทษอย่างหนัก**แก่พวกซึ่งเป็นศัตรูต่อพระองค์ **และพวกเจ้าจงรู้ไว้อีกด้วยว่าแท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงยิ่งในการอภัยโทษ**แก่บรรดาที่โปรดปรานีของพระองค์ **ทรงโปรดปรานียิ่ง**ต่อพวกเหล่านั้น

١٠١- اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ
وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๐๒.	**หาได้มีหน้าที่ใดตกแก่พระศาสนทูต** มุฮำมัด **ไม่ นอกจากการเผยแพร่** บทใช้และบทห้ามของอัลเลาะห์ให้ไปถึงพวกเจ้า**เท่านั้น ฝ่ายอัลเลาะห์ทรงย่อมรู้**พฤติกรรม**ที่พวกเจ้าเปิดเผย และ**พฤติกรรม**ที่พวกเจ้าปกปิดกันไว้** แล้วพระองค์ก็จะทรงสนองแก่พวกเจ้าตามผลกรรมที่ได้กระทำกัน	١٠٢- مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۝
๑๐๓.	โอ้มุฮำมัด**เจ้าจงกล่าว**แก่ปวงประชากรของเจ้าเถิดว่า **สิ่งต้องห้ามกับสิ่งพึงอนุญาตนั้นจะเสมอกันมิได้ ถึงแม้ว่าปริมาณอันมากของสิ่งต้องห้ามจะยังความพอใจแก่เจ้าก็เอาเถอะ** สิ่งทั้งสองนี้ก็เสมอกันมิได้อยู่นั่นเอง **ฉะนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์** โดยพยายามละทิ้งสิ่งต้องห้ามเสียเถิดไม่ว่าจะโดยกายกรรมและมโนกรรม **โอ้บรรดาผู้ครองปัญญา เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้มีชัย**โดยได้เข้าสู่สรวงสวรรค์	١٠٣- قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ คือในกลุ่มสาวกของพระศาสดามุฮำมัดนั้นได้พยายามเซ้าซี้ ถามนบีมุฮำมัดอยู่เนือง ๆ ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องและไม่ใช่ธุระของพวกเขา เป็นต้นว่าเรื่องการทำฮัจย์ที่ยอมให้กระทำเพียงครั้งหนึ่งในชีวิต พวกเขาก็ยังอุตส่าห์ถามนบีว่า “ให้ทำทุกปี ๆ หรือ?” ถ้าอย่างนั้นสมมติว่ามีโองการจากอัลเลาะห์ลงมาว่า จำต้องทำฮัจย์ทุก ๆ ปีละก็จะเกิดความลำบากลำบนแก่พวกเขามาก

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ทีเดียว จึงนับว่าเป็นโชคดีแล้วที่ไม่มีโองการเรื่อง "ให้ทำฮัจย์ทุก ๆ ปี" หลังจากคำถามของพวกนั้น ยังมีสาวกบางคนถามนบีมุฮำมัดเรื่องบิดาของเขาว่า "บิดาของฉันตายไปแล้วอยู่ที่ไหน" มุฮำมัดตอบว่าอยู่ในขุมนรก คำถามของสาวกผู้นี้เป็นการแฉสภาพการอันน่าตำหนิของบิดาของตน ฉะนั้น จึงลงเนื้อความได้ว่า การเซ้าซี้ซักถามมุฮำมัดบ่อย ๆ นั้นเข้าตำราที่ว่าแกว่งเท้าหาเสี้ยน

๑๐๔. **โอ้บรรดาผู้ศรัทธา** ในยุคมุฮำมัด คราใดที่พวกเจ้าซักถามสิ่งต่าง ๆ ก็จะมีโองการแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานมาชี้แจงสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกถามนั้น ครั้นเมื่อมีคำชี้แจงจากพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานลงมาแล้วก็ไม่สบอารมณ์ของพวกเจ้า เพราะว่าในสิ่งเหล่านั้นมีความยากลำบากอยู่ด้วย ฉะนั้นพวกสาวกทั้งหลาย **พวกเจ้าอย่าได้ไต่ถามสิ่งต่าง ๆ** ที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ใช่ธุระอะไรของพวกเจ้า **เลย ซึ่งถ้าหากว่าสิ่ง**ต่าง ๆ ที่พวกเจ้าถาม**นั้นจะถูกเผยขึ้นแก่พวกเจ้าก็จะทำให้พวกเจ้าลำบากเปล่า ๆ** แต่ก็อนุญาตให้พวกเจ้าถามมุฮำมัดได้แต่สิ่งที่จำเป็นแก่พวกเจ้าเท่านั้น **และถ้าพวกเจ้าจะไต่ถามเรื่อง**ต่างๆ **เหล่านั้นในโอกาสที่พระคัมภีร์อัล-กุรอานถูกประทานลงมา เรื่องนั้นก็จะถูกเผยขึ้นแก่พวกเจ้าเสียเลย ซึ่งอัลเลาะห์ก็ได้ทรงนิรโทษกรรมเรื่อง**การถามจู้จี้ที่กล่าว**นั้น**แก่**พวกเจ้าแล้ว** ฉะนั้นพวกเจ้าอย่าได้คิดอ่านกลับมาไต่ถามเรื่องทำนองเดียวกันนั้นต่อไปอีก

١٠٤- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا
عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ
وَإِنْ تَسْأَلُوا
عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ
عَفَا اللَّهُ عَنْهَا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ด้วยว่าอัลเลาะห์นั้นทรงยิ่งในการอภัยโทษ แก่พวกเจ้า**ทรงสุขุมยิ่ง** โดยทรงให้พวกเจ้ารอการลงอาญาจนกว่าจะถึงวันปรภพ (อาคิ-เราะห์)	وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ○
๑๐๕.	โอ้ปวงสาวกของพระศาสดามุฮำมัด **ความจริงได้เคยมีปวงชนในยุคก่อนจากพวกเจ้าเรียกร้องไต่ถามเรื่องทำนองคล้าย ๆ กันนั้นมาแล้ว**จากพวกพระศาสนทูตของพวกเขา โดยที่สิ่งอันถูกพวกเขาถามนั้นก็เป็นสิ่งที่น่าสะพึงกลัว และหมิ่นเหมไปในทางย่อยยับเสียหาย แล้วปวงประชากรเหล่านั้นก็ได้รับตอบข้อเรียนถามด้วยบทบัญญัติใช้บ้าง หรือบัญญัติห้ามบ้าง **ครั้นแล้วพวก**ประชากร**เหล่านั้นกลับกลายเป็นผู้ไม่ศรัทธาเพราะ**ไม่ยอมปฏิบัติตามสิ่งที่เป็นผลมาจากการเรียกร้องของตน**นั้นเลย** อาทิปวงประชากรของพระศาสดาซอลิห์ต่างเรียกร้องอยากได้อูฐตัวเมียที่มีลูก ห้ามมิให้ใครฆ่ามัน พวกเขากลับฆ่ามันเสีย ฝ่ายประชากรของพระศาส-ดาอีซานั้นเรียกร้องอยากได้อาหารจากฟ้า (อัล-มาอิดะห์) ที่ถูกห้ามเก็บกักไว้แล้ว พวกนั้นก็เก็บกักกันไว้ ส่วนประชากรของพระศาสดามูซาก็ขอว่าอยากจะแลเห็นองค์ของอัลเลาะห์ให้ประจักษ์แก่สายตา พวกเหล่านี้กลับถูกยิบรีลตวาดเสียงลั่นจนพวกเหล่านี้ต้องตายไปชั่วระยะกาลหนึ่ง	١٠٥- قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ○
๑๐๖.	**อัลเลาะห์มิได้ทรงให้อูฐบะฮีเราะห์** คือแม่อูฐที่มีลูกตัวที่ ๕ เป็นตัวเมีย ปล่อยไว้ไม่ใช้งาน ไม่ต้องการลูกรุ่นต่อไป ทั้งยังเอาน้ำนมของแม่อูฐนี้เซ่นเทพเจ้า ครั้นแล้วก็เจาะหูเพื่อ	١٠٦- مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِن بَحِيرَةٍ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ให้เป็นหมายรู้กันว่าเป็นอูฐบะฮีเราะห์ **อูฐซาอิบะห์** คือ อูฐตัวเมียที่ถูกปล่อยไว้เป็นอิสระเป็นการถวายเทวรูปห้ามมิให้ใช้เป็นพาหนะบรรทุกสัมภาระ **อูฐวะซีละห์** คือแม่อูฐที่มีลูกตัวแรกและตัวที่สองเป็นตัวเมีย แล้วแม่อูฐนั้นจะถูกปล่อยไว้เป็นการถวายเทวรูป และ**อูฐฮาม** อูฐตัวผู้ที่ทับตัวเมียอยู่หลายๆ ครั้ง เมื่อถึงเวลาที่มันถูกกำหนดให้หยุดทับตัวเมียแล้ว ก็จะถูกปล่อยให้เป็นอิสระไม่ใช้มันทำงาน และไม่ใช้มันบรรทุกสัมภาระ **เป็นสัตว์ที่ห้าม**บริโภคเหมือนกับที่ชาวอนารยชน (ยาฮิลียะห์) ถืออย่างนั้น **แต่ทว่า**บรรดาปวงปราชญ์ของบรรดา**ผู้ไม่ศรัทธากลับปั้นเท็จขึ้นแอบอ้างถึงอัลเลาะห์** หาว่าพระองค์ทรงบัญชาใช้ให้พวกเขาถือว่าสัตว์ทั้งสี่นั้นบริโภคแล้วบาป นี่คืออุปนิสัยเท็จของพวกนักปราชญ์และชนชั้นผู้ใหญ่ของชนกาฟิร **และพวกเหล่านั้นส่วนมากหาได้พิจารณาไม่**ว่าที่พวกนักปราชญ์ของตนและพวกตนที่เป็นชนชั้นสามัญในสมัยนบีมุฮำมัด ได้กระทำเช่นนั้น คือการกล่าวเท็จไปแอบอ้างอัลเลาะห์ เท่าที่กระทำตามนักปราชญ์และชนชั้นผู้ใหญ่ก็เพราะพวกตนโง่	وَّلَا سَآئِبَةٍ وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ○
๑๐๗.	**ครั้นเมื่อพวก**กาฟิรสามัญ**เหล่านั้น**บางคนถูก**กล่าวว่า เชิญเถิดเชิญพวกเจ้าไปสู่**การยึดถือว่าสัตว์ทั้งสี่นั้นเป็นสิ่งพึงอนุญาตให้บริโภคได้ตาม **บทที่อัลเลาะห์ประทานลงมา** ไม่ใช่	١٠٧- وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

สิ่งของห้ามบริโภคหรอก **และเชิญพวกเจ้าไปสู่**การตัดสินของ**พระศาสนทูต**มุฮำมัด ซึ่งทั้งบทแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานและคำตัดสินของพระศาสนทูตมุฮำมัดย่อมชี้ขาดอยู่แล้วว่าสัตว์ทั้งสี่ชื่อนั้นเป็นสิ่งอันพึงอนุญาตให้บริโภค **พวก**สามัญผู้ไม่ศรัทธา**เหล่านั้นจึงตอบว่า ตาม**ศาสนา**ที่พวกเราพบว่าบรรพบุรุษของพวกเราถืออย่างนั้นย่อมเป็นที่พอใจของพวกเราอยู่แล้ว** (ดูในซูเราะห์อัล-บะก็เราะห์โองการที่ ๑๗๐ หน้า ๙๙) อัลเลาะห์ตรัสแก่พวกเหล่านั้นว่า **แล้วก็ถ้าหากว่า บรรพบุรุษของพวกเหล่านั้นไม่รู้อะไร**ทางศาสนาเลย **และมิได้รับการแนะนำ**ให้ไปสู่ความเที่ยงแท้**เลยละ** แน่นอนศาสนาที่บรรพบุรุษพวกนั้นถืออยู่ก็จะเป็นที่พอใจแก่พวกนั้นมิได้เลย

وَإِلَى الرَّسُوْلِ
قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۗ
اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْئًا
وَّ لَا يَهْتَدُوْنَ ○

๑๐๘. **โอ้บรรดาผู้ศรัทธา พึงระมัดระวังตัวของพวกเจ้า** จากการประพฤติชั่ว**เสียด้วย** จงยืนยงในการพัฒนาตัวของพวกเจ้าให้ดีไว้ **แล้วผู้ที่หลงงมงาย** ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายยะฮูดี ฝ่ายนัซรอนี ฝ่ายกาฟิร **จะไม่สามารถยังความเดือดร้อนแก่พวกเจ้าได้เลย ในเมื่อพวกเจ้าได้รับหนทางนำ**ไปสู่วิถีทางอันเที่ยงแท้แล้ว **บั้นปลายของพวกเจ้าทั้งสิ้น** ทั้งฝ่ายที่กระทำการดีและฝ่ายที่หลงงมงาย ก็คือ**จะต้องกลับไปสู่**การสอบสวน**ของอัล-เลาะห์**เท่านั้น **แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบ**ผลกรรม**ที่พวกเจ้า**และพวกที่หลงงมงาย**ปฏิบัติไว้ด้วย** ทั้งพระองค์จะ

١٠٨- يَاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ
اَنْفُسَكُمْ ۚ
لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ
اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ทรงสนองตอบแก่พวกเจ้าและพวกเหล่านั้น
ตามที่ได้ปฏิบัติกันไว้

๑๐๙. **โอ้บรรดาชนผู้ศรัทธา** โองการนี้มีความเป็นสองนัยคือ ๑. การอ้างสิทธิกันระหว่างพวกเจ้า ในเมื่อเหตุแห่งความตายมาถึงคนใดคนหนึ่งจากพวกเจ้า ในกรณีเมื่อมีการสั่งเสียไว้ด้วยว่า "ให้จัดการเรื่องใดเรื่องหนึ่งแทนตนหลังจากที่ตนได้ตายลงแล้ว" นั้นจำเป็นต้องมีพยานเป็นชายผู้ดำรงธรรมสองคนในหมู่ของพวกเจ้า

๒. **การมาปรากฏตัวอยู่ของพวกเจ้า ในเมื่อมีเหตุแห่งความตายมาถึงคนใดคนหนึ่งจากพวกเจ้า ในกรณีเมื่อมีการสั่งเสียไว้ด้วย**ว่า "ให้ใครเป็นผู้จัดการเรื่องใดเรื่องหนึ่งแทนตนหลังจากที่ตนได้ตายลงแล้ว" **นั้น** จำเป็น**ต้องเป็นชายผู้ทรงธรรมสองคนในหมู่ของพวกเจ้าหรือว่าจะให้สองคนที่นอก**ศาสนา**จากพวกเจ้ารับ**จัดการตามคำสั่งเสียหรือเป็นพยานในการนำทรัพย์สินของพวกเจ้าไปส่งมอบให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิในกองมรดกของพวกเจ้าหลังจากพวกเจ้าได้ตายลงแล้ว**ก็ได้ ถ้าหากพวกเจ้าได้เดินทาง**เร่ร่อน**อยู่ในผืนแผ่นดิน ทั้งภัยแห่งความตายก็กำลังจะประสบกับพวกเจ้า** ในขณะเดินทางอยู่โดยไม่มีมุอ์มินแม้สักคนเดียวร่วมอยู่ ณ สถานที่นั้นเลย **หากพวกเจ้าผู้เป็นทายาทเกิดคลางแคลงใจ**ผู้รับมอบหมายให้จัดการตามคำสั่งเสียทั้งสองคนก็ดี หรือผู้เป็นพยานทั้งสองคนก็ดี **พวกเจ้าจะกักตัวเขาทั้งสองไว้**

١٠٩- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ
أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ
إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ
فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จนถึงเวลาหลังจากละหมาดอัล-อัสริ **จะให้ทั้งสองสบถสาบาน** โดยพระนามของ**อัลเลาะห์ด้วยก็ได้** โดยเอ่ยคำสาบานว่า **เราจะไม่นำ**คำสาบานโดยพระนามของ**พระองค์**หรือการเบิกพยานเท็จ เพื่อ**ไปแลกกับค่างวด**ส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินในกองมรดก**หรอก ถึงแม้ว่าผู้นั้น**ที่ใช้ให้สาบานก็ดีหรือผู้ที่ใช้ให้เป็นพยานก็ดี **จะเป็นญาติสนิท**กับเรา**ก็เอาเถอะ ทั้งเราจะไม่อำพรางซึ่งการ**สบถสาบาน**อ้างถึงอัลเลาะห์** หรือการเบิกพยาน**อีกด้วย ถ้าอย่างนั้นแล้วเรานี้ย่อมเป็นส่วนหนึ่งจากผู้มีบาปกรรมทั้งหลายแน่ทีเดียว**หากเราฝืนปกปิดซึ่งการนั้น	تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۝
๑๑๐.	**แต่ถ้าเป็นที่ประจักษ์ว่า คน**นอกศาสนา**ทั้งสอง**ที่ได้รับมอบหมายให้จัดการตามคำสั่งเสียหรือที่เป็นพยาน **เป็นคนทุจริตจริง**หลังจากที่คนทั้งสองนั้นได้สบถสาบานหรือเบิกพยานแล้วโดยทั้งสองอ้างว่า "ตนได้รับซื้อทรัพย์สินดังกล่าวจากผู้ตายไว้แล้วในตอนเขายังไม่ตาย" ก็ดี ก่อนตายผู้ตายได้สั่งเสียยกทรัพย์สินให้แก่ตนหรือแก่คนอื่น ๆ ก็ดี **ก็ให้**ทายาท**อีกสองคนจากผู้มีสิทธิ**ได้รับทรัพย์พินัยกรรมอยู่ด้วยว่าการ**แทนในตำแหน่งสองคน**นอกศาสนาที่รั้งตำแหน่งอยู่ก่อน**นั้นเสียเลย แล้วให้คนทั้งสอง**ที่เป็นทายาท**ต้องสาบานโดย**กล่าวพระนามของ**อัลเลาะห์**หรือเป็นพยาน เพื่อหักล้างคนนอกศาสนาทั้งสองที่ได้รับมอบหมายให้จัดการตามคำสั่งเสียว่า เป็นผู้ทุจริต หรือทำการเบิกพยานเท็จเสร็จแล้วทรัพย์พินัยกรรมจึงตกเป็นของ	١١٠- فَإِنْ عُثِرَ عَلٰٓى أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ إِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ทายาททั้งหมดที่พึงได้มรดกโดยให้ทายาททั้งสองนั้นเอ่ยว่า **การอ้าง**สาบาน**ของเรา**ถึงอัลเลาะห์**นั้นเที่ยงแท้กว่าการอ้าง**สาบานถึงอัลเลาะห์ และการเบิกพยาน**ของคน**นอกศาสนา**ทั้งสองนัก ทั้งเราก็มิได้ล่วงละเมิด**ขอบเขตแห่งการสาบานให้เกินความเป็นจริงเลย **ถ้าอย่างนั้นแล้วเรานี้ย่อมเป็นส่วนหนึ่งจากพวกคดโกงทั้งหลายเป็นแน่**	لَشَهَادَتُنَآ أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَآ ۚ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝
๑๑๑.	**การ**โอนหน้าที่สาบานให้ตกมาเป็นของทายาทผู้ตาย **นี่แหละจึงจะเป็นทาง**บังคับ**ให้พวก**นอกศาสนา**เหล่านั้นมาเป็นพยาน**หรือจัดการตามคำสั่งเสีย**ตรงตามรูปการ**โดยไม่มีการทุจริต **หรือ**เป็นการบังคับให้พวกนอกศาสนาเหล่านั้น**กลัวได้ว่าจะถูกโอนสาบาน** และการเบิกพยานที่ฟังไม่ขึ้นไปเป็นหน้าที่ของทายาทผู้ตาย**หลังจากที่พวกตนได้สาบาน**และเป็นพยานไป**แล้ว**โดยไม่สุจริตใจ แล้วทรัพย์สินที่พวกตนได้ไว้โดยทุจริตก็จะถูกเรียกคืนให้แก่ทายาทผู้ตายนั้น เป็นเหตุให้พวกนอกศาสนาเหล่านั้นต้องอับอายขายหน้า จะได้ไม่กล้าสาบานและเป็นพยานเท็จ **ทั้งพวกเจ้าจงยำเกรงอัลเลาะห์**โดยการงดเว้นเสียซึ่งความทุจริตและการอ้างเท็จ **และจงสดับฟัง**สิ่งที่พวกเจ้าถูกบัญชาใช้ด้วยความเคารพพนบนอบเถิด **ฝ่ายอัลเลาะห์จะไม่ทรงแนะนำให้พวกนอกภักดีทั้งหลาย**ไปสู่หนทางดีเลย	١١١- ذٰلِكَ أَدْنٰىٓ أَنْ يَّأْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ أَوْ يَخَافُوْٓا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌۢ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๑๑๒. โอ้มุฮัมมัด เจ้าจงกล่าวแก่ปวงประชากรของเจ้าเป็นการชี้แจงให้พวกเขาเกิดความเกรงกลัวเถิดว่า **วันหนึ่ง**คือวันกิยามะห์ **อัลเลาะห์จะทรงรวบรวมพระศาสนทูตทั้งหลาย แล้วพระองค์ก็ตรัส**แก่พระศาสนทูตเหล่านั้นขึ้นเป็นการตำหนิปวงประชากรของแต่ละพระศาสนทูตว่า ในคราวที่พวกเจ้าชักชวนประชากรของพวกเจ้า ณ หน้าแผ่นดิน เพื่อให้เขาเหล่านั้นเลื่อมใสว่าอัลเลาะห์เป็นพระเจ้าองค์เดียวและให้มีความภักดีในพระองค์นั้น **พวกเจ้าได้รับคำตอบว่ากระไร พวกพระ**ศาสนทูต**นั้นทูลตอบว่า สำหรับข้าพระองค์ทั้งหลายหาได้รู้**คำตอบที่ปวงประชากรของข้าพระองค์**แต่อย่างไรไม่ แท้จริงพระองค์นั้นแหละคือองค์ทรงรอบรู้รอบคอบที่สุดในสิ่งซ่อนเร้นทั้งหลาย**จากบรรดาผู้เป็นข้าของพระองค์ เพราะความรู้ที่พวกพระศาสนทูตได้รับตอบจากปวงประชากรได้สูญสิ้นไปหมดเนื่องจากการจลาจลและความโกลาหลแห่งวันสิ้นโลก และเพราะความตื่นตระหนกตกใจของพวกพระศาสนทูตเหล่านั้น ครั้นเมื่อความหวาดกลัวของพวกพระศาสนทูตสร่างซาลงแล้ว พวกพระศาสนทูตก็จะพูดยืนยันว่า "พวกข้าพระองค์ได้นำบทบัญญัติใช้และห้ามทั้งสิ้น รวมทั้งเรื่องเอกภาพของพระองค์และเรื่องการถือภาคีเทียบเท่าพระองค์ไปประกาศแก่ปวงประชากรของข้าพระองค์แล้ว

١١٢- يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ
فَيَقُوْلُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ
قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا
اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๑๑๓. โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวประวัติของนบีอีซาให้ปวงประชากรของเจ้าทราบเถิด **ในตอนที่อัลเลาะห์จะได้ตรัสว่า โอ้อีซาบุตรมัรยำ เจ้าจงระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของข้าที่มีต่อเจ้า** ๗ อย่าง ซึ่งอีกสักครู่จะกล่าวถึง **และที่มีต่อมัรยำมารดาของเจ้า**โดยให้เธอเจริญเติบโตขึ้นมีรูปร่างสะสวยไม่มีเลือดระดูประจำเดือน และได้รับการคัดเลือกให้เลอเลิศในเกียรติศักดิ์เหนือปวงสตรีทั้งหลายสมัยเดียวกับเธอ และในอีกด้านหนึ่ง คือ ให้การตำหนิพวกกาฟิรที่ขัดแย้งกับทุกสภาพการณ์ของอีซา ที่บางคนว่า อีซาเป็นบุตรของอัลเลาะห์ บ้างก็ว่าอีซาเป็นลูกนอกสมรสของมัรยำ และบ้างก็ว่าอีซาเป็นพระเจ้าองค์ที่สาม ตลอดจนให้การตำหนิกาฟิรที่ขัดแย้งกับทุกสภาพการณ์ นางมัรยำซึ่งบางพวกว่าเธอเป็นผู้ประพฤติการประเวณีนอกอนุญาต (ซินา) และบ้างก็ว่า เธอเป็นพระเจ้าองค์ที่สามกล่าวคือ

๑. **ในคราวที่ข้าได้ให้การสนับสนุนเจ้าให้มีอำนาจขึ้นด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์** คือยิบรีลเป็นพระอภิบาลติดตามอีซาไปทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่าภัยอันตรายจะมีมาแต่ฟากฟ้าหรือแผ่นดิน ยิบรีลจะให้ความคุ้มกัน ซึ่งอีซาจะได้รับการดลใจให้รู้จักพระอภิบาลคือยิบรีลได้โดยหลักฐาน และรู้จักโดยถูกตรงตามความจริง **โดยที่เจ้าจะพูดจากับมวลมนุษย์ได้แต่ยังเยาว์**ว่า แน่แท้ฉันนี่เป็นข้าแห่งอัลเลาะห์ **และในวัยผู้ใหญ่**

١١٣- إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ
إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ
تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

มีอายุได้ ๓๓ ปี เจ้าก็ยังพูดว่า แน่แท้ ฉันเป็นข้าแห่งอัลเลาะห์ ยิ่งกว่านั้นเจ้ายังมีความจำเริญบริบูรณ์พร้อม ทั้งทางสติปัญญาและกิจการ

๒. **ในคราวที่ข้าสอนเจ้าให้รู้การเขียนให้เกิดความเข้าใจ**แตกฉานสามารถมองเห็นความรู้ในแง่ลึกได้ **ให้รู้จักพระคัมภีร์เตารอต** อันถูกประทานมายังพระศาสดามูซา และ **พระคัมภีร์อินยีล** อันถูกประทานมายังตัวเจ้าเอง

๓. **ในคราวที่เจ้าจะเอาดินมาปั้นขึ้นเหมือนรูปนกด้วยความประสงค์แห่งข้าแล้วเจ้าก็เป่าประจุชีพให้มัน ครั้นแล้วมันก็เป็นนกค้างคาวขึ้นได้ด้วยความประสงค์แห่งข้า** (ดูในซูเราะห์ อาล–อิมรอน โองการที่ ๔๙ หน้า ๒๒๙)

๔. **และในคราวที่เจ้าจะให้คนตาบอด**มาแต่กำเนิด**กับคนด่างกลับหาย**กลายเป็นคนตาดี และเป็นคนไม่มีโรคด่าง**ได้ด้วยความประสงค์แห่งข้า**

๕. **ในคราวที่เจ้าให้บรรดาที่ตายแล้ว** อาทิ ซามบุตรของนบีนูห์ ชายอีกสองคน หญิงเสรีชนคนหนึ่งกับทาสหญิงอีกคนหนึ่ง **คืนชีพ**ออกจากสุสาน**ได้ด้วยความประสงค์แห่งข้า**

๖. **ในคราวที่ข้าได้ระงับการร้ายของพวกในตระกูลอิสรออีลให้พ้นตัวเจ้า** ขณะที่พวกนั้นมุ่งจะสังหารเจ้า **ตอนที่เจ้าได้นำหลักฐาน** ซึ่งแปลกผิดธรรมดาไปแจ้งยังพวกนั้น ข้าจึงได้ช่วยเหลือเจ้าไว้

وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرٰىةَ وَالْإِنْجِيْلَ
وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِيْ
فَتَنْفُخُ فِيْهَا
فَتَكُوْنُ طَيْرًا بِإِذْنِيْ
وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِيْ
وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِإِذْنِيْ
وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ إِسْرَآءِيْلَ عَنْكَ
إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ให้รอดพ้นอันตรายจากพวกนั้นแล้วได้นำตัวเจ้าขึ้นสู่ฟากฟ้าชั้นที่สอง **แต่บรรดา** ยะฮูดี**ผู้ไม่ศรัทธาบางคนกล่าวว่า** "หลักฐานผิดธรรมดา**นี่นะไม่ใช่อื่นเลย หากแต่เป็นวิทยากลแน่ชัด"**

فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ○

๑๑๔. **และ** ๗ **ในคราวที่ข้าได้ดลโองการไปยังเจ้าเพื่อ**เจ้านำโองการของข้าไปอำนวยแก่**พวกสาวกทั้งหลาย**ของเจ้า**ว่า พวกเจ้า**พี่เป็นสาวกเหล่านั้น **จงศรัทธาต่อข้าและต่อ** อีซา**ผู้เป็นศาสนทูตของข้า** พวกสาวก**เหล่านั้นตอบว่า พวกเราก็ได้ศรัทธา**ต่ออัลเลาะห์และต่อพระศาสนทูตอีซา**อยู่แล้ว** โอ้อีซา **แล้วขอให้ท่านเป็นสักขีพยานด้วยว่าพวกเรานั้นเป็นชนมุสลิม**

١١٤- وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ
أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي
قَالُوا آمَنَّا
وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ○

๑๑๕. โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่ปวงประชากรของเจ้าเป็นการชี้แจงให้พวกเขาเกิดความเกรงกลัวเถิด **ในตอนที่เหล่าสาวกกล่าว**แก่อีซา**ว่า โอ้อีซาบุตรมัรยำ องค์พระผู้อภิบาลของท่านมีความสามารถไหม ที่จะประทานอาหารจากฟากฟ้ามายังพวกเรา**สักครั้งหนึ่ง**เขา** (อีซา) **จึงตอบว่า พวกท่านจงยำเกรงอัลเลาะห์**ในอันที่จะขอร้องให้ได้สิ่งของ ที่ผิดธรรมดาไม่เคยมีแบบอย่างมาก่อน**ถ้าแม้นว่าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา**ในอิทธิฤทธิ์อันบริบูรณ์ของอัลเลาะห์และในความเป็นศาสดาของข้าก็จงยำเกรงอัลเลาะห์ในการขอเช่นว่านี้เถิด

١١٥- إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๑๖.	**พวก**สาวก**เหล่านั้นกล่าวว่า พวกเราประสงค์เพียงเพื่อจะบริโภคมันสักหน่อย จะให้จิตใจของพวกเราสงบเงียบ** มีความแน่ใจเพิ่มขึ้น **เราจะได้รู้**อย่างแน่นแฟ้นขึ้นอีกว่า**ท่านจริงจังต่อพวกเรา**ในเรื่องที่อ้างตัวว่าท่านเป็นพระศาสดา **และเพื่อพวกเราจะได้เป็นผู้รู้เห็น**เป็นพยานให้แก่พวกตระกูลอิสรออีลที่มิได้มาเห็น เพื่อพวกผู้ศรัทธาจากคนในสกุลอิสรออีลจะได้เพิ่มความสงบใจและความแน่ใจมากขึ้นเพราะมีพวกเราเป็นพยาน และเพื่อให้ชนกาฟิรจากตระกูลอิสรออีลเกิดความศรัทธาเพราะพวกเราเป็นพยานอยู่**ในเรื่อง**เกี่ยวกับอาหาร**นั้นบ้างเท่านั้น**	١١٦- قَالُوا نُرِيدُ أَن نَّأْكُلَ مِنْهَا وَ تَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَن قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّٰهِدِينَ ۝
๑๑๗.	**อีซาบุตรมัรยำ**เมื่อเห็นว่าพวกเหล่านั้นมีความจริงใจอย่างนั้นจึงไปทำความสอาดร่างกายสรวมเสื้อผ้าและละหมาด ๒ รอกะอัตแล้วก็**กล่าวว่าข้าแต่อัลเลาะห์พระผู้อภิบาลแห่งบรรดาข้าพระองค์ ขอพระองค์ได้โปรดประทานอาหารจากฟากฟ้ามายังพวกข้าพระองค์**สักครั้งเถิด ซึ่งอาหารที่กล่าวถึง**นี้มันจะได้เป็นเทศกาลสำคัญทั้งครั้งแรกและครั้งสุดท้ายสำหรับพวกข้าพระองค์**โดยข้าพระองค์จะถือเอาวันเริ่มรับประทานอาหารจากฟากฟ้านี้เป็นวันเทศกาล (วันอาทิตย์) สำหรับที่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ตลอดจนผู้ที่อยู่ในสมัยหลัง ๆ จะให้ความเคารพยกย่องและกระทำการละหมาดในวันนั้นด้วย และพวกนัซรอนีก็ถือวันนี้เป็นวันเทศกาลด้วยเหมือนกัน **และเป็นสัญญลักขณ์อย่างหนึ่งจากพระองค์**แสดงให้เห็นถึงพลานุภาพของพระองค์หนึ่งและตำแหน่งพระศาสดาของข้าพระองค์อีกหนึ่ง	١١٧- قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَآ أَنزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِّأَوَّلِنَا وَءَاخِرِنَا وَءَايَةً مِّنكَ ۖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	และขอพระองค์ได้โปรดอำนวยโภคลาภแก่เหล่าข้าพระองค์ด้วยเถิด ด้วยว่าพระองค์นั้นทรงเลิศยิ่งกว่าผู้อำนวยลาภทั้งหลาย	وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝
๑๑๘.	**อัลเลาะห์ตรัส**เป็นการสนองคำวิงวอนของอีซาว่า **ข้าจะประทานมันมาให้แก่พวกเจ้าแน่ แต่ถ้า**ผู้รับประทานอาหารคน**ใดในหมู่ของพวกเจ้าไม่ยอมเชื่อถือหลังจาก**ที่ได้มีอาหารประทานมาแล้ว**นั้น ข้าจะลงโทษผู้นั้นอย่างหนักชนิดที่ข้าไม่เคยลงโทษคนใดในสากลโลกสมัยนั้นมาก่อนเลย** ครั้นแล้วพวกในตระกูลอิสรออีลผู้ได้รับประทานอาหารก็ถูกลงโทษ ให้เป็นลิงและสุกร ซึ่งพระองค์ไม่ทรงได้ลงโทษพวกอื่นด้วยโทษสถานนี้เลย กล่าวคือเหล่ามลาอิกะห์เป็นผู้นำอาหารชนิดต่าง ๆ มาให้ อันได้แก่ ข้าวขนมปังเจ็ดก้อน ปลาเจ็ดตัว พร้อมด้วยคำสั่งของอัลเลาะห์ว่า เมื่อได้รับประทานอาหารกันอิ่มแล้ว อย่าได้เก็บกักไว้ในวันรุ่งขึ้น แต่พวกนั้นก็กลับทรยศฝ่าฝืนเก็บอาหารนั้นไว้รับประทานในวันรุ่งขึ้น พวกนั้นจึงต้องถูกสาปเป็นลิงและสุกรอยู่นานเจ็ดวัน ต่อแต่นั้นก็สาบสูญไป กล่าวกันว่าพวกนี้มีจำนวนถึง ๓๓๐ คน	١١٨- قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝
๑๑๙.	**และ** โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่ปวงประชากรของเจ้าเป็นการเตือนด้วยว่า **ในขณะที่อัลเลาะห์จะได้ตรัส**แก่อีซาในวันกิยามะเป็นการตำหนิประชากรของอีซาว่า **โอ้อีซาบุตรมัรยำ เจ้านะหรือที่ได้บอกแก่ปวงชน**ของเจ้าว่า โอ้ปวงชนของฉัน **นอกจากอัลเลาะห์แล้วพวกท่านจงนับถือฉันกับมารดาของฉันเป็นพระเจ้าอีกสองเถิด** **เขา** (อีซา) **ตอบพระ**	١١٩- وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِيْ وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	วาจาในอาการกลัวจนตัวสั่นว่า ฉันขอแสดงถึง**พระบริสุทธิคุณแห่งพระองค์**ไว้ว่าพระองค์บริสุทธิ์สะอาดปราศจากสิ่งใดที่จะมาเป็นภาคีเทียบเคียง **หามิได้แล้วที่ข้าพระองค์จะพูดจาสิ่งที่ไม่คู่ควรกับข้าพระองค์ ซึ่งถ้าข้าพระองค์พูดเรื่อง**ซึ่งไม่เป็นความจริงดังกล่าว**อย่างนั้น พระองค์ก็ทรงรู้แน่พระองค์ทรงรู้สิ่ง**ที่เป็นความลับ**อยู่ในจิตใจของข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์ซิไม่รู้สิ่ง**ที่พระองค์ทรง**รู้อยู่ในส่วนพระองค์**โดยเฉพาะ **แท้จริงพระองค์นั่นแหละคือองค์ทรงรู้รอบ-คอบที่สุดในสิ่งซ่อนเร้นทั้งหลาย**จากบรรดาผู้เป็นข้าของพระองค์ เพราะความรู้ที่พวกพระศาสนทูตได้รับตอบจากปวงประชากรได้สูญสิ้นไปหมด เนื่องจากการจลาจลและความโกลาหลแห่งวันสิ้นโลกและเพราะความตื่นตระหนกตกใจของพวกพระศาสนทูตเหล่านั้น	قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقٍّ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ عَلِمْتَهٗ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ○
๑๒๐.	ในยามที่ความหวาดกลัวและความตื่นตกใจสงบเป็นปกติแล้ว อีซาก็กล่าวขึ้นว่า **ข้าพระองค์หาได้บอกอะไรแก่พวกนั้นไม่ นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาใช้ข้าพระองค์ไว้เท่านั้น**อันได้แก่คำสั่งของพระองค์ที่ใช้ให้ข้าพระองค์ประกาศแก่ปวงชนว่า **พวกท่านจงเคารพสักการะอัลเลาะห์องค์พระผู้อภิบาลของฉันและองค์พระผู้อภิบาลของพวกท่าน ทั้งข้าพระองค์เองก็คอยดูแลพวกนั้นอยู่** คอยห้ามปรามยับยั้งเรื่องที่พวกเหล่านั้นจะพูดจากัน	١٢٠- مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَآ اَمَرْتَنِيْ بِهٖٓ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ตราบใดที่ข้าพระองค์ได้ร่วมอยู่ท่ามกลางพวกนั้นครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับตัวข้าพระองค์ไปสู่ฟากฟ้าชั้นที่สองแล้ว **พระองค์ได้ทรงควบคุม**กิจการทั้งมวลของ**พวกเหล่านั้นไว้เอง ด้วยว่าพระองค์นั้นเป็นองค์ทรงรู้ประจักษ์แจ้งยิ่งในทุกสิ่งทุกอย่าง** จากถ้อยคำของข้าพระองค์ที่พูดกับพวกนั้นและถ้อยคำที่พวกนั้นพูดกันเองลับหลังข้าพระองค์และเรื่องอื่น ๆ	مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ○
๑๒๑.	**ถึงแม้พระองค์จะทรงลงโทษพวกนั้น**ที่ไม่ยอมศรัทธาอย่างแข็งและมั่นคงที่เป็นส่วนจากตระกูลอิสรออีล**ก็ย่อมได้ เพราะพวกเหล่านั้นคือข้าของพระองค์** ส่วนพระองค์ทรงเป็นผู้ปกครองของพวกนั้น ซึ่งพระองค์จะทรงบริหารพวกนั้นอย่างไรก็ได้สุดแต่พระองค์ โดยปราศจากการทัดทานท้วงติงแต่ประการใด **แต่ถ้าพระองค์จะทรงประทานอภัยให้**พวกผู้ศรัทธา (มุอ์มิน) จาก**พวกเหล่านั้นก็ได้ เพราะแน่แท้พระองค์นั้นทรงอิทธิฤทธิ์ยิ่งเหนือ**กิจทั้งปวงของพระองค์ **ทรงประณีตยิ่ง**ในการสร้างสรรค์ของพระองค์	١٢١- إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ○
๑๒๒.	**อัลเลาะห์จะได้ตรัส**ในวันกิยามะห์ว่า **วันนี้คือวันซึ่งความสัจจริงของใครๆ**ที่มีแต่ภพดุนยา**จะสำเร็จประโยชน์แก่บรรดาผู้ทรงสัจจริงนั้นๆ** อาทิ นบีอีซาเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับประโยชน์เนื่องด้วยว่าเขาเป็นผู้มีความสัจจริง เพราะเนื่องจากวันนี้เป็นวันแห่งการตอบแทนผลกรรม	١٢٢- قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ يَنفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	สำหรับพวกที่ทรงความสัจจริงนั้นย่อมได้**รับสรวงสวรรค์ที่เบื้องล่างนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน โดยพวกนั้นสถิตถาวรใน**สรวงสวรรค์**นั้นนิรันดร์**ไม่มีวันถูกขับให้ออกพ้นไปและไม่ตายอีกเลย **อัลเลาะห์ทรงปีติปราโมทย์ต่อพวกนั้น** ที่ประพฤติปฏิบัติตามที่ทรงใช้และที่ทรงห้ามแล้ว **และพวกนั้นก็มีความปีติยินดีต่อพระองค์ด้วย** ที่ทรงตอบแทนพวกเขาให้ได้รับบุญกุศล **การได้รับ**ตอบแทนให้ได้สู่สวรรค์**นี้แหละ คือ ความมีชัยอันใหญ่หลวง** คำพูดเป็นสัจจริงในวันปรภพนั้นย่อมไม่ยังประโยชน์แก่ผู้พูดเท็จแต่ภพนี้เลยในวันปรภพ เหมือนพวกกาฟิรที่เพิ่งจะเกิดความศรัทธาต่อเมื่อได้เห็นการลงทัณฑ์เสียแล้ว	لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۗ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ○
๑๒๓.	**อันอำนาจการปกครองบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด**และแผ่นดินตลอดจนสรรพสิ่งที่มีอยู่ในนั้น** มี มนุษย์ สัตว์ ฝน พืชพันธุ์ธัญญาหารและสิ่งที่มีคุณประโยชน์ เป็นต้น **ย่อมเป็นสิทธิ์ของอัลเลาะห์ทั้งสิ้น** พระองค์จะทรงจัดการสิ่งเหล่านั้นให้เป็นไปอย่างไรย่อมได้ตามที่มุ่งประสงค์ **แหละว่าพระองค์นั้นทรงอานุ-ภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง** อาทิ ทรงมีอานุภาพในอันที่จะตอบแทนบุญกุศลแก่ผู้ทรงความสัจจริง และในอันที่จะลงอาญาผู้ที่พูดปดมดเท็จ	١٢٣- لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِيْهِنَّ ۗ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ○

บทที่ ๕ อัล-อันอาม

ประทาน ณ นครมักกะห์	อยู่ในส่วนที่ ๗ ๑๑๑ โองการ
มีทั้งสิ้น ๑๖๕ โองการ	อยู่ในส่วนที่ ๘ ๕๕ โองการ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ข้าพเจ้าขอเริ่มสิ่งที่ชอบแห่งศาสนา **ด้วยพระนามแห่งอัลเลาะห์ผู้ทรงเมตตาใน**โลก**ทั่วไป และทรงเมตตา**ในโลกหน้าเฉพาะผู้ที่ศรัทธาตามคำสั่งสอนของพระองค์	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
๑.	**การสรรเสริญ**ทั้งมวล**นั้นย่อมเป็นสิทธิของอัลเลาะห์ ผู้ซึ่งได้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด**และแผ่นดิน และได้ทรงบันดาลให้เกิดมีความมืดกับความสว่างไสวขึ้น** นี้ย่อมนับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งจากหลักฐานที่แสดงว่าอัลเลาะห์ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียว **ครั้นแล้วบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อองค์พระผู้อภิบาลของพวกเขากลับถือ**เอาสิ่งอื่นจากพระองค์มาเคารพสักการะเป็น**หุ้นส่วนเสมอภาค** เช่น พวกกาฟิรชาวนครมักกะห์ เคารพบูชาเทวรูปเทียบฐานะเสมอพระองค์ ทั้ง ๆ ที่หลักฐานแสดงชัดแจ้งว่า อัลเลาะห์เป็นพระเจ้าองค์เดียวก็มีพร้อมอยู่แล้วที่พวกเหล่านั้น	١- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۬ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ۝
๒.	**พระองค์เป็นผู้ซึ่งได้ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน**หลุมฝังศพของพวกเจ้า ซึ่งถูกนำมาเคล้าปนกับน้ำอสุจิ **ครั้นต่อมาก็ได้ทรงกำหนดวารกาล**แห่งอายุขัยให้แก่พวกเจ้า**ไว้ด้วย** ว่าพวกเจ้าจะต้องสิ้นอายุขัยลงเมื่อถึงวารกาลนั้น ๆ **และวารกาลหนึ่ง**แห่งอายุขัย ก็ถูกลง	٢- هُوَ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۗ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กำหนดไว้แล้วโดยฝ่ายพระองค์ ซึ่งพวกเจ้าทั้งหลายไม่สามารถจะล่วงรู้ถึงเรื่องของอายุที่ทรงลงกำหนดไว้เลย ว่าถึงอายุของมนุษย์แล้วมีดังนี้ ๑. ช่วงอายุมีสองช่วง คือ ก. ช่วงอายุที่นับแต่เริ่มเกิดจนถึงตายไปจากพิภพนี้ ข. ช่วงอายุที่นับแต่ตายจนถึงวาระเกิดใหม่ในปรภพ ๒. ปริมาณอายุมีสองอย่าง คือ ก. ปริมาณอายุตายตัว (เรียกว่าอายุมุบรอม) เป็นอายุที่ไม่ได้รับการผัดผ่อนให้ยาวนานออกไปหรือน้อยลงไปจากที่กำหนดไว้เดิม ข. ปริมาณอายุไม่ตายตัว (เรียกว่าอายุมุอัลลั้ก) เป็นอายุที่อาจได้รับการผัดผ่อนให้ยาวนานออกไปก็ได้สำหรับผู้ใดที่มีความยำเกรงต่ออัลเลาะห์ มีความกตัญญูกตเวทิตา-คุณต่อบิดามารดา และที่ผูกไมตรีกับวงศาคณาญาติ และให้ลดน้อยลงไปก็ได้สำหรับผู้ใดที่มิได้เป็นเช่นที่กล่าวข้างต้น	
	แต่ต่อมาพวกเจ้าผู้เป็นกาฟิร**ต่างก็ เคลือบ-แคลงสงสัยกัน** ในเรื่องเกิดขึ้นใหม่ หลังจากที่พวกเจ้าได้ทราบแล้วว่าพระองค์ได้เริ่มสร้างสรรค์พวกเจ้าด้วยพลังของพระองค์ และแท้จริงผู้ที่มีพลังสร้างสรรค์ในตอนต้นได้แล้ว ผู้นั้นก็ย่อมยิ่งมีพลังให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้อีกอย่างแน่นอน	ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๓.	**และพระองค์คืออัลเลาะห์** ผู้ซึ่งได้รับการเคารพบูชาโดยแน่นอนจากบรรดาข้าของพระองค์ **ทั้งในบรรดาชั้นฟ้า** ทั้งเจ็ด และ**ในแผ่นดิน พระองค์ก็ทรงทราบถึงความลับของพวกเจ้า**ที่ซ่อนเร้นไว้ **และความเปิดเผยของพวกเจ้าได้ ทั้งทรงทราบถึง**สิ่งอันเป็นความดีและความชั่ว**ที่พวกเจ้า**กระทำ**สะสมไว้**อีกด้วย	٣-وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَفِى الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ○
๔.	**และจะไม่มีโองการหนึ่งโองการใดจากบรรดาโองการของ**พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานแห่งอัลเลาะ**ห์องค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกนั้นลงมายังพวกนั้น**ที่เป็นชาวมักกะห์**หรอกนอกจากพวกนั้นจะผินหลังให้โองการนั้น**อย่างสิ้นเชิง	٤-وَمَا تَأْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ○
๕.	**ความเป็นจริงพวกเหล่านั้นได้หาว่าความเที่ยงแท้** คือ พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **เป็นเท็จ** ทั้งยังได้เหยียดหยามพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **ในเมื่อพระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**ได้มีมายังพวกนั้นแล้ว แล้วผล**ในที่สุด**ที่พวกนั้นได้เคยเหยียดหยามพระคัมภีร์**อัล-กุรอานและที่หาว่าเท็จนั้น ก็จะ**ตามมาถึงพวกนั้นเองในภายภาคหน้า** นั่นคือพวกนี้จะต้องถูกฆ่าบ้าง ถูกจับเป็นเชลยศึกบ้าง และถูกริบทรัพย์สินในภพนี้บ้าง	٥-فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ○
๖.	**พวก**กาฟิรชาวนครมักกะห์**เหล่านั้นได้แลเห็นแล้ว**ด้วยตาและได้ยินด้วย**หูมิใช่หรือ**ในคราวที่พวก (กาฟิร) นี้ได้เดินทางไปทำการค้าขายยังนครซีเรียในฤดูร้อนและยังนคร	٦-اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ยะมันในฤดูหนาว **ว่าก่อนจาก**พวกกาฟิรมักกะห์**เหล่านี้ เรา** (อัลเลาะห์) **ได้เคยทำลายล้างมาแล้วหลายเผ่าชนซึ่งเราได้ให้**บ้านเมืองพร้อมกับความมีอิทธิพลและความมั่งคั่ง**แก่พวกนี้ในหน้าแผ่นดิน ขนาดที่เราไม่เคยให้**สิ่งทั้งหลายนี้**แก่พวกเจ้าเลย** อาทิ ปวงชนของพระศาสดานูห์ พวกอ๊าด พวกซะมู๊ด ปวงชนของพระศาสดาลู๊ต ปวงชนของพระศาสดาชุไอบ์ ตลอดจนฟิรเอาน์และคนอื่น ๆ **และที่เราได้หลั่งน้ำฝนลงมายังพวกเหล่านั้นหลายครั้งหลายคราว**ปะติดปะต่อกัน **ทั้งเรายังได้ให้เกิดเป็นกระแสธารอยู่เบื้องล่าง**ที่พักอาศัย**ของพวกเหล่านั้นเองด้วย แต่เราก็ได้ทำลายล้างพวกเหล่านั้นเสีย เพราะบาปกรรมของพวกนั้นเอง**ที่กล่าวหาว่าพระศาสดาของพวกตนเป็นคนเท็จ **แล้วเราก็ได้ให้ปวงชนฝ่ายอื่นมีขึ้นมาแทนพวกเหล่านั้นต่อภายหลัง**	مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا وَّجَعَلْنَا الْأَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ○
๗.	โอ้มุฮำมัด **มาตรแม้นว่าเรา** (อัลเลาะห์) **จะประทานข้อเขียนในหนังแผ่นลงมายังเจ้า** เหมือนดังที่พวกกาฟิรมักกะห์ขอร้องเจ้า **แล้วพวกนั้นก็เอามือลูบคลำสิ่งนั้นกัน บรรดาผู้ไม่ศรัทธาย่อมจะพูดว่า นี่มิใช่อะไรหากแต่เป็นวิทยากลแน่ชัดทีเดียว** แต่ความจริงปรากฏว่า คำกล่าวอย่างนี้ของพวกกาฟิรเหล่านั้นไม่เคยมีจึงได้ความว่าอัลเลาะห์มิได้ทรงมีข้อเขียนดังกล่าวลงมายังเจ้าตามที่พวกกาฟิรชาวมักกะห์ขอร้อง	٧- وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِأَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا إِنْ هٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๘.	**อีกทั้งพวก**กาฟิรชาวมักกะห์**เหล่านั้นยังได้พูดว่า จงให้มีมลาอิกะห์สักท่านหนึ่งถูกส่งลงมายังเขา** (มุฮำมัด) **ด้วยซิ** ให้มาเป็นผู้บอกความจริงว่าพระศาสดามุฮำมัดเป็นพระศาสนทูตของอัลเลาะห์ **แต่ถ้าเรา** (อัลเลาะห์) **จะส่งมลาอิกะห์หนึ่งลงมา**ยังมุฮำมัดตามคำเรียกร้องของพวกนั้น พวกนั้นก็ย่อมไม่เชื่ออย่างเด็ดขาดว่ามุฮำมัดเป็นพระศาสนทูตของอัลเลาะห์**แล้ว** **เรื่อง**ที่ว่าให้พวกนั้นถูกทำลายล้าง **ก็จะถูกให้มีขึ้นแน่นอนทีเดียว แล้วพวกนั้นยังจะไม่ได้รับการผัดผ่อน** ให้ขอรับสารภาพกลับใจ (เตาบะห์) หรือขอประทานอภัย**อีกด้วย** เหมือนกับธรรมดาที่อัลเลาะห์ได้ทรงทำลายล้างปวงประชากรสมัยก่อนที่ไม่ยอมเชื่อในเมื่อสิ่งตามคำขอได้ถูกประทานลงมาแล้ว แต่ปรากฏความจริงว่า คำสั่งการว่าให้พวกกาฟิรมักกะห์ต้องถูกทำลายล้างนั้นมิได้ถูกกำหนดให้มีขึ้น ย่อมแสดงว่าอัลเลาะห์มิได้ทรงส่งมลาอิกะห์ลงมาตามคำเรียกร้องของพวกกาฟิรชาวมักกะห์เลย	٨- وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ○
๙.	**แต่ถ้าเรา** (อัลเลาะห์) **จะให้ผู้**ที่จะถูกส่งมายังเจ้า**นั้นเป็นมลาอิกะห์แล้วไซร้ เราก็จะให้**มลาอิกะห์**ผู้นั้น**มีรูปร่าง**เป็นบุรุษหนึ่ง** เพื่อมนุษย์เหล่านั้นจะสามารถแลเห็นได้ เพราะพลังความสามารถทางตาของมนุษย์ไม่สามารถจะแลเห็นมลาอิกะห์ในสภาพเดิมได้ **และ**ถ้าเราจะให้มีมลาอิกะห์ลงมาเป็นเรือนร่างของบุรุษหนึ่งแล้ว **เราก็จะให้พวกเหล่า**	٩- وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นั้นเคลือบแคลงสงสัยในส่วนของเรือนร่างบุรุษที่พวกนั้นกำลังเคลือบแคลงสงสัยอยู่ กล่าวคือ เมื่ออัลเลาะห์ได้ส่งมลาอิกะห์มาในเรือนร่างแบบมนุษย์แล้วพวกนั้นก็จะเอ่ยว่านี่คือมนุษย์เราดี ๆ นั่นเอง แต่ปรากฏความจริงว่า พวกกาฟิรเหล่านั้นมิได้เอ่ยถ้อยคำว่าดังนั้น คงได้ความว่าอัลเลาะห์มิได้ทรงส่งมลาอิกะห์ลงมาในเรือนร่างของมนุษยชาติตามคำเรียกร้องของพวกเหล่านั้นเลย	
๑๐.	และอัลเลาะห์ได้ตรัสเป็นการปลอบใจพระศาสดามุฮำมัดให้เกิดมีมานะอดทนต่อการดูถูกเหยียดหยามของชาวมักกะห์ว่าโดยความจริงบรรดาพระศาสนทูตที่ก่อนจากเจ้าก็เคยถูกดูถูกเหยียดหยามกันมาแล้ว การต้องโทษอันเนื่องมาแต่พวกเหล่านั้นได้เคยเหยียดหยามนี้เอง จึงมาประสบกับบางคนจากพวกกาฟิรเหล่านั้นที่ได้เหยียด-หยามพวกพระศาสนทูต ในทำนองเดียวกันนี้แหละการลงโทษก็จะต้องมาประสบกับพวกกาฟิรมักกะห์ที่ดูถูกเหยียดหยามเจ้า	١٠- وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ○
๑๑.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่พวกกาฟิรชาวมักกะห์เถิดว่า พวกเจ้าจงสัญจรไป ณ ผืนแผ่นดิน แล้วก็จงแลดูเสียด้วยว่าผลที่สุดของ พวกที่ชอบหาว่าพระศาสนทูตทั้งหลายพูดเท็จนั้นเป็นอย่างไร นั่นคือพวกนั้นต้องถูกทำลายล้างด้วยการรับโทษทรมาน เพื่อให้พวกกาฟิรชาวมักกะห์เหล่านั้นได้พินิจ-พิเคราะห์ไว้เป็นบทเรียน	١١- قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๒.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่พวกกาฟิรนครมักกะห์เถิดว่า **ใครเป็นผู้ทรงสิทธิ์ในสิ่งทั้งปวง ซึ่งมีในบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ดและแผ่น-**ดิน เจ้าจงบอกว่าเป็นสิทธิของอัลเลาะห์** แต่ถ้าพวกเหล่านั้นไม่ซักถามว่ากระไร ก็ไม่ต้องตอบเกินกว่านี้ อัลเลาะห์ได้ตรัสว่า **พระองค์ได้ทรงจารึกเรื่องความเมตตาปรานี** เป็นเกณฑ์**สำหรับพระองค์ไว้แล้ว** เกณฑ์อย่างนี้เป็นทางละมุนละม่อมที่สุดในอันที่จะชักชวนพวกกาฟิรให้หันมามีความศรัทธา กล่าวคือ ทรงให้สัจปฏิญาณไว้**ว่า พระองค์จะทรงผัดผ่อน**เวลา**ให้พวกเจ้า**ได้มีอายุยืนนานและมีโชคลาภอันพอเพียงอยู่ในภพดุนยานี้ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็มิได้ศรัทธาเลย **จนกว่าจะถึงวันกิยามะห์**อันเป็น**วันซึ่งไม่ต้องสงสัยเลย** ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงให้การตอบแทนผลกรรมที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติกันไว้ **บรรดาที่กระทำตนให้ขาดทุน**โดยการเสนอตัวให้ถูกลงโทษ **เหล่านั้นนั่นแหละที่จะไม่ยอมศรัทธา**	١٢- قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ قُلْ لِّلّٰهِ ۗ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۗ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۗ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ○
๑๓.	**อันว่าทุก ๆ สิ่งที่ประจำ**และที่เคลื่อนไหวอยู่**ในยามค่ำคืนก็ดี ในกลางวันก็ดีย่อมเป็นสิทธิของพระองค์** พระองค์ทรงเป็นเจ้าของทรงสร้าง และทรงปกครองสิ่งเหล่านั้น**แหละว่าพระองค์นั้นทรงได้ยินยิ่ง** ซึ่งคำที่ถูกพูดจากัน **ทรงรู้ยิ่ง**ในสิ่งที่ถูกกระทำ	١٣- وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۗ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ○
๑๔.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**ถ้อยคำหักล้างพวกกาฟิรชาวมักกะห์ที่ชักชวนเจ้าไปเข้ารับนับถือศาสนาแห่งบรรพบุรุษของพวกเขาเถิดว่า	١٤- قُلْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อื่นจากอัลเลาะห์ พระผู้สร้างบรรดาชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดิน โดยปราศจากแบบตัวอย่างแล้ว **ฉันจะไม่นับถือใครเป็นที่รักหรอก** สำหรับจะให้ความเคารพบูชาไม่ว่าจะโดยเอกเทศหรือโดยเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ **โดยที่พระองค์ทรงให้เครื่องบริโภคมิใช่ผู้รับเครื่องบริโภค** โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**ถ้อยคำหักล้างพวกกาฟิรดังกล่าว ที่ชักชวนเจ้าไปเข้ารับนับถือศาสนาแห่งบรรพบุรุษของพวกเขาเป็นคำรบสองเถิดว่า **แท้จริงฉันนั้นถูก**อัลเลาะห์ **บัญชาใช้ให้เป็นผู้แรกของบุคคลผู้น้อมตาม**ศาสนาอิสลามในหมู่ประชากรทั้งหมดของฉัน**และถูก**อัลเลาะห์ตรัสสั่งไว้**ว่าเจ้าอย่าเป็นคนหนึ่งจากพวกที่ตั้งภาคี**เทียบเคียงอัลเลาะห์ในด้านเคารพบูชา**เชียวนะ**	اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ○
๑๕.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**ถ้อยคำหักล้างพวกกาฟิรดังกล่าวเป็นคำรบสาม**เถิดว่า ฉันกลัวโทษ**จากอัลเลาะห์ **ในวันสิ้นโลกที่ยิ่งใหญ่จริง ๆ ซึ่งถ้าฉันทรยศต่อองค์พระผู้อภิบาลของฉัน**โดยไปกราบสักการะผู้อื่นจากพระองค์	١٥- قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ○
๑๖.	**ในวันสิ้นโลกที่ยิ่งใหญ่นั้น หากว่าผู้ใดถูก**อัลเลาะห์**เบี่ยงให้ตนพ้นโทษเสียแล้ว** ก็**เท่ากับพระองค์ทรง**ประสงค์**ให้ความ**ดีและ**ปรานีแก่ผู้นั้นแน่นอน** ก็การเบี่ยงเบนผู้นั้นให้รอดพ้นจากการถูกลงโทษ **นั่นแหละคือความมีชัยที่แจ้งชัด**	١٦- مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๗.	**แหละถ้าแม้นว่าอัลเลาะห์จะทรงให้เจ้าต้องประสบความทุกข์ร้อน** อาทิ ความป่วยไข้และความอับจน**แล้วไซร้ ก็ไม่มีผู้ขจัด**ความ**ทุกข์ร้อนนั้นให้พ้นไปจากเจ้า**ได้เลย **เว้นแต่พระองค์**เพียงพระองค์เดียว**เท่านั้น แต่ถ้าพระองค์จะทรงให้เจ้าประสบความสุขสราญ** อาทิ ความสุขกาย สุขใจ และความมั่งคั่งในทรัพย์สมบัติ**ก็ได้ ด้วยพระองค์นั้นทรงมีอานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง** ซึ่งการที่ทรงให้เจ้าประสบความสุขสราญและไม่มีใครจะขัดขวางได้นั้น ก็จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งจากอานุภาพของพระองค์	١٧- وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِن يَمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○
๑๘.	**แหละว่าพระองค์นั้นคือ องค์ทรงมหิทธิพลอยู่เหนือเหล่าข้าพระองค์** ไม่มีสิ่งใดจะทำให้มหิทธิพลของพระองค์หย่อนลงได้เลย **และพระองค์นั้นทรงประณีตยิ่ง** ในบรรดาที่ถูกพระองค์สร้าง**ทรงรู้เท่าทันยิ่ง**ในพฤติการณ์ของบรรดาที่ถูกสร้างสรรค์เหล่านั้นทั้งภายในและภายนอก	١٨- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ○

มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้

ในขณะนั้นชนชาวมักกะห์ได้บอกแก่ศาสดามุฮำมัดว่าท่านจงหาบุคคลที่เป็นสักขีพยานในตำแหน่งศาสดาของท่านมายังพวกเราสักคนหนึ่ง ให้มาอ้างว่าท่านคือพระศาสนทูตของอัลเลาะห์จริงๆ เพราะได้มีพวกยะฮูดีและพวกนัชรอนีปฏิเสธตำแหน่งการเป็นพระศาสดาของท่าน โองการจากอัลเลาะห์จึงมีลงมาว่า

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๙.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงถาม**ปวงชนชาวมักกะห์ **เถิดว่า อะไรคือความยิ่งใหญ่ในการเป็นองค์พยาน** ถ้าพวกนั้นไม่ตอบว่า “อัลเลาะห์” แล้ว **เจ้าจงบอก**แก่พวกเหล่านั้นเถิดว่า **อัลเลาะห์ พระผู้ทรงยิ่งในการเป็นองค์พยานท่ามกลางตัวฉันและพวกท่านทั้งหลาย** ด้วยทรงมอบสิ่งประหลาด ๆ หลายอย่างแก่ฉัน เช่น การผ่าดวงจันทร์ และการประทานพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน เป็นต้น **โดยมีอัล-กุรอานฉบับนี้ถูกดลลงมายังฉันด้วยเพื่อฉันจะได้ใช้**พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานนี้ **สำหรับตักเตือนพวกท่าน**และสำหรับตักเตือน**บุคคล**และญิน ทั้งที่เป็นชาวอรับและมิใช่ชาวอรับ ตลอดจนบรรดาที่อยู่ถัดไปจากสมัยฉัน จนถึงวันกิยามะห์ **ที่พระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**มีไปถึง พวกท่านนะไม่สมควรเลยที่จะอ้าง**สัจปฏิญาณ**ว่ามีพระเจ้าองค์อื่นร่วมกับอัลเลาะห์** มุฮำมัดจงบอกแก่พวกนั้นเถิดว่า **ฉันจะไม่อ้างสัจปฏิญาณ**อย่างนั้น**หรอก** แต่ฉันต้องปฏิเสธการอ้างสัจปฏิญาณเช่นที่ว่านั้น โอ้มุฮำมัด**เจ้าจงกล่าว**แก่พวกนั้น**อีกเถิดว่า พระองค์เท่านั้นเป็นพระเจ้าองค์เดียว และฉันขอปลีกตัวออก**จากเหล่าเทวรูป **ที่พวกเจ้าตั้งขึ้นเป็นภาคี**เทียบเคียงอัลเลาะห์	١٩- قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۚ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُم بِهِ وَمَن بَلَغَ ۚ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ آلِهَةً أُخْرَىٰ ۚ قُل لَّا أَشْهَدُ ۚ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝
๒๐.	อัลเลาะห์ได้ตรัสแสดงออกถึงความพูดเท็จของพวกยะฮูดีและนัซรอนีว่า **บรรดา** นัก-ปราชญ์ ในหมู่ของชนชาวยะฮูดีและนัซรอนีสมัยพระศาสดามุฮำมัด **ที่เราได้มอบคัมภีร์**เตารอดและอินยีล**ให้นั้นพวกนี้ย่อมรู้จักเขา**	٢٠- الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	(มุฮำมัด)**ดี** โดยคุณลักษณะที่บ่งบอกไว้ในคัมภีร์เตารอตและอินยีล **เหมือนอย่างที่พวกเขาทั้งสองรู้จักลูก ๆ ของเขาเอง บรรดาที่กระทำตนให้ขาดทุนนั้น พวกเขาหาได้ศรัทธาไม่**	كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝
๒๑.	**และย่อมไม่มีผู้ใดคดโกงตนเองยิ่งกว่าผู้เป็น**ชาวมักกะห์**ที่แอบอ้างเท็จยังอัลเลาะห์** โดยแอบอ้างหาว่าอัลเลาะห์ทรงมีบัญชาใช้ให้กราบสักการะเทวรูป **หรือ**ยิ่งกว่าผู้เป็นยะฮูดีและนัซรอนี **ที่**ปฏิเสธการรู้จักพระศาสดามุฮำมัด**หาว่าบรรดาโองการของพระองค์**ที่มีว่าพวกยะฮูดีและนัซรอนีจะรู้จักมุฮำมัด เหมือนอย่างการรู้จักลูกหลานของพวกตนเอง**เป็นเท็จ** พวกคดโกงดังกล่าว**เหล่านั้นย่อมไม่ได้ชัยชนะอย่างแน่นอน** ทั้งนี้เพราะการแอบอ้างความเท็จยังอัลเลาะห์อย่างหนึ่ง และเพราะเหล่าบรรดาโองการที่ว่า พวกยะฮูดีและนัซรอนีจะรู้จักมุฮำมัดเหมือนอย่างการรู้จักลูกหลานของพวกตนเอง เป็นเท็จอีกอย่างหนึ่ง	٢١- وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝
๒๒.	**และ** โอ้มุฮำมัด เจ้าจงเอ่ยเตือนปวงชนให้เกิดกลัวเถิดว่า **ในวันหนึ่งเราจะรวบรวมพวกเหล่านั้น** ที่เคารพบูชาผู้ที่มิใช่อัลเลาะห์กับผู้นั้นหรือสิ่งนั้นที่ถูกเคารพบูชาไว้**ให้พรักพร้อม ครั้นแล้วเราก็เอ่ยถามบรรดาผู้นิยมตั้งภาคี** ด้วยการกราบเคารพบูชาผู้มิใช่อัลเลาะห์**ว่าไหนเล่า ตัวภาคีของพวกเจ้าที่พวกเจ้าสำคัญผิด** ว่ามันคือพระเจ้าคู่เคียงอัลเลาะห์ที่พวกเจ้าจะให้ความเคารพเสมอกัน	٢٢- وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَيْنَ شُرَكَاۤؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๒๓.	**แล้วข้อแก้ตัวของพวกนั้นจะไม่มีขึ้น นอกจากพวกนั้นจะต้องเอ่ย**อ้างคำปฏิญาณตนออกพระนามของอัลเลาะห์**ว่า โดยอัลเลาะห์องค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเรา เราจะไม่เป็นพวกถือภาคี**เอาอื่นใดมาเทียบเคียงอัลเลาะห์โดยให้การเคารพบูชาร่วมกันอีก**แล้ว**	٢٣- ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّآ أَنْ قَالُوا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ○
๒๔.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงแลดูเถิดว่า ทำไมพวกเหล่านั้นถึงได้โกหกตนเองเล่า** โดยที่พวกเหล่านั้นปฏิเสธเรื่องการถือภาคีของตน **แล้วบรรดา**เทวรูป**ที่พวกเหล่านั้นแอบอ้าง**ว่าอัลเลาะห์ได้ทรงใช้ให้เคารพร่วมกับพระองค์ **ก็ได้สาบสูญไปจากพวกเหล่านั้นหมด**ในวันกิยามะห์	٢٤- أُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰٓ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُوْنَ ○
๒๕.	**และส่วนหนึ่งจากพวกเหล่านั้น**ที่เป็นกาฟิรชาวนครมักกะห์**มีบุคคลที่สดับฟังเจ้า**ขณะที่เจ้ากำลังอ่านพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **เรา** (อัลเลาะห์) **จึงได้ทำฝาครอบหัวใจของพวกนั้นไว้มิให้เข้าใจพระคัมภีร์กันได้ และสำหรับที่หูของพวกนั้นก็ให้**เป็นเสมือนดังคน**หนวกอื้อ** พวกนั้นจึงได้ยินพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานไม่ได้ **แหละถึงแม้พวกเหล่านั้นจะได้แลเห็นทุก ๆ โองการ พวกนั้นก็ไม่ศรัทธาด้วย**โองการต่าง ๆดังกล่าวเลย **ขนาดถึงกับพวกนั้นได้มาหาเจ้า ถกเถียงกับเจ้า บรรดาผู้ไม่ศรัทธา** (กาฟิรชาวมักกะห์) **กล่าวว่า** อัล-กุรอาน**นี้มิใช่อื่นใดหรอก หากแต่เป็นนิยายโบราณ**ที่พวกบรรพบุรุษเล่าโกหกเล่น เป็นการสนุกเฮฮากัน**เท่านั้น**	٢٥- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۗ وَإِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۗ حَتّٰىٓ إِذَا جَآءُوْكَ يُجَادِلُوْنَكَ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا إِنْ هٰذَآ إِلَّآ أَسَاطِيْرُ الْأَوَّلِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๒๖. **ทั้งพวกเหล่านั้นพยายามกันท่ามิให้ผู้ใด**เจริญรอยตาม**เขา** (มุฮำมัด) **และออกห่างเขา**(มุฮำมัด) อีกทั้งพวกเหล่านั้นเองก็ไม่ยอมเชื่อถือพระศาสดามุฮำมัด **แล้วพวกเหล่านั้นหาได้ทำลายล้างอันใดไม่** ในการทำตัวออกห่างจากพระศาสดามุฮำมัด **นอกจากตัวของพวกเขาเอง แต่ก็มิได้รู้สึกกันเลย** ในการทำลายล้างตนเองดังกล่าว

٢٦- وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ
وَإِن يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ○

ส่วนต้นของโองการที่ ๒๖ นี้ มีบางกระแสยืนยันไว้ว่า โองการนี้ลงมาในเรื่องของอบูตอลิบผู้เป็นลุงของพระศาสดามุฮำมัด คืออบูตอลิบได้ห้ามมวลมนุษย์มิให้รังแกมุฮำมัด แต่ทว่าตัวเขาเองนั้นมิได้เชื่อถือมุฮำมัดแต่ประการใดเลย

๒๗. โอ้มุฮำมัด **แหละถ้าเจ้าได้แลเห็นในตอนที่พวกเหล่านั้นถูกเสนอตัวไปลงนรก พวกนั้นก็จะกล่าวว่า หวังใจว่าพวกเราคงจะถูกส่งกลับ**ไปสู่ภพปางหลัง **แล้วพวกเราจะไม่หาว่าเท็จอีกแล้วสำหรับบรรดาโองการขององค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเรา** ซึ่งบรรยายถึงสภาพของนรกและความจลาจลภายในนรกอันเป็นโองการใช้ให้พวกเราเกรงกลัวไว้ **และพวกเราจะได้เป็นส่วนหนึ่งจากพวกที่ศรัทธาทั้งหลาย** มุฮำมัดถ้าหากเจ้าได้แลเห็นสภาพการณ์ในตอนนั้น เจ้าย่อมจะทราบว่ามันเป็นสภาพการณ์อันใหญ่หลวงเหลือเกิน

٢٧- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ
فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ
وَلَا نُكَذِّبَ
بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๒๘.	อัลเลาะห์ตรัสว่า **แต่นั่นแหละสิ่งที่พวกเหล่านั้นได้เคยปกปิดกันไว้แต่ก่อน**ที่ว่า "โดยอัลเลาะห์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเรา เราจะไม่เป็นพวกถือภาคีอีกแล้ว" (จากโองการที่ ๒๓ ซูเราะห์เดียวกัน) **ก็ได้เปิดเผยขึ้นแก่พวกเหล่านั้นแล้ว** โดยมีอวัยวะส่วนต่างๆ ของพวกนั้นเป็นพยานยืนยัน พวกนั้นมีความหวังที่จะได้กลับคืนเข้าสู่ภพปางหลังอีก ในเมื่อพวกตนได้แลเห็นสภาพที่ร้ายกาจในขุมนรกแล้ว สมมุติว่า **ถ้าพวกเหล่านั้นจะถูกส่งกลับคืนไป**สู่ภพปางหลังอีก **พวกนั้นก็จะกลับไป**มีสภาพ**ถือ**ภาคี**ตามที่เคยถูกห้ามไว้**เมื่อก่อน **เท่านั้นเอง** ทั้งนี้เนื่องจากพวกเหล่านี้ได้ถูกอัลเลาะห์ตัดสินมาแต่เดิมแล้วว่า พวกนี้จะต้องเป็นพวกมุชริกเสมอไป **และที่แท้พวกนั้นก็โกหกทั้งสิ้น** ที่ให้สัจสัญญาว่าพวกเขาจะเป็นผู้ศรัทธาต่อเมื่อได้ถูกส่งกลับไปอยู่ภพปางหลังแล้ว	٢٨- بَلْ بَدَا لَهُم مَّا كَانُوا يُخْفُونَ مِن قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝
๒๙.	**และพวกเหล่านั้น**ที่ปฏิเสธเรื่องการเกิดใหม่ในวันสิ้นโลก**ได้พูดว่า จะมีได้ก็เฉพาะแต่ชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเราที่ภพนี้เท่านั้น โดยที่พวกเราจะไม่ถูกให้บังเกิดขึ้นอีกแล้ว**ในวันสิ้นโลก	٢٩- وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝
๓๐.	**และ** โอ้มุฮำมัด **ถ้าเจ้าได้แลเห็นในตอนที่พวกเหล่านั้นถูกเสนอตัวไปเฉพาะที่องค์พระผู้อภิบาลของพวกนั้น**แล้ว เจ้าย่อมจะได้แลเห็นว่าเป็นการอันใหญ่หลวงยิ่งนัก **พระองค์ก็จะตรัส**สั่งมวลมลาอิกะห์ให้เอ่ยถาม	٣٠- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เป็นการตำหนิว่า **เป็นความจริงมิใช่หรือ** **เรื่อง**การเกิดใหม่ในวันสิ้นโลก และเรื่องการสอบสวนความดีความชั่ว**นี้นะ พวกนั้นตอบว่าด้วยองค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเรา** การทั้งสองอย่างดังกล่าวนั้น**เป็นความจริง** **ขอรับพระองค์ได้ตรัส**สั่งมวลมลาอิกะห์ให้บอกว่า **พวกเจ้าจงลิ้มรสแห่งโทษทรมานฐานที่พวกเจ้าเคยปฏิเสธ**เรื่องการเกิดใหม่ในวันสิ้นโลก**กันมาแล้ว**ในภพปางหลัง**เสียเถิด**	قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۟
๓๑.	**ย่อมขาดทุนเสียแล้วโดยแท้สำหรับบรรดาที่หาว่า**การเกิดใหม่ในวันสิ้นโลก**ไปเผชิญเฉพาะที่อัลเลาะห์นั้นเป็นเท็จ จนกว่าเมื่อไร**กาลเวลาแห่ง**กิยามะห์จะมีมาถึงพวกนั้นโดยกะทันหันนั่นแหละ พวกนั้นจึงจะเอ่ยว่า โอ้ อกเอ๋ย สิ้นโอกาสที่พวกเราจะหยิบฉวย**เอาความดี**ในภพนี้เสียแล้ว พวกเหล่านั้นจึงต่างแบกภาระกรรม**แห่งบาป**ของพวกตนไว้บนหลัง** กล่าวคือ บาปดังกล่าวจะมาประสบกับพวกเหล่านั้นในรูปที่น่าเกลียดและเหม็นยิ่งนัก ทั้งยังได้ขึ้นขี่อยู่บนพวกเหล่านั้นอีกด้วย **ดูเถอะ** บาปกรรม**ที่พวกเหล่านั้นแบกเป็นภาระอยู่นั้นชั่วเลวนัก**	٣١- قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ۟
๓๒.	**แหละว่า** การฝึกใฝ่ประกอบการงานเพื่อ**ชีวิตความเป็นอยู่ในภพดุนยานี้มิใช่อื่นเลยหากแต่เป็นเรื่องเล่น ๆ** เหห่างจากผลประโยชน์อันพึงได้รับแก่ตน **และเป็นความบันเทิง**เหลิงลืมเสียซึ่งงานที่เป็นล่ำเป็นสัน**เท่านั้น ส่วน**การประกอบคุณความดีและปัจจัย	٣٢- وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۤ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ต่าง ๆ ในการทำความดีเพื่อ **โลกปรภพ** และสรวงสวรรค์ อันเป็นสถานบั้นปลายนั้น **ย่อมดียิ่งสำหรับบรรดาชนซึ่งยำเกรงในอัน**ที่จะถือภาคีเทียบเคียงอัลเลาะห์ **พวกเจ้าจะไม่พิเคราะห์ดูบ้างเชียวหรือ** โดยที่พวกเจ้ามิได้พิเคราะห์นี่เองพวกเจ้าจึงมิได้ศรัทธาความจริงโลกปรภพนั้นดีกว่าภพปัจจุบัน (ดุนยา) ซึ่งพวกเจ้าจักต้องเชื่อมั่นอย่างนั้น	وَلَلدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
๓๓.	โอ้มุฮำมัด **อันที่จริงเรา** (อัลเลาะห์) **ย่อมทราบดีว่าแท้จริงบรรดาชน**กาฟิร**ที่พูดจากัน**หาว่าการได้รั้งตำแหน่งพระศาสดาของเจ้าไม่**จริงนั้นยังความโศกสลดแก่เจ้า แต่ที่แท้แล้ว**ในยามที่มิได้อยู่ต่อหน้าประชุมชน**พวกเหล่านั้นหาได้อ้างว่าเจ้าเท็จไม่**เพราะพวกนั้นย่อมรู้อยู่แก่ใจว่า เจ้าพูดเป็นความสัจจริงเสมอ **แต่พวกคดโกงทั้งหลายจะพยายามหาว่าบรรดาโองการของอัลเลาะห์** (อัล-กุรอาน) **โกหก**	٣٣- قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝
๓๔.	**และ**ได้ทรงให้สัจปฏิญาณว่า **อันที่จริงนั้นบรรดาพระศาสนทูตที่ก่อนๆ จากเจ้าก็เคยถูกหาว่าโกหกกันมาแล้ว แต่พวก**พระศาสน-**ทูตเหล่านั้นได้อดกลั้นต่อการซึ่งถูกหาว่าโกหกไว้และต่อการถูกรังควาน จนกระทั่งความช่วยเหลือจากเรา** (อัลเลาะห์) **มีมายังพวกพระศาสนทูตนั้น** โดยให้พวกซึ่งรังควานและหาว่าเหล่าพระศาสนทูตเป็นคนเท็จได้ถูกทำลายล้างให้พินาศย่อยยับ โอ้มุฮำมัด เจ้าจงพยายามอดกลั้นไว้เถิด	٣٤- وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จนกว่าความช่วยเหลือของเราตามวิธีดังที่กล่าวจะมาถึงเจ้า **และย่อมไม่มีใครจะเปลี่ยนแปลงกฤษฎีกา**การลงโทษ**ของอัล–เลาะห์ได้เลยและ**ทรงให้สัจปฏิญาณ**ว่าความเป็นจริง ข่าวสารต่าง ๆของพระศาสนทูตทั้งหลาย ก็ได้มีมาถึงเจ้าอยู่แล้ว** ซึ่งพอที่จะทำให้จิตของเจ้าสงบลงได้	وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِى الْمُرْسَلِيْنَ ○
๓๕.	**แหละถ้าแม้ว่าการให้หลังของพวกกาฟิรเหล่านั้น**ออกจากศาสนาอิสลาม**เป็นการสลักสำคัญสำหรับเจ้า** เพราะเหตุที่เจ้าอยากจะได้พวกเหล่านั้นมาเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง**ถ้าเจ้าสามารถจะขุดอุโมงค์ใต้ดินอยู่หรือจะทอดบันไดขึ้นสู่ฟากฟ้าได้แล้วไซร้ เจ้าย่อมจะไปนำเอาโองการหนึ่ง** ตามที่พวกเหล่านั้นเรียกร้องข่าวจากเจ้า**มาให้พวกนั้นแน่นอน** แต่เจ้าไม่อาจจะกระทำอย่างนั้นได้ ฉะนั้นเจ้าจงอดทนไปก่อนจนกว่าอัลเลาะห์จะทรงพิพากษาให้พวกนั้นถูกทำลายล้างหายนะสิ้น **แล้วถ้าอัลเลาะห์ทรงมุ่งประสงค์**จะแนะแนวทางอันถูกต้องแก่พวกเหล่านั้น**แล้วไซร้ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเหล่านั้นร่วมกันได้รับทางนำ**อันถูกต้อง แต่พระองค์ก็มิได้ทรงมุ่งประสงค์อย่างนั้น พวกนั้นจึงไม่ยอมเชื่อ โอ้มุฮำมัด **ฉะนั้นเจ้าอย่าได้เป็นผู้หนึ่งในบรรดาผู้โง่งม** ในข้อที่ว่าสิ่งใดที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์สิ่งนั้นต้องมี และสิ่งใดที่มิได้ทรงมุ่งประสงค์สิ่งนั้นย่อมจะไม่มีขึ้น	٣٥- وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِىَ نَفَقًا فِى الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِى السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๓๖.	**บรรดาชน**กาฟิร**ผู้สดับฟัง**การเรียกร้องชักชวนของเจ้าอย่างเข้าใจและพินิจพิเคราะห์ **เท่านั้นที่จะยอมรับ**การชี้ชวนของเจ้าไปยังการศรัทธาต่ออัลเลาะห์ **แต่**สำหรับ**พวก**กาฟิรซึ่งเปรียบเสมือน**ที่ตายแล้ว** ที่ไม่ยอมเชื่อฟังตามคำชักชวนของเจ้าไปสู่ความศรัทธาต่ออัลเลาะห์ และที่ไม่ยอมสดับฟังให้เข้าใจและไม่พินิจพิเคราะห์ถึงผลที่สุดที่จะได้รับ**นั้นอัลเลาะห์ก็จะทรงให้พวกเขาบังเกิดขึ้นใหม่**ในวันปรภพ **ต่อแต่นั้นพวกเขาจะถูกให้คืนกลับไปยัง**การสอบสวนของ**พระองค์** แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนพวกนั้นตามพฤติการณ์ที่ได้บำเพ็ญกันไว้	٣٦- إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ۘ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝
๓๗.	**และพวก**กาฟิรชาวมักกะห์**เหล่านั้นกล่าวว่า** **เรื่อง**การได้รั้งตำแหน่งพระศาสดาของมุฮำมัด **นี้มันน่าจะมีสัญญาณจากองค์พระผู้อภิบาลแห่งเขา** (มุฮำมัด) **ถูกประทานลงมาสักอย่างหนึ่งด้วยซิ** เหมือนเคยมีอูฐตัวเมียถูกประทานลงมาเป็นสัญญาณบอกว่า พระศาสดาซอลิห์เป็นผู้รั้งตำแหน่งพระศาสดา มีไม้เท้าเป็นสัญญาณบอกว่าพระศาสดามูซาเป็นพระศาสดา และมีอาหารจากฟากฟ้า (อัล-มาอิดะห์) เป็นสัญญาณว่า พระศาสดาอีซาเป็นพระศาสดา เป็นต้น โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงบอก**แก่พวกกาฟิรชาวนครมักกะห์เหล่านั้น**เถิดว่า แท้จริงอัลเลาะห์นั้นทรงพลังในอันที่จะประทานสัญญาณ**แสดงความเป็นพระ-ศาสดา**ลงมาได้**ตามที่พวกนั้นบางคนได้ขอร้อง **แต่ทว่าส่วนใหญ่แล้วพวก**กาฟิร	٣٧- وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَن يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เหล่านั้นหาได้รู้ไม่ ว่าการที่พวกกาฟิรเหล่านั้นบางคนเรียกร้องขอให้แสดงสัญญาณแห่งการได้รับตำแหน่งพระศาสดานั้นเป็นความวิบัติแก่พวกตนเอง เพราะการนี้พวกเขาจำเป็นจะต้องถูกล้างชาติพันธุ์ ในเมื่อได้มีสัญญาณตามที่เรียกร้องถูกประทานลงมาแล้วพวกนั้นไม่ยอมศรัทธาเชื่อถือ	
๓๘.	**ย่อมไม่มีสัตว์เดินดินใดๆ และไม่มีนกซึ่งมันบิน**ในอากาศ**ด้วยปีกทั้งสองของมันนอกจากจะเป็นพวกเป็นเหล่า**ในด้านการมีโครงสร้างบ้าง ในด้านได้รับการบริโภคบ้าง และในทางอาการต่าง ๆ บ้าง **เหมือนดั่งพวกเจ้าซึ่งแม้สักนิดเดียวเรา** (อัลเลาะห์) **ก็มิได้ละบันทึกไว้ในทะเบียนเดิม**ซึ่งเป็นแผ่นศิลาอันถูกแขวนอยู่ใต้ฟ้าชั้น ๙ **เลย** เราต้องจดบันทึกเรื่องทุกเรื่องไว้หมดสิ้น **ครั้นแล้วพวกเหล่านั้นจะถูกให้ไปรวมกันยัง**การสอบสวน**ขององค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกนั้น** กล่าวคือพระองค์จะทรงพิพากษาให้สัตว์มีเขาถูกชนโดยสัตว์ไม่มีเขา และให้นกซึ่งมีเล็บและปากเป็นอาวุธถูกชำระโทษ โดยสัตว์ที่ไม่มีเล็บและปากเป็นอาวุธ ต่อแต่นั้นพระองค์จึงตรัสแก่พวกสัตว์ทั้งหลายว่า พวกเจ้าจงกลายสภาพเป็นดินไป ไม่มีการเข้าสู่สวรรค์และนรก	٣٨- وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتٰبِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ○
๓๙.	และบรรดาชนกาฟิรที่หาว่าบรรดาโองการแห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานของเราเท็จนั้น เป็นเหมือนดั่งคนหูหนวกขาดการสดับฟังพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานอย่างเคารพ	٣٩- وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ยกย่องและเป็นเหมือนดั่งคนใบ้ไม่พูดเรื่องจริงแท้ ไม่ใฝ่ใจศรัทธาต่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน อันความไม่ศรัทธานี้เปรียบเสมือนอยู่ในความมืดมน ถ้าผู้ใดที่อัลเลาะห์ทรงมุ่งประสงค์จะให้เขาหลงหนทางเที่ยงแล้วพระองค์ก็จะทรงให้ผู้นั้นหลงหนทางเที่ยงได้ และถ้าผู้ใดที่พระองค์ทรงมุ่งประสงค์จะแนะนำหนทางเที่ยงให้แล้วพระองค์ก็จะทรงให้ผู้นั้นดำรงอยู่ในหนทางอันเที่ยงตรง คือ ศาสนาอิสลามได้	فِى الظُّلُمٰتِ ۗ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ۗ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝
๔๐.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวตำหนิชนชาวมักกะห์เถิดว่า พวกเจ้าเห็นความประหลาดบ้างไหม โปรดบอกแก่ฉันด้วย ถ้าได้มีโทษทรมานจากอัลเลาะห์มาถึงพวกเจ้า ในหน้าภพนี้ก็ดี หรือวารกาลแห่งวันสิ้นโลก เกิดมีขึ้นแก่พวกเจ้าโดยกะทันหันก็ดี แล้วพวกเจ้ายังต้องร้องขอต่อผู้มิใช่อัลเลาะห์ให้ช่วยขจัดโทษใช่ไหม ถ้าพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง ว่าพวกเทวรูปสามารถก่อประโยชน์ให้แก่พวกเจ้าได้ละก็พวกเจ้าจงร้องขอต่อมัน ให้ช่วยขจัดการทั้งสองนั้นด้วยซิ ทว่าพวกเจ้าไม่สามารถร้องขอต่อเทวรูปเหล่านั้นได้เลย เพราะในวันนั้นพวกเทวรูปทั้งหลายจะสาบสูญไปจากพวกเจ้าหมด	٤٠- قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝
๔๑.	แต่พวกเจ้าจะร้องขอให้สิ้นภาวะคับขันได้เฉพาะที่พระองค์เท่านั้น หาใช่อื่นจากพระองค์ไม่ ถ้าพระองค์ทรงมุ่งประสงค์จะให้ภัยอันตรายสูญหายไปแล้วไซร้ พระองค์ย่อมจะทรงขจัดสิ่งที่เป็นภัย	٤١- بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَاۤءَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	อันตรายซึ่ง**พวกเจ้าร้องขอ**ให้พ้นภัยอันตรายนั้นได้ **แล้วพวกเจ้าก็จะลืมเลือน**เหล่าเทวรูป**ที่พวกเจ้าตั้งให้เป็นภาคี**เทียบเคียงพระองค์ในทางการให้การสักการะบูชา**ลงได้** โดยไม่ร้องขอจากเหล่าเทวรูปให้ช่วยเหลือให้พ้นภัยอันตราย	وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝
๔๒.	**และทรงให้สัจปฏิญาณไว้ ว่าเป็นความจริงแล้ว เรา**(อัลเลาะห์)**ก็เคยแต่งพระศาสนทูตส่งไปยังปวงประชากรที่ก่อนจากเจ้า** แต่ปรากฏว่าปวงประชากรเหล่านั้นจะหาว่าพระศาสนทูตดังกล่าวเป็นคนเท็จ **แล้วเรา** (อัลเลาะห์) **ก็ได้ให้ปวง**ประชากร**เหล่านั้นได้รับเคราะห์ด้วยเกิดความอัตคัด**อย่างหนัก**และเกิดโรคภัยไข้เจ็บ เพื่อว่าพวกนั้นจะได้ระย่อเสียบ้าง** แล้วจะได้หันกลับมามีความศรัทธาต่อพวกพระศาสนทูต	٤٢- وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ۝
๔๓.	**แล้วทำไมเล่าพวกเหล่านั้นถึงมิได้ระย่อเลยในเมื่อได้มีทุกข์ยากจากเรา** อาทิ ความอัตคัดยากจนและความป่วยไข้ ซึ่งเป็นเหตุกระทำให้พวกนั้นจะต้องระย่อใจ**มาถึงพวกเหล่านั้นเข้าแล้ว แต่หัวใจของพวกนั้นแข็งแกร่ง**ถึงกับรับความศรัทธาไม่ได้ **ทั้งไชตอนก็ยังได้ให้พวกเหล่านั้นเห็น**พฤติการณ์ชั่วเลว**ที่ได้กระทำกันขึ้นเป็นของงดงามอีกด้วย** พวกนั้นจึงคงดำเนินอยู่ในความชั่วเลวเรื่อย ๆ ไปไม่หยุดยั้ง และไม่ฉุกคิดเลยสักนิดเดียวว่า ความจริงความอัตคัดยากจนก็ดี ความป่วยไข้ก็ดี ที่มีมา	٤٣- فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ประสบแก่พวกตนนั้น เพราะความชั่วเลวของตัวเองแท้ ๆ	
๔๔.	**ครั้นเมื่อพวกนั้นได้ลืมเลือน**จากภาวะทุกข์ยากจนและความป่วยไข้ **ที่พวกเขาถูกเตือน** ถูกขู่**นั้นเสียแล้ว** พวกนั้นก็กลับไม่เชื่อฟังคำเตือนคำขู่เสียเลย **เราจึงได้เปิดประตู**ความดี**ทุกด้านล่อพวกเหล่านั้นไว้จนเพลิดเพลินต่อสิ่ง**ปลาบปลื้มอย่างลืมนึกถึงบุญคุณ**ที่พวกนั้นได้รับ ทันใดนั้นเรา** (อัลเลาะห์) ก็**ได้ให้พวกนั้นประสบเคราะห์กรรม**อย่างกระทันหัน **พวกเหล่านั้นจึงต้องเป็นผู้สิ้นหวัง** จากความดีทุกด้านที่เราได้เปิดไว้เมื่อกี้	٤٤- فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ؕ حَتّٰۤى اِذَا فَرِحُوْا بِمَاۤ اُوْتُوْۤا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ○
๔๕.	**อนุชนของบรรดาที่คดโกง**ซึ่งปฏิเสธพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**จึงถูก**ล้างชาติพันธุ์ **ตัดขาดเชื้อสาย**ด้วยการถูกลงโทษ**เสียเลย และการสรรเสริญ**ในฐานะที่พวกพระศาสนทูตมีชัยและพวกกาฟิรปราชัย**นั้น ย่อมเป็นสิทธิของอัลเลาะห์ องค์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก** ประโยคการสรรเสริญ ณ โองการนี้ หมายความว่าหากพวกพระศาสนทูตเป็นฝ่ายมีชัยก็ให้ศาสนทูตเหล่านั้นกับบรรดาผู้ที่เชื่อแสดงการสรรเสริญพระองค์ และถ้าหากว่าพวกกาฟิรพ่ายแพ้ก็ให้พระศาสดามุฮำมัดกับพวกสาวกแสดงการสรรเสริญพระองค์ด้วยเหมือนกัน	٤٥- فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ؕ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๔๖.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่ชนชาวมักกะห์**เถิดว่า พวกเจ้าเห็น**ความแปลกประหลาด**ไหม** โปรดบอกความประหลาดแก่ฉันด้วย **ถ้าอัลเลาะห์จะทรงระงับการได้ยินของพวกเจ้า และการแลเห็นของพวกเจ้า และทรงผนึกปิดตายหัวใจของพวกเจ้า** เหมือนกับถูกประทับตรา**ไว้แล้วไซร้** พวกเจ้าก็จะไม่รู้จักสิ่งใดเสียเลย **ก็ไม่มีพระเจ้าผู้ไหนแล้วที่นอกจากอัลเลาะห์จะนำ**ประสาทสัมผัสต่างๆ ที่พระองค์ทรงระงับ**มัน**ไว้นั้น **กลับมาให้พวกเจ้าได้อีก**เหมือนดังที่พวกเจ้าคาดคิดกันไว้ โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงแลดูซิว่าเรา** (อัลเลาะห์) **บรรยายสัญญาณ**แห่งเอกภาพของ**เรา**ไว้**เป็นอย่างไร** โอ้มุฮำมัด **แล้วพวกนั้นก็บิดเบือน**สัญญาณนั้น**ไปเสีย**อีกทางหนึ่งคงไม่เชื่อมั่นอยู่นั่นเอง	٤٦- قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ ٱللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَٰرَكُمْ وَخَتَمَ عَلَىٰ قُلُوبِكُم مَّنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ ٱللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ ۗ ٱنظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ○
๔๗.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่ชนชาวมักกะห์**เถิดว่า พวกเจ้าเห็น**ความแปลกประหลาด**ไหม** โปรดบอกความประหลาดแก่ฉันด้วย **ถ้าการลงโทษทรมานจากอัลเลาะห์มีมายังพวกเจ้าในทันทีทันใด** คือ ในยามค่ำคืน **หรืออย่างโจ่งแจ้ง**ตอนกลางวัน**แล้ว จะมีใครถูกทำลายล้าง**ชาติพันธุ์**อีกเล่า** ไม่มีใครหรอก**นอกจากกลุ่มชน**กาฟิร**ผู้คดโกงเท่านั้น**	٤٧- قُلْ أَرَءَيْتَكُمْ إِنْ أَتَىٰكُمْ عَذَابُ ٱللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ○
๔๘.	**และเรา** (อัลเลาะห์) **มิได้แต่งบรรดาพระศาสนทูตมาทำไมหรอก นอกจากให้เป็นผู้อำนวยข่าวดี**ด้วยสวรรค์ **และให้เป็นผู้ตักเตือน**ผู้มิได้ศรัทธาด้วยนรก**เท่านั้น แหละถ้าผู้ใดศรัทธา**ต่อพระศาสนทูต **และปรับตนเอง**	٤٨- وَمَا نُرْسِلُ ٱلْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ให้บำเพ็ญแต่การดี**ได้แล้ว ก็จะไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ สำหรับพวกนั้น** ในขณะที่แลเห็นขุมนรก**และไม่มีความโศกสลดใจเลย**ในภพอาคิเราะห์ที่ความดีบางประการขาดปฏิบัติไปบ้างในภพปัจจุบันนี้	فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○
๔๙.	**และสำหรับบรรดา**ชนชาวมักกะห์**ที่หาว่าโองการต่าง ๆ** แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**ของเราเป็นเท็จนั้น โทษทรมานก็จะเผชิญพวกนั้นในฐานะที่ทำตนนอกรีต**ขาดความภักดีต่ออัลเลาะห์	۴۹- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ○
๕๐.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงบอก**แก่ชนชาวมักกะห์**เถิดว่า ฉันไม่ได้พูดแก่พวกท่านว่า คลังแห่ง**เครื่องอุปโภคบริโภคจาก**อัลเลาะห์มีอยู่ที่ฉัน**ไม่เป็นการอันสมควรเลยที่พวกเจ้าจะขอจากฉันให้พวกเจ้ามีความกว้างขวางและร่ำรวยในทรัพย์สิน**ทั้งฉันก็มิได้**พูดแก่พวกท่านเลยว่า **ฉันรู้สิ่งเร้นลับ** จึงไม่เป็นการสมควรเหมือนกันที่จะให้ฉันรายงานเรื่องในอดีตของพวกท่านและทายเหตุการณ์ในอนาคตของพวกท่านและ**ฉันก็มิได้พูดแก่พวกท่านว่าฉันคือมลาอิกะห์**พวกท่านไม่น่าจะตำหนิฉันว่า ฉันกินฉันเดินไปมาแถวตลาด ฉันมีภรรยา เป็นต้น ความจริงเรื่องไม่กินไม่เดินไปมาแถวตลาดและอื่นอีกหลายอย่างดังกล่าวนั้น เป็นคุณลักษณะของเหล่ามลาอิกะห์ต่างหาก **ฉันมิได้เจริญรอยตามอื่นใดนอกจากสิ่งที่ถูกอัลเลาะห์ดลมายังฉันเท่านั้น** โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงบอก**แก่ชนชาวมักกะห์**เถิดว่าคนตาบอด**คือพวกกาฟิร**กับคนตาดี**คือพวกผู้	۵۰- قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ج إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ط قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ط

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ศรัทธา**นั้นจะเสมอกันได้หรือ** ย่อมไม่เสมอกันแน่นอน **ทำไมถึงพวกเจ้าไม่**สดับฟังและ**ตรึกตรอง**เนื้อความ**นี้**ที่เป็นความจริง**เล่า** อันนี้เองพวกเจ้าจึงเป็นพวกกาฟิรกัน	أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۝
๕๑.	**และ** โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงใช้คัมภีร์**อัล-กุรอาน**ขู่ตักเตือนบรรดาชนที่เกรงกลัวพวกตนจะถูกให้ไปรวมกันยัง**ที่สอบสวนแห่ง**องค์พระผู้อภิบาลของพวกเหล่านั้นว่า สำหรับพวก**ที่ศรัทธาแต่ก็ทำความชั่ว**เหล่านั้นนอกจากพระองค์**อัลเลาะห์**แล้วย่อมไม่มีผู้สงเคราะห์**ให้พวกเขาพ้นการลงโทษในภาคภพนี้ **และไม่มีผู้ขอพิทักษ์รักษา**ต่ออัลเลาะห์ให้เขารอดพ้นจากการเข้าสู่ขุมนรกในภาคภพอาคิเราะห์ได้เลย **เพื่อว่าพวกนั้นจักได้ยำเกรง**อัลเลาะห์ โดยการถอนตัวออกจากความชั่วช้า และหันกลับมาบำเพ็ญแต่การดี	٥١- وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝
๕๒.	**และ** โอ้มุฮำมัด **เจ้าอย่าได้ขับไล่บรรดาชน**คณะหนึ่งที่มีฐานะยากจนอันได้แก่อัมมาร บิลาลและสุไฮบ์**ที่เคารพบูชาองค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเขาอยู่**ตลอด**ทั้งยามเช้ายามเย็นโดย**พวกเขานั้นแสดงความเคารพบูชา **มุ่งจดจ่ออยู่แต่เฉพาะพระองค์เท่านั้น** หาได้มุ่งหาประโยชน์อื่นใดในภาคภพนี้เลยไม่ ฝ่ายพวกมุชริกได้ตำหนิรังเกียจชนคณะนั้นแล้วขอร้องให้พระศาสดามุฮำมัดขับไล่พวกนี้ให้ออกไป เพื่อพวกตนจะได้สังคมใกล้ชิดกับพระศาสดามุฮำมัด แล้วพระศาสดามุฮำมัดก็	٥٢- وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	หมายจะกระทำตามคำร้องขอนั้น ทั้งนี้ก็หวังจะได้ผู้มาเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามเป็นสมาชิกเพิ่มมากขึ้น อัลเลาะห์จึงตรัสว่า โอ้มุฮำมัด **เจ้าไม่มีส่วนต้องรับผิดชอบเรื่องโชคลาภของพวกนั้นสักหน่อย** และ **พวกนั้นก็ไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องโชคลาภของเจ้าเช่นกัน เจ้าจึงไม่ควรขับไล่พวกนั้น** เกรงว่า**เจ้าจะกลายเป็นผู้หนึ่งจากบรรดาผู้ไม่เป็นธรรม**แม้นว่าเจ้ากระทำการเช่นว่านั้น	مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝
๕๓.	**ก็เช่น**เดียวกับความเจ็บแค้นดังที่กล่าวมาแล้ว**นี้เอง เรา** (อัลเลาะห์) **จึงได้ให้เกิดเป็นภัยขึ้นซึ่งกันและกัน**ระหว่างพวกที่ร่ำรวยกับที่ยากจน คือว่าคนที่ร่ำรวยเราได้ให้เขาต้องรับความเจ็บแค้น เพราะแรงริษยาที่คนยากจนได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามก่อนพวกตน สำหรับคนที่ยากจนเราก็ได้ให้เขาได้รับความเจ็บแค้นเพราะแรงริษยาที่คนร่ำรวยมีอันจะกินกว่า และบรรดาที่มีเกียรติมีศักดิ์เราก็ให้เขาได้ความแค้นใจเพราะแรงริษยาที่ผู้ไร้เกียรติศักดิ์ได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลามก่อนผู้ไม่มีเกียรติศักดิ์ก็เหมือนกัน ต้องได้รับความเจ็บแค้นเพราะแรงริษยาผู้มีเกียรติศักดิ์ที่มีผู้คนนับหน้าถือตา ความอิจฉาริษยาที่กล่าวนี้เองคือความเจ็บแค้น **เพื่อว่า**ในที่สุด**พวกเหล่านั้น**ทั้งฝ่ายที่ร่ำรวยและที่มีเกียรติมีศักดิ์ **จะได้กล่าว**ถ้อยคำปฏิเสธ**ว่าพวก**ยากจน**เหล่านั้นนะหรือ อัลเลาะห์มิได้ทรงเมตตาการุณ**โดยให้ได้รับเข้านับถือศาสนาอิสลาม**ก่อนกว่าพวกเราหรอก** ถ้า	٥٣- وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْ بَيْنِنَا ...

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	แม้นว่าการเข้ารับนับถือศาสนาอิสลามเป็นการดีแล้ว พวกยากจนก็คงจะเข้ามานับถือก่อนเราไม่ได้ แต่ปรากฏพวกนั้นได้เข้าอิสลามก่อนพวกเรา จึงเป็นอันว่าอิสลามหาใช่วิถีทางเที่ยงตรงไม่ และเพื่อว่าในที่สุดพวกที่ยากจนและที่ไร้เกียรติศักดิ์จะได้กล่าวถ้อยคำหักล้างพวกมีเกียรติและพวกที่ร่ำรวยนั้นว่า อัลเลาะห์จะไม่ทรงเมตตาการุณโดยให้พวกนั้นเป็นคนที่มีผู้นับหน้าถือตาและเป็นผู้ร่ำรวยเกินหน้าพวกเราเช่นเดียวกันถ้าแม้นว่าเกียรติศักดิ์และความร่ำรวยเป็นหนทางที่เที่ยงตรงแล้ว พวกนั้นก็คงจะไม่ร่ำรวยและมีเกียรติศักดิ์ได้ก่อนพวกเราหรอก แต่เท่าที่พวกนั้นได้ร่ำรวยและมีเกียรติศักดิ์ก่อนพวกเรานี้ แสดงว่าทั้งสองอย่างนั้นหาใช่เป็นหนทางอันเที่ยงตรงไม่ อัลเลาะห์ตรัสโต้พวกที่มีเกียรติศักดิ์ และที่ร่ำรวยดังกล่าวข้างต้นว่า **อัลเลาะห์รู้ดีถึงบรรดาที่รู้จักคุณ**ของพระองค์**มิใช่หรือ** พระองค์จึงได้ชี้ชวนบรรดาผู้รู้จักพระคุณของพระองค์ให้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม พวกนั้นทูลตอบพระองค์ว่า พระองค์ทรงรู้ดีถึงบรรดาที่รู้จักพระคุณขอรับ	أَلَيْسَ اللّٰهُ بِأَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ○
๕๔.	และโอ้มุฮำมัด **เมื่อได้มีบรรดาชนที่ศรัทธาต่อโองการต่าง ๆ** แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**ของเรามาหาเจ้าแล้ว** จงกล่าวแก่พวกนั้น**ด้วยเถิดว่า ความสุขสวัสดิ์จงมีแก่พวกท่าน องค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกท่านได้ทรงจารึกเรื่องความเมตตาปรานี**เป็นเกณฑ์	٥٤- وَإِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	สำหรับพระองค์ไว้แล้วว่า แท้จริงหากผู้ใดในหมู่พวกท่านประพฤติการชั่วโดยความโง่เขลา ครั้นแล้วผู้นั้นได้ขอสารภาพกลับใจละประพฤติตนเป็นคนชั่วต่อภายหลัง และปรับตนเองเป็นคนดีด้วยปฏิบัติศาสนกิจให้ดียิ่งขึ้นได้แล้ว แน่นอนพระองค์อัลเลาะห์ก็ทรงยิ่งในการให้อภัยแก่ผู้นั้น ทรงโปรดปรานียิ่งต่อผู้นั้นด้วย	أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُۥ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ○
๕๕.	และดังที่กล่าวมาแล้วแต่ต้นแห่งซูเราะห์อัล-อันอามจนบัดนี้ นี้แหละเรา (อัล-เลาะห์) จึงได้แจกแจงบรรดาโองการจากพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานของเราไว้ เพื่อให้ของจริงปรากฏขึ้นเป็นของจริงที่ถูกประพฤติปฏิบัติ และเพื่อให้แนวทางของบรรดาผู้ประกอบการบาปเป็นที่กระจ่างขึ้นแก่เจ้าเพื่อให้เจ้าออกห่างเสีย	٥٥- وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْأٓيَٰتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ ۚ
๕๖.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่พวกที่ยังมั่นคงอยู่ในความเป็นมุชริกเพื่อตัดปัญหาการโลภมากซึ่งไร้ประโยชน์ของพวกนั้น ที่หวังจะได้ตัวเจ้ามาเป็นผู้อยู่ในศาสนาเดียวกับพวกนั้นว่า ฉันถูกห้ามเคารพบูชาบรรดาเทวรูปที่พวกท่านกำลังเคารพอยู่ หาใช่อัลเลาะห์ไม่ซึ่งเรื่องนี้ฉันเองได้ถูกห้ามไว้ด้วยหลักฐานทางปัญญาและทางพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่พวกดังกล่าวนี้อีกว่า ฉันจะไม่เจริญตามอารมณ์ แห่งกิเลสของพวกท่านที่ยอมบูชากิเลสหรอก ถ้าฉันเจริญตามอย่างนั้นฉันก็หลงงมงายซิ และฉันย่อมไม่ใช่ผู้หนึ่งจากพวกได้รับหนทางนำแน่นอนทีเดียว	٥٦- قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ قُلْ لَآ أَتَّبِعُ أَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ الْمُهْتَدِينَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๕๗	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่พวกดังกล่าวนี้อีกว่า **ฉันมั่นในหลักการจากองค์พระผู้อภิบาลแห่งฉันอยู่แล้ว แต่พวกท่านกลับหาว่าพระองค์เท็จ** ทั้งนี้เนื่องจากว่าพวกท่านนับถือพระเจ้าอื่นมาเป็นภาคีเทียบเคียงพระองค์ในทางเคารพบูชา **สำหรับฉันไม่มี**สิทธิลงโทษ**อันใดให้ตามที่พวกท่านอยากได้เร็วๆ หรอกหากแต่การพิพากษา**ให้การลงโทษ**เป็นสิทธิแต่อัลเลาะห์**องค์เดียว**เท่านั้น ซึ่งพระองค์จะทรงแถลง**คำตัดสิน**ความจริง ด้วยว่าพระองค์เป็นผู้ทรงเลิศยิ่งกว่าผู้พิพากษาทั้งหลาย**	٥٧- قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ ۚ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ يَقْضِ الْحَقَّ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ○
๕๘.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าว**แก่พวกดังกล่าว**นี้อีกว่า ถ้าหากฉันมีสิทธิ**แห่งการลงโทษ**ใดๆให้ตามที่พวกท่านอยากได้เร็วด้วยแล้ว เรื่องก็จะเสร็จได้แค่ตัวฉันกับพวกท่านเท่านั้น** โดยฉันจะให้พวกท่านได้รับโทษเสียเลยเร็วๆ แล้วฉันจะได้สบายอกสบายใจ แต่ทว่าการนี้เป็นการที่มีเตรียมอยู่ที่อัลเลาะห์ **ฝ่ายอัลเลาะห์ทรงรู้ดีถึงพวกที่คดโกงทั้งหลาย** ว่า เมื่อไรพวกนี้จะถูกลงโทษทรมาน แล้วเมื่อถึงเวลานั้นพระองค์ก็จะทรงลงโทษทรมานพวกนั้นเสียเลย	٥٨- قُلْ لَّوْ أَنَّ عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ○
๕๙.	**และที่**ถูกเตรียมอยู่**ที่พระองค์นั้นมีคลังทั้งห้าแห่งความเร้นลับ ซึ่งไม่มีใครรู้มันได้นอกจากพระองค์** กล่าวคือ ๑. ไม่มีผู้ใดรู้เหตุการณ์ในวันพรุ่งนี้ ๒. ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งซึ่งแฝงอยู่ในส่วนมดลูก ๓. ไม่มีผู้ใดรู้ว่ากาลกิยา–มะห์จะเกิดขึ้นเมื่อใด ๔. ไม่มีผู้ใดรู้ว่าตัวเอง	٥٩- وَعِندَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จะตาย ณ ที่ใด และ ๕. ไม่มีผู้ใดรู้ว่าฝนจะตกเมื่อใด ทั้งห้านี้อัลเลาะห์เท่านั้นที่ทรงรู้โดยถูกต้องที่สุด **แหละพระองค์ทรงรู้ถึงสิ่งที่มีอยู่ ณ แผ่นดิน**ที่ทุรกันดาร **และใน**แหล่งอุดมที่ตั้งอยู่ชาย**ทะเล** เพราะในที่ทั้งสองแห่งที่ว่านี้ย่อมมีสิ่งประหลาด ๆ ที่พระองค์ทรงสร้างสรรค์แฝงอยู่ สิ่งแปลก ๆ ที่เกิดขึ้น ณ แหล่งต่าง ๆ ทั้งที่ทุรกันดารก็ดี และที่อุดมบริบูรณ์ก็ดีแสดงถึงพลานุภาพอันใหญ่หลวงของพระองค์ และแสดงถึงความรอบรู้อย่างกว้างขวางยิ่งนักของพระองค์ด้วย **ทั้งใบไม้จะร่วงหล่นมิได้นอกจากพระองค์จะทรงรู้อยู่ด้วย** พระองค์จะทรงให้มันร่วงตามความประสงค์ของพระองค์ ทรงรู้จำนวนมากน้อยแห่งใบไม้ที่ร่วงแล้วจากต้นของมันและที่ยังติดอยู่กับต้นของมัน **แม้แต่เมล็ดพืช**ที่ก่อนจะงอก **ซึ่งจมมิดอยู่ในแผ่นดิน**และเมล็ดพืชที่อยู่ในหิน ซึ่งอยู่ใต้ชั้นเจ็ดของแผ่นดิน **และแม้เมล็ดสดและเมล็ดตายก็เอาเถอะ** พระองค์ย่อมรู้ถึงภาวะแห่งความเป็นไปของมันได้ทุก ๆ อย่าง ที่กล่าวถึงนั้นมิได้ถูกจัดไว้ที่ไหนอื่น **ไม่เว้นที่จะมีบ่งไว้ในทะเบียนเดิม**อันเป็นแผ่นศิลาถูกแขวนอยู่ใต้ฟากฟ้าชั้นที่ ๙ **อย่างแจ้งชัด**ทั้งสิ้น	وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ○
๖๐.	**แหละพระองค์คือผู้ทรงปลิดประสาทรับรู้ของพวกเจ้ายามค่ำคืน**ขณะนอน **และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าได้ปฏิบัติการในตอนกลางวัน ครั้นแล้วในตอน**กลางวัน**นี้เอง พระองค์ก็ทรงให้พวกเจ้าตื่นขึ้น เพื่อ**วาระแห่ง**อายุที่**	٦٠- وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	กำหนดไว้จะได้สิ้นสุด แล้วในบั้นปลายของ**พวกเจ้าจะ**ถูกบังเกิดใหม่ในวันปรโลก **คืนกลับไปสู่**การสอบสวนของ**พระองค์ จากนั้นไปอีกพระองค์ก็จะรายงานให้พวกเจ้าทราบถึงผลกรรมที่พวกเจ้าเคยได้กระทำกันมา** แล้วพระองค์จะทรงตอบสนองแก่พวกเจ้าตามผลกรรมนั้น	ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ○
๖๑.	**แหละว่าพระองค์นั้นคือพระผู้ทรงมหิทธิพลอยู่เหนือเหล่าข้าพระองค์** ทรงดำเนินกิจการทั้งสิ้นของบรรดาข้าของพระองค์ ทั้งจะทรงกำหนดการแก่พวกข้าของพระองค์เป็นอย่างไรก็ได้ตามความมุ่งประสงค์ของพระองค์ อาทิ ทรงให้มี ให้สูญ ให้เป็น ให้ตาย ให้บุญกุศล และให้การลงโทษ เป็นต้น **แต่พระองค์ก็ทรงแต่งตั้ง**มลาอิกะห์ **ผู้รักษา-การณ์ประจำไว้ที่พวกเจ้าด้วย** ให้มลาอิกะห์เหล่านี้คอยลงบันทึกกรรมดีและกรรมชั่วของพวกเจ้า **จนกว่าเมื่อไรความตายได้มาถึงพวกเจ้าคนใดคนหนึ่งนั่นแหละ** เหล่ามลาอิ-กะห์ผู้เป็น**มรณทูตของเรา**(อัลเลาะห์)**จึงจะปลิดชีพผู้นั้นโดยพวก**มรณะทูต**เหล่านั้นจะไม่ละเลยต่อหน้าที่**ที่ถูกบัญชาใช้	٦١- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ○
๖๒.	**ต่อแต่นั้นพวกมนุษย์เหล่านี้ถูกนำคืนไปยัง**การสอบสวนของ**อัลเลาะห์ องค์พระผู้พิทักษ์ที่แท้จริงของพวกเขา** พระผู้ทรงธรรมยิ่งต่อบรรดาข้าของพระองค์ พระองค์จะทรงตอบสนองผลกรรมแก่พวกข้าของพระ-องค์เหล่านั้น**ด้วย ระวังนะ การพิพากษา**ที่	٦٢- ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ ۚ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ลุล่วงไปโดยเด็ดขาด**นั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น ด้วยว่าพระองค์นั้นทรงรวดเร็วยิ่งกว่าบรรดาผู้สอบสวนทั้งหลาย** ทรงทำการสอบสวนเสร็จลงได้เพียงในครึ่งวันในภพปัจจุบันนี้ (ดุนยา) เท่านั้น	وَهُوَ أَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ○
๖๓.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงถาม**บรรดาชนชาวมักกะห์เป็นการตำหนิเถิดว่า **ใครเล่าที่จะคอยคุ้มกันให้พวกเจ้าปลอดพ้นจากภัยทางบกและทางทะเล** ซึ่งจลาจลวุ่นวายขนาดทำให้ความรู้สึกทางร่างกายสูญเสียไปและทำให้สติปัญญางุนงงเมื่อพวกเจ้าจะเดินทาง ในเมื่อ**พวกเจ้าเองก็ได้นอบน้อมและเอ่ยน้ำเสียงแผ่วเบาวิงวอนต่อพระองค์อยู่แล้วว่า** ขอปฏิญาณ**โดยความสัจจริง หากว่าพระองค์ทรงให้พวกเราพ้นภัย** แห่งความคับขัน**อันนี้พวกเราก็จะเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้**ศรัทธา (มุอ์มิน) **ที่รู้จักพระคุณ**	٦٣- قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أَنْجٰنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ○
๖๔.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงบอก**แก่พวกเหล่านั้นเถิดว่า **อัลเลาะห์จะทรงคุ้มกันภัยให้พวกเจ้าปลอดพ้นจาก**ภาวะแห่งความคับขัน**นั้นและ**ปลอดภัย**จากความโศกสลด**เรื่องอื่นอีก **แต่แล้วพวกเจ้าก็ตั้ง**เทวรูปขึ้นนับถือบูชาเป็น**ภาคี**เทียบเคียงพระองค์	٦٤- قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ○
๖๕.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงบอก**แก่พวกเหล่านั้นเถิดว่า **พระองค์นั้นทรงพลังในอันที่จะให้เกิดความบรรลัยแก่พวกเจ้าจากเบื้องบนของพวกเจ้า** เช่น มีฝนหิน เสียงฟ้า และเสียงตวาดของ	٦٥- قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰى أَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ยิบรีล เป็นต้น **หรือจากเบื้องล่างพวกเจ้าก็ได้** เช่นภัยทางธรณีสูบ **หรือจะให้พวกเจ้าพรากคณะกัน** มีกิเลสแปลก ๆ ไปจากกัน ซึ่งแต่ละคนก็มีหัวหน้าไว้สำหรับดำเนินแนวตาม **และจะให้พวกเจ้าบางคนได้รู้รสชาติของความคับแค้น**แห่งการประหัตประหาร**จากอีกบางคน**เพราะการสงคราม**ก็ได้** โอ้มุฮำมัด**เจ้าจงแลดูซิว่า เรา**(อัลเลาะห์)**ได้แจกแจงบรรดาโองการ**แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานของเราที่ชี้ว่าเรามีพลัง**ไว้เป็นอย่างไรเพื่อว่าพวกเหล่านั้นจะได้เข้าใจ** และรู้ได้ว่าศาสนาของพวกตนที่กำลังนับถืออยู่นั้นไม่แท้จริงเลย	أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ۝
๖๖.	**ทั้งประชาชนของเจ้ายังได้หาว่าพระคัมภีร์**อัล-กุรอาน **เป็นเท็จ ทั้งๆ ที่มันก็เป็นของจริง** โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงบอก**แก่พวกเหล่านั้น**เถิดว่า ฉันมิใช่ผู้รับผิดชอบ** ความประพฤติของ**พวกท่านหรอก** ฉันจึงตอบสนองอะไรแก่พวกท่านไม่ได้ ความจริงฉันเป็นเพียงผู้ตักเตือนให้เกิดความเกรงกลัวและเพียงแต่จะสั่งใช้ให้พวกท่านเคารพสักการะอัลเลาะห์เท่านั้น หน้าที่ของศาสดาเพียงสองอย่างนี้ได้รับก่อนจากมีโองการเรื่องสงครามลงมา	٦٦- وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝
๖๗.	**ทุกเรื่องราวย่อมถูกกำหนดไว้ตามตัวแล้ว** ทั้งภาคโลกนี้ (ดุนยา) และในปรภพ (อาคิเราะห์) ว่าจะมีปรากฏการณ์นั้นขึ้นเมื่อไร เช่นเรื่องของการลงโทษพวกเจ้า **และในกาลภายหน้าพวกเจ้าจึงจะรู้**	٦٧- لِكُلِّ نَبَإٍ مُسْتَقَرٌّ ۚ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๖๘.	และโอ้มุฮำมัด **ในเมื่อเจ้าได้แลเห็นบรรดาชน**ชาวมักกะห์**ที่พูดเหยี่ยดหยามโองการต่างๆ** แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**ของเราแล้ว ก็จงผินออกห่างจากพวกนั้นเสียจนกว่าพวกนั้นพูดคุยกันถึงเรื่องอื่น**ที่มิใช่พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **แต่ถ้าหากว่าไซตอนมันกระทำให้เจ้าลืมหลง**ในโอกาสที่เจ้ากำลังนั่งร่วมวงอยู่กับพวกนั้น**แล้ว เจ้าก็อย่าได้นั่งร่วมวงกับกลุ่มชนผู้คดโกงเลยหลังจากที่นึกขึ้นได้แล้ว**	٦٨- وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيٓ ءَايَٰتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِۦ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّٰلِمِينَ ○
๖๙.	ฝ่ายบรรดาผู้ศรัทธา (มุอ์มิน) พูดขึ้นว่า ถ้าเราจำต้องผินออกห่างจากพวกเหล่านั้นเสียทุกครั้งที่พวกนั้นเอ่ยคำเหยียดหยามพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานแล้ว เราก็คงไม่มีโอกาสจะนั่งอยู่ในมัสยิดอัล-หะรอมหรือทำการตอวาฟได้ จึงมีโองการแจ้งมาว่า **และในเรื่องบังคับให้ผิน**ออกห่างจากพวกนั้น**มิได้เป็นบาปกรรมอะไรเลยสำหรับบรรดามุอ์มินผู้ยำเกรง**อัลเลาะห์ที่จะนั่งร่วมอยู่กับพวกนั้น **เพียงแต่ให้**พวกมุอ์มินคอย**เตือนสติ**และขู่พวกนั้น **เพื่อพวกนั้นจะได้ยำเกรง**กลัวต่อการที่จะพูดเหยียด-หยามพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**บ้างเท่านั้น**	٦٩- وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَلَٰكِن ذِكْرَىٰ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ○
๗๐.	โอ้มุฮำมัด **แหละเจ้าจงวางเฉยเสียเถิดจากบรรดาชน**กาฟิรชาวมักกะห์ที่ดำเนินศาสนาของพวกตนตามกิเลส **ที่เอาศาสนา**อิสลาม**ของพวกตน**ซึ่งจะต้องรับนับถือ **เป็นเครื่องเล่น**โดยการนำมาล้อเลียน**และหาว่าเป็นสิ่งไร้ประโยชน์** ทั้งในภาคโลกนี้และปรโลก เช่นเคารพบูชาเทวรูป เป็นต้น **และความเป็นอยู่ในโลกปัจจุบันนี้เองที่มันหลอกล่อ**	٧٠- وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกนั้นให้เห็นเป็นการดีงาม ในอันที่จะอุปโลกน์สิ่งไรขึ้นมาแล้วให้ความเคารพบูชาสิ่งนั้น โอ้มุฮำมัด เจ้าอย่าได้สดับฟังถ้อยคำที่พวกนั้นพูด อย่าหันหน้าเข้าสมาคมกับพวกนั้น และอย่าไปรุกรานพวกนั้นก่อนจากมีโองการสั่งใช้เลย **และ** โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงใช้พระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**เตือนสติ**ปวงชน**มิให้คนหนึ่ง**คนใด**ต้องตกอับ**ที่นำตนสู่ความหายนะ**เพราะตนก่อขึ้นเอง สำหรับผู้นั้นนอกจากอัลเลาะห์แล้วย่อมไม่มีผู้สงเคราะห์**ให้พวกเขารอดพ้นจากการลงโทษ **และไม่มีผู้ขอพิทักษ์รักษา**ต่ออัลเลาะห์ ให้พวกเขารอดพ้นจากการเข้าสู่และออกจากขุมนรกได้เลย **แต่ถ้าผู้นั้นจะเอาทุกสิ่งทุกอย่างมาขอไถ่โทษ สิ่งนั้นจะไม่ถูกรับรองเลย พวก**ตกอับที่นำตนไปสู่ความเสียหาย**เพราะตนได้ก่อขึ้นนี้เอง พวกเหล่านั้นย่อมได้รับเครื่องดื่มที่ร้อนแสนร้อน และได้รับโทษทรมานอันเจ็บแสบในฐานะที่พวกตนมิได้ศรัทธากัน**	وَذَكِّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ **คือในขณะที่อับดุลเราะห์มานบุตรของอบูบักร์ได้ชักชวนบิดาของตนให้เคารพบูชาเทวรูป ข่าวคราวเรื่องนี้ก็ยังรู้ถึงพระศาสดามุฮำมัดทันที จึงมีโองการลงมาว่า**	
๗๑.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงกล่าวเถิดว่า ย่อมไม่เป็นการสมควรเลยในอันที่พวกเราจะเคารพบูชาผู้อื่นจากอัลเลาะห์**ผู้มีคุณสมบัติแห่งความเป็นพระเจ้าบริบูรณ์ เช่นมีพลานุภาพในอัน	٧١- قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	ที่ยังคุณประโยชน์และก่อภัยพิบัติให้แก่บรรดาเทวรูป**ที่ไม่สามารถยังคุณประโยชน์**เมื่อพวกเราเคารพบูชามัน**และโทษแก่พวกเราขึ้นได้เลย** เมื่อพวกเรามิได้เคารพบูชามัน**และ**ไม่เป็นการสมควรอีกเหมือนกันที่**หลังจากอัลเลาะห์ได้ทรงชี้หนทางนำแก่พวกเรา**ให้ไปสู่ศาสนาอิสลาม**แล้ว เราจะย้อนหลังกลับ**ไปเป็นพวกกาฟิรมุชริกอีก **ก็เหมือนกับผู้หนึ่งที่ถูกไซตอนผลักไสให้เป็นคนมึนงงอยู่ ณ หน้าแผ่นดิน** โดยไม่รู้จะไปทางไหน**ทั้ง ๆ ที่ผู้นั้นก็มีเพื่อน ๆ คอยชักจูงเขาไปสู่หนทางเที่ยงธรรมว่า มายังเราซิ** แต่ผู้นั้นก็ไม่ยอมไปหาตามการชักชวนและในที่สุดผู้นั้นจึงเป็นผู้หายนะ โอ้มุฮำมัด**เจ้าจงบอก**แก่พวกที่เคารพบูชาผู้ที่มิใช่อัลเลาะห์เถิด**ว่า แท้จริงหนทางนำของอัลเลาะห์** คือ ศาสนาอิสลาม**นั้นเป็นหนทางเที่ยงธรรม**ที่ทรงชี้ให้ผู้นั้นพ้นจากความงมงายส่วนที่นอกจากศาสนาอิสลามแล้วนับว่าเป็นหนทางหลงผิดทั้งนั้น **ฝ่ายพวกเราถูกใช้ให้นอบน้อมต่อ**อัลเลาะห์**องค์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก**	مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَىٰنَا ٱللَّهُ كَٱلَّذِى ٱسْتَهْوَتْهُ ٱلشَّيَـٰطِينُ فِى ٱلْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُۥٓ أَصْحَـٰبٌ يَدْعُونَهُۥٓ إِلَى ٱلْهُدَى ٱئْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ۝
๗๒.	และถูกใช้**ให้ดำรงละหมาด** ๕ เวลา **ตลอดทั้งให้ยำเกรงพระองค์อัลเลาะห์ ด้วยว่าพระองค์นั้นคือพระผู้ซึ่งพวกเจ้าจะถูกให้ไปรวมกันยัง**การสอบสวนของ**พระองค์**ในวันสิ้นโลก	٧٢- وَأَنْ أَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّقُوهُ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๗๓. **แหละพระองค์คือพระผู้สร้างสรรค์บรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด **และผืนแผ่นดินโดยสัจจริง และ** โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวให้ปวงชนของเจ้าเกิดความหวั่นกลัวสภาวะ**ในวันนั้น** คือวันสิ้นโลก **พระองค์จะทรงประกาศิต** ต่อสิ่งที่พระองค์ประสงค์ให้มี**ว่าจงเกิดขึ้น มันก็จะมีขึ้นฉับพลัน** เป็นต้น ทรงมุ่งจะให้บรรดาข้าของพระองค์คืนชีพขึ้นจากสุสาน พวกเหล่านั้นก็จะมีขึ้นทันทีทันใด **ซึ่งประกาศิตของพระองค์นั้นแน่นอนนัก ทั้งพระองค์ยังทรงสิทธิ์ทางการปกครองในวันที่**ถูกอิส–รอฟีนเป่าสังข์ครั้งสองเป็นการ**ประจุชีพเข้าร่างอีกด้วย**ซึ่งสิทธิ์นี้ผู้อื่นจากพระองค์หามีได้ไม่ กล่าวคือในวันนั้นพระองค์ตรัสถามว่า การปกครองในวันนี้เป็นของใคร แล้วพระองค์ก็ทรงบอกขึ้นเองว่า เป็นสิทธิของข้า **ทรงรู้ถึงสิ่งที่ซ่อนเร้นและสิ่งที่ประจักษ์แจ้ง และพระองค์นั้นทรงประณีตยิ่ง**ในการสร้างสรรค์ **ทรงรู้เท่าทันยิ่ง** ในทุกสิ่งทุกอย่างทั้งภายนอกและภายใน

٧٣- وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ ۖ وَيَوْمَ يَقُولُ كُن فَيَكُونُ ۚ
قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ
وَلَهُ الْمُلْكُ
يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ ۚ
عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهٰدَةِ ۚ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ○

๗๔. **และโอ้มุฮำมัด** เจ้าจงกล่าวแก่ชนเผ่ากุรอยช์เถิดว่า **ในตอนที่อิบรอฮีมกล่าวแก่อาซัรผู้เป็นบิดาของเขา** เพื่อจะตำหนิว่า **ท่านไม่น่าจะนับถือเหล่าเทวรูปไว้**เคารพบูชา**เป็นพระเจ้าเลย แท้จริงฉันได้แลเห็นแล้วว่าทั้งท่าน และพรรคพวกของท่านตกอยู่ในความงมงายอย่างแจ้งชัดทีเดียว**ที่หลงให้ความเคารพบูชาเทวรูปเหล่านั้น

٧٤- وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ
أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا آلِهَةً ۖ
إِنِّي أَرٰكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอารับ
๗๕.	**และในทำนอง**เดียวกับที่เราได้ให้อิบรอฮีมแลเห็นการหลงงมงายของผู้เป็นบิดาและพรรคพวกของบิดา**นี้เอง เรา** (อัลเลาะห์) **จึงให้อิบรอฮีมได้แลเห็นซึ่งอำนาจปกครองบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด**และผืนแผ่นดินด้วย** เพื่อเขา (อิบรอฮีม) จะได้ถือการปกครองนี้เป็นหลักฐานอย่างหนึ่งชี้ว่าอัลเลาะห์เป็นพระเจ้าองค์เดียว **และเพื่อว่าเขา** (อิบรอฮีม) **จะได้เป็นผู้หนึ่งจากบรรดาผู้มั่นใจแน่วแน่**ในเรื่องของเอกภาพแห่งพระองค์	٧٥- وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبۡرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلۡمُوقِنِينَ ○
๗๖.	**ครั้นเมื่อเขา** (อิบรอฮีม) **ได้เข้าสู่ความมืดยามค่ำคืนเขาจึงแลเห็นดวงดารา**ที่มีชื่อว่าซุฮ์เราะห์ อยู่ ณ ฟากฟ้าชั้น ๓ **แล้วก็กล่าวขึ้น**แก่พวกของตนที่ต่างก็เป็นนักดาราศาสตร์**ทั้งนั้นว่านี่แหละเป็นองค์พระผู้อภิบาลแห่งฉัน** ตามความเข้าใจของพวกท่าน **พอดารานั้นมันได้ลับหายไป เขา** (อิบรอฮีม) **ก็กล่าว**แก่พวกนั้นอีกว่า**ฉันไม่ชอบพวกที่เคลื่อน-คล้อยได้**โดยที่จะเอาสิ่งที่เคลื่อนคล้อยนั้นมาเป็นพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าย่อมต้องไม่มีการเปลี่ยนแปลงและไม่มีการเคลื่อนที่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนที่นั้นเป็นภาวะของสิ่งที่เพิ่งเกิดมี เหตุผลที่อิบรอฮีมอ้างขึ้นเพียงเท่านี้ยังไม่เป็นการเพียงพอสำหรับพวกนั้นเลย	٧٦- فَلَمَّا جَنَّ عَلَيۡهِ ٱلَّيۡلُ رَءَا كَوۡكَبٗاۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّيۖ فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلۡأٓفِلِينَ ○
๗๗.	**ครั้นเมื่อเขา** (อิบรอฮีม) **ได้แลเห็นดวงเดือนขึ้นเขา**กล่าวแก่พวกนั้นว่า **นี่ก็เป็นองค์พระผู้อภิบาลแห่งฉัน** ตามความเข้าใจของพวก	٧٧- فَلَمَّا رَءَا ٱلۡقَمَرَ بَازِغٗا قَالَ هَٰذَا رَبِّيۖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

ท่าน **พอมันคล้อยหายไปเขาจึงกล่าว** แสดงสัจปฏิญาณว่า **อันที่จริงถ้าองค์พระผู้อภิบาลของฉันไม่ทรงชี้แจงให้แก่ฉัน**มีความแน่นแฟ้นอยู่ในวิถีทางอันเที่ยงธรรม**แล้วไซร้ฉันต้องเป็นผู้หนึ่งจากกลุ่มชนที่หลงใหลแน่นอน** แต่ทว่าฉันไม่เป็นอย่างนั้น จึงแสดงว่าพระองค์ทรงแนะหนทางเที่ยงธรรมให้แก่ฉันแล้ว เหตุผลเท่าที่อิบรอฮีมอ้างขึ้นอีกนี้ก็ยังไม่เป็นการเพียงพอสำหรับพวกเหล่านั้น

فَلَمَّآ أَفَلَ
قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي
لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّينَ ۝

๗๘. **ครั้นเมื่อเขา** (อิบรอฮีม) **ได้แลเห็นดวงตะวันขึ้นเขากล่าว**แก่พวกนั้น**ว่านี้ก็เป็นองค์พระผู้อภิบาลแห่งฉัน**เหมือนกันตามความเข้าใจของพวกท่าน **ดวงนี้ใหญ่กว่า**ดวงดาวและดวงเดือนเสียอีก **แต่พอมันคล้อยหายไป** ซึ่งก็เป็นหลักฐานที่พอเพียงสำหรับพวกนั้นแล้ว แต่ผลปรากฏว่าพวกนั้นมิได้ยอมเลิกจากการกราบไหว้เหล่าเทวรูป **เขาก็กล่าวว่าโอ้ประชาชนของฉัน ฉันขอปลีกตัวออกจากการ**กราบเคารพบูชาเทวรูปและดวงดาวทั้งหมด ซึ่งต้องการมีผู้สร้าง **ซึ่งพวกเจ้าตั้งขึ้นเป็นภาคี**เทียบเคียงพระองค์อัลเลาะห์ พวกนั้นจึงถามอิบรอฮีมว่าแล้วท่านเคารพบูชาสิ่งใดเล่า

٧٨- فَلَمَّا رَءَا الشَّمْسَ بَازِغَةً
قَالَ هَٰذَا رَبِّي
هَٰذَآ أَكْبَرُ
فَلَمَّآ أَفَلَتْ
قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝

๗๙. อิบรอฮีมตอบพวกเหล่านั้นว่า **แท้จริงฉันบริสุทธิ์ใจมุ่ง**เคารพบูชา**ตรงไปยังอัลเลาะห์พระผู้สร้างสรรค์บรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ดและ**ผืนแผ่นดินโดยแน่วแน่**คือโน้มเอียงจากศาสนาอันไม่เที่ยงแท้เข้าสู่ศาสนาอันเที่ยงตรง **และฉันก็มิใช่ผู้หนึ่งจากบรรดาที่ตั้งภาคี**

٧٩- إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي
فَطَرَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا
وَمَآ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เอาอื่นใดมาเทียบเคียงพระองค์อัลเลาะห์เลย	
๘๐.	**แต่ประชาชนของเขา** (อิบรอฮีม) **กลับโต้เถียงเขา**ในเรื่องความนับถือของเขาและกลับพูดจาข่มขู่อิบรอฮีมว่า ถ้าอิบรอฮีมไม่เคารพบูชาเทวรูปแล้ว เทวรูปนั้นแหละที่จะบันดาลให้อิบรอฮีมได้รับความเดือดร้อน **เขา** (อิบรอฮีม) **จึงกล่าว**แก่พวกเหล่านั้นว่า **พวกท่านนะหรือ** ย่อมไม่เป็นการสมควรเลย**ที่จะมาถกเถียงกับฉันในเรื่อง**เกี่ยวกับการนับถือเอกภาพ**ของอัลเลาะห์ ทั้ง ๆที่พระองค์ทรงแนะ**นำหนทาง**เที่ยงธรรมแก่ฉัน**ไปสู่เอกภาพของพระองค์**อยู่แล้ว และฉันก็ไม่กลัวเทวรูปใด ๆที่พวกเจ้าจะเอามันมาตั้งเป็นภาคี**เทียบเคียงอัลเลาะห์ในทางเคารพบูชาที่พวกท่านว่ามันสามารถบันดาลความชั่วร้ายให้เกิดแก่ฉันได้ทั้งนี้เพราะว่ามันไม่มีอำนาจใดๆเลย**หรอก นอกจากว่าองค์พระผู้อภิบาลของฉันจะทรงมุ่งประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง**ให้มาประสบแก่ฉัน สิ่งนั้นก็จะมีขึ้น **องค์พระผู้อภิบาลแห่งฉัน ทรงความรู้แวดล้อมทุกสิ่งทุกอย่าง พวกเจ้าจะไม่ตรึกตรองดูหรอกหรือ**ว่าพระเจ้าของพวกท่านเหล่านั้นคือวัตถุธาตุที่ไม่สามารถก่อให้เกิดคุณและโทษแก่พวกท่านได้เลย อีกทั้งยังมิได้ตรึกตรองดูว่า พระเจ้าของพวกท่านนั้นหามีพลังอันใดที่จะให้โทษแก่ฉันได้ไม่	٨٠- وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا ۗ وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๘๑.	**และฉันจะกลัวทำไมกับการที่พวกท่านจะ**เอาบรรดาเทวรูปมา**ตั้งเป็นภาคี**เทียบเคียงอัลเลาะห์ ในด้านเคารพบูชา เพราะเทวรูปเหล่านั้นไม่สามารถก่อให้เกิดคุณและโทษแก่ผู้ใดได้ **ในเมื่อพวกท่านไม่กลัว**การลงโทษจากอัลเลาะห์ **ในอันที่พวกท่านได้**นำเอาเหล่าเทวรูปนั้น**ตั้งภาคีเทียบเคียงอัลเลาะห์** **ทั้ง ๆที่พระองค์มีพลังอำนาจจะบรรดาลได้ทุกสิ่งทุกอย่างแต่พระองค์ก็มิได้ประทานหลักฐานใด ๆ** ในเรื่องการเคารพบูชาบรรดาเทวรูป**ไว้แก่พวกท่านเลย** **แล้ว**พวกที่เคารพบูชาอัลเลาะห์เช่นพวกเราก็ดี พวกที่เคารพบูชาเทวรูปเช่นพวกท่านก็ดี **ในสองจำพวกนั้น พวกไหนมีสิทธิ์ได้รับความปลอดภัย**จากการถูกลงโทษ**กว่ากัน หากว่าพวกท่านรู้**ว่าพวกเรามีสิทธิ์ได้รับความปลอดภัยจากการถูกลงโทษมากกว่า**ละก็** จงเจริญร่องรอยตามพวกเราเสียซิ	٨١- وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ۚ فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
๘๒.	อัลเลาะห์ตรัสว่า **บรรดาชนผู้ศรัทธาที่มิได้เอาความหลงพลาด**เคารพบูชาเทวรูป**มาเจือเข้าไว้กับความศรัทธาของพวกตนซึ่งพวกนี้นั้นแหละย่อมได้รับความปลอดภัย**จากการถูกอัลเลาะห์ลงโทษ**โดยที่พวกนี้ได้รับหนทางนำ**จากอัลเลาะห์**อีกด้วย**	٨٢- الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۝
๘๓.	**และนี่ก็คือข้อยืนยันของเรา** (อัลเลาะห์) ซึ่งแสดงในความเป็นเอกองค์ตั้งแต่โองการที่ ๗๖-๘๒ แห่งซูเราะห์นี้ **ที่เราได้มอบให้อิบรอฮีมไว้สำหรับอ้าง**เอาชัย**แก่ปวงประชากรของเขา** (อิบรอฮีม) **เราจะเชิดชูเกียรติคุณ**ทั้งในทางวิชาการและวุฒิปัญญา**แก่ผู้ที่เรามุ่งประสงค์**	٨٣- وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ

๙๐. พวกพระศาสดาที่ถูกออกชื่อแล้วทั้ง ๑๘ ท่าน เหล่านั้นแหละที่อัลเลาะห์ได้แนะนำหนทางเที่ยงธรรมให้ โอ้มุฮำมัด เจ้าจงถือแบบอย่างตามทางธรรมที่พวกนั้นได้รับเถิด กล่าวคือให้ถือเอกภาพในอัลเลาะห์ มีความอดทน โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาวมักกะห์เถิดว่า ฉันไม่เรียกร้องเอาค่าตอบแทนใด ๆ จากพวกท่านในเรื่องพระคัมภีร์อัล-กุรอานนี้เลย หากแต่ว่าพระคัมภีร์นั้นเป็นเพียงข้อตักเตือนปวงสหประชาชาติทั้งฝ่ายมนุษย์และญินเท่านั้น

٩٠- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ
فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ
قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ۝

๙๑. และพวกนั้นที่เป็นยะฮูดีหาได้เทอดเกียรติแก่อัลเลาะห์อย่างสมพระเกียรติของพระ-องค์ไม่ ในคราวที่พวกเหล่านั้นได้กล่าวคำโต้เถียงเกี่ยวกับพระศาสดามุฮำมัด เรื่องเกี่ยวกับพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานว่า อัล-เลาะห์นั้นมิเคยได้ประทานสิ่งใดให้แก่มนุษย-ชาติเลย โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาวยะฮูดีนั้นเถิดว่า ก็ใครเล่าที่ได้ประทานพระคัมภีร์เตารอต ซึ่งมูซาได้นำมาสำหรับเป็นที่กระจ่างแจ้งแห่งความหมายของมันและเป็นหนทางนำแก่มวลมนุษย์แต่พวกเจ้ากลับบันทึกมัน (พระคัมภีร์เตารอต) ลงในกระดาษเป็นแผ่นๆ โดยไม่ได้รวมไว้เป็นเล่ม โดยทำการเปิดเผยความหมายของมันบ้างเฉพาะแต่แผ่นที่พวกเจ้าพอใจจะเปิดเผย และปกปิดเนื้อความจากแผ่นบันทึกนั้นไว้ก็มากเป็นต้นว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของคุณลักษณะของพระศาสดามุฮำมัด

٩١- وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۗ
قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ
مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ ۖ
تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا
وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۖ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	โอ้พวกยะฮูดี **ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าก็ได้รับทราบเรื่อง**จากพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **ที่พวกเจ้าเองและบรรดาบรรพบุรุษของพวกเจ้าไม่เคยทราบ**จากพระคัมภีร์เตารอด**มาก่อน**คือว่าพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานจะขยายเนื้อความจากพระคัมภีร์เตารอดที่พวกเจ้าคลับคล้ายคลับคลาและขัดแย้งกัน โอ้มุฮำมัดถ้าพวกยะฮูดีไม่มีปัญญาจะตอบคำถามของเจ้าได้ละก็**เจ้าจงบอก**แก่พวกนั้น**เถิดว่า อัลเลาะห์เองแหละ**เป็นผู้ประทานพระคัมภีร์เตารอดลงมา โอ้มุฮำมัด **ต่อจากนี้เจ้าจงปล่อยให้พวกนั้นพูดจาล้อเล่น**ตำหนิติเตียนพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**กันไปเถิด**	وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِىْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ○
๙๒.	ก็ พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**นี่แหละเป็นพระคัมภีร์หนึ่งที่เรา** (อัลเลาะห์) **ได้ประทานมันลงมา**ให้แก่มุฮำมัด **เป็นสิริมงคลและเป็นที่ยืนยัน**พระคัมภีร์**ฉบับที่มีอยู่**ก่อนแล้ว**ว่าจริงแท้ด้วยทั้งนี้เพื่อใช้เจ้าใช้ตักเตือนชาวพระนครหลวง** (มักกะห์) **และผู้คนชานเมืองนั้น**ทั้งที่อยู่ใกล้และไกลออกไป**โดยรอบ** ตลอดจนมนุษย์ทั่วไป **แหละสำหรับบรรดาชนที่ศรัทธาต่อโลกปรภพนั้นย่อมจะศรัทธาต่อพระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**นั้นด้วยโดยพวกเหล่านี้**ที่ศรัทธาต่อโลกปรภพและศรัทธาต่อพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน **ต่างเคร่งครัดต่อการทำละหมาดทั้งนั้น** ทั้งนี้เพราะเหตุว่าพวกเขามีความยำเกรงการลงโทษในโลกปรภพฐานละทิ้งละหมาด	٩٢- وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِىْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۗ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เป็นหลาย ๆ ขั้น โอ้มุฮำมัด **ทั้งนี้เพราะว่าองค์พระผู้อภิบาลของเจ้านั้นทรงประณีตยิ่ง**ในกิจการทั้งปวงของพระองค์**ทรงรู้ยิ่ง**ในบรรดาที่ถูกสร้างโดยพระองค์	إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝
๘๔.	**และเรา** (อัลเลาะห์) **ให้เขา** (อิบรอฮีม) **ได้อิสหากและยะอ์กู๊บ** ผู้เป็นบุตรของอิสหากไว้ **ทั้งสองนี้เราได้แนะนำหนทางเที่ยงธรรม** ไปเจริญรอยตามศาสนาอิบรอฮีมที่เราเคยประทาน**ให้ไว้แล้ว และสำหรับนูห์กับลูกหลานบางคนของเขา** (นูห์) **อันได้แก่ดาวู๊ด สุไลมาน** บุตรของดาวู๊ด **ไอยูบ ยูซุฟ** บุตรของยะอ์กู๊บ **มูซาและฮารูน เราก็ได้แนะนำหนทางเที่ยงธรรมไว้ก่อน** จากอิบรอฮีม**แล้วและทำนองเดียวกับ**ที่เราได้เชิดชูเกียรติที่ว่าให้ได้รับความดีเด่นด้วยการได้รับการยกย่องเกียรติ**นี้แหละ เราจึงให้การตอบแทนแก่บรรดาผู้ประกอบคุณความดีทั้งหลาย**	٨٤- وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝
๘๕.	**ส่วนซะกะรียา ยะห์ยา**บุตรของซะกะรียา **อีซา**บุตรมัรยำ**และอิลยาส**บุตรของพี่มูซาและฮารูนนั้น **ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งจากพวกที่ประพฤติชอบ**งดเว้นจากการประพฤติชั่ว	٨٥- وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۝
๘๖.	**สำหรับอิสมาอีล**บุตรของอิบรอฮีม **อัลยะ-ซะอ์ ยูนุซ และลู๊ต**บุตรฮารอนผู้พี่ของอิบ-รอฮีม ก็เช่นกัน **ทุกคนเราได้เทอดเกียรติไว้เหนือปวงสหประชาชาติ** โดยให้ได้รับตำแหน่งพระศาสดากันทั้งนั้น	٨٦- وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِينَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๘๗.	และบางคนจากบรรพบุรุษของพวกเขาทั้งสี่ จากบรรดาบุตรหลานของพวกเขาทั้งสี่ และจากบรรดาพี่น้องของพวกเขาทั้งสี่ ก็ได้รับเทอดเกียรติดังกล่าวเหมือนกัน และเรายังได้คัดเลือกพวกเหล่านั้นกับได้แนะนำหนทางเที่ยงธรรมแก่พวกเหล่านั้นไปสู่หนทางเที่ยงตรง คือศาสนาอิสลามอีกด้วย	٨٧- وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ○
๘๘.	อันว่าศาสนาที่พวกเหล่านั้นได้รับการแนะนำนี้แหละเป็นหนทางธรรมจากอัลเลาะห์ที่ทรงแนะนำแก่ผู้เป็นข้าแห่งพระองค์บางคนตามที่ทรงมุ่งประสงค์ แต่ถ้าพวกเหล่านั้นทุกคนที่กล่าวมาจนถึงโองการนี้ ได้ตั้งเหล่าเทวรูปขึ้นเคารพบูชาเป็นภาคีเทียบเคียงอัลเลาะห์ สิ่งที่เป็นคุณความดีซึ่งพวกเหล่านั้นเคยกระทำมาก็จะสูญสลายไปจากพวกนั้นเป็นแน่ไม่ได้รับบุญกุศลเป็นเครื่องตอบแทนเลย	٨٨- ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ○
๘๙.	พวกพระศาสดาที่ถูกออกชื่อแล้วทั้ง ๑๘ ท่านเหล่านั้นแหละเป็นผู้ที่เรา (อัลเลาะห์) ได้มอบพระคัมภีร์ คุณวิทยา และความเป็นพระศาสดาไว้ให้ ฉะนั้นถ้าชนเหล่านี้ที่เป็นชาวมักกะห์ไม่ศรัทธาต่อทั้งสามข้อที่ว่านั้นแล้ว แน่นอนเรา ก็จะมอบให้ชนพวกหนึ่ง ได้แก่ พวกมุฮาญิรีน (ที่อพยพมาจากมักกะห์) กับพวกอันซอร(ชาวมดีนะห์) ซึ่งทั้งสองพวกนี้มิใช่พวกปฏิเสธที่ว่านั้นคอยสอดส่องและคุ้มรักษาข้อทั้งหมดนี้ต่อไป	٨٩- اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๙๓.	**ย่อมไม่มีผู้ใดคดโกงยิ่งกว่าผู้ที่ปั้นคำเท็จแอบอ้างอัลเลาะห์**ด้วยการอ้างตนว่าเป็นพระศาสดาที่ตนเองมิได้ถูกแต่งตั้งให้รับตำแหน่งนั้น **หรืออ้างว่าฉันได้รับการดลโองการ** (อัล-วะห์ยุ) **ทั้ง ๆ ที่เขาเองก็มิเคยได้รับ** โองการ**ใด ๆ เลย** ชายผู้อ้างตนที่กำลังกล่าวถึงอยู่นี้คือ มุไซละมะห์ **และไม่มีผู้ใดคดโกง**ยิ่งกว่า**ผู้ที่เอ่ยว่าในไม่ช้านี้ฉันก็จะให้คัมภีร์เหมือนดั่ง**พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานที่**อัลเลาะห์ได้ประทาน**ลงแล้วแก่มุฮำมัด พวกเหล่านี้คือพวกพูดจาเหยียดหยามพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน พวกนี้เอ่ยว่าถ้าพวกเรามุ่งประสงค์แล้ว พวกเราก็สามารถแสดงถ้อยคำให้เหมือนกับถ้อยคำของพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานได้ โอ้มุฮำมัด**ถ้าหากว่าเจ้าแลเห็นได้ละก็ในตอนนั้นพวกคดโกงทั้งหลายจะตกอยู่ในความคับขันถึงตายโดยพวกมลาอิกะห์ยื่นมือไป**ทำร้ายด้วยการตบตีบ้างและด้วยการทรมานบ้าง**สั่ง**กำชับเด็ดขาด**ว่าพวกเจ้าจงคลายชีวิตออกจากร่างของพวกเจ้า**มาให้แก่พวกเราเสีย เพื่อพวกเราจะได้เอาชีวิตของพวกเจ้าไป **ในวัน**ปรภพ**นั้น พวกเจ้า**ที่คดโกง**จะถูกตอบแทนโทษทรมานชั้นเลวในฐานะที่พวกเจ้าเคยพูดแอบอ้างถึงอัลเลาะห์แต่เรื่องไม่จริง** โดยอ้างเท็จว่าได้รับแต่งตั้งเป็นพระศาสดาบ้างเป็นพระศาสนทูตบ้าง หรืออ้างเท็จว่าตนจะให้คัมภีร์เช่นอัลเลาะห์ประทานพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานบ้าง **ทั้งพวกเจ้า ยังหยิ่งยะโสต่อบรรดาโองการของ**	๙๓- وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พระองค์อีกด้วย โอ้มุฮำมัด เจ้าได้แลเห็นพฤติการณ์อันน่าสยดสยองและน่าเกลียดอย่างที่สุดเป็นแน่ ๆ	
๙๔.	**และ**ในตอนที่เกิดขึ้นใหม่จากสุสานพวกคดโกงทั้งหลายจะถูกกล่าว**ว่าความเป็นจริงแล้วพวกเจ้าย่อมมาหาเรา** (อัลเลาะห์) **ตัวเปล่า** ปราศจากครอบครัว ทรัพย์สินและลูกเต้า**เหมือนกับตอนที่เราได้ให้พวกเจ้าเกิดขึ้นในครั้งแรก**พวกเจ้าจะต้องเดินเท้าเปล่าและเปลือยร่าง ทั้งอวัยวะองคชาตของพวกเจ้ายังมีหนังหุ้มอยู่เหมือนสภาพเมื่อแรกเกิดทีเดียว **ทั้งพวกเจ้ายังได้ละทิ้งสิ่ง**ของต่าง ๆ **ที่เราได้เอื้อเฟื้อแก่พวกเจ้าไว้เบื้องหลัง**ในพิภพโน่น (ดุนยา) ด้วยความจำใจของ**พวกเจ้าอีกด้วยและ**พวกคดโกงเหล่านั้นยังถูกตำหนิว่า **เราไม่เห็นเทพเจ้าทั้งหลายมีมากับพวกเจ้า ที่พวกเจ้าคิดเดาไปว่ามัน** (เทพเจ้า) **นั้นมีสิทธิ์เป็นหุ้นส่วน**กับอัลเลาะห์**ในอัน**ที่จะได้รับความเคารพบูชาจาก**พวกเจ้า** ข้าจะให้สัตย์ปฏิญาณว่า **อันที่จริงความสัมพันธ์กันระหว่างพวกเจ้า**กับเทพเจ้า**นั้นตัดขาด**กันแล้ว**รวมทั้ง**ความช่วยเหลือจากเหล่าเทพเจ้าดังกล่าว**ที่พวกเจ้านึกฝันไว้**ในพิภพโน้น (ดุนยา) ว่าจะต้องได้รับ**นั้นก็อันตรธานไปจากพวกเจ้าอีกด้วย**	٩٤- وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۖ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۚ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝
๙๕.	**แท้จริงอัลเลาะห์คือผู้ทรงให้เมล็ดพืช**ล้มลุก**ผลิแตกงอก**ขึ้นเป็นใบสดเขียว**และทรงเป็น**ผู้ให้**เมล็ดแห้ง**แห่งอินทผลัม**งอก**เป็นลำต้น	٩٥- إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พุ่งขึ้นสู่อากาศได้ **พระองค์จะทรงให้สิ่งมีชีวิตเกิดแต่สิ่งไร้ชีวิตก็ได้** เช่นมนุษย์เกิดแต่อสุจิ และนกเกิดแต่ไข่ทำนองนั้นเป็นต้น **และทรงเป็นผู้ให้สิ่งไร้ชีวิตเกิดแต่สิ่งมีชีวิตก็ได้ด้วย** เช่น ให้อสุจิเกิดมีขึ้นจากมนุษย์และไข่ก็ออกจากนก เป็นต้น พระผู้ทรงให้เมล็ดพืชต่าง ๆ ผลิแตกและให้สิ่งมีและไม่มีชีวิตมีกำเนิดขึ้นจากกันและกัน **นั่นแหละคืออัลเลาะห์ จึงไม่เป็นการสมควรเลยที่พวกเจ้าจะเมินเฉย** จากความศรัทธาที่พร้อมด้วยมีหลักฐานยืนยันอยู่แล้ว	مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ○
๙๖.	**ทรงเป็นผู้เบิกอรุณรุ่ง** ให้มีลำแสงฉายยาวโผล่ขึ้นสู่ท้องฟ้าบ่งเวลาเริ่มต้นแห่งกลางวันผันจากความมืดมิดแห่งกลางคืน**แล้วพระองค์ได้ทรงให้กลางคืนเป็นเวลา**ที่พวกเหล่าข้าพระองค์**พักผ่อน**จากการประกอบธุรกิจ **ทั้งดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ก็ทรงให้มีกาลกำหนด บรรดา**ที่ถูกกล่าวมาทั้งหมด **นั่นแหละคือข้อกำหนดของ**อัลเลาะห์ **องค์ทรงอิทธิฤทธิ์ยิ่ง**ในทางการปกครอง **ทรงรู้ยิ่ง**ถึงสรรพสิ่งที่ถูกพระองค์สร้าง	٩٦- فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ○
๙๗.	**และพระองค์เป็นผู้ทรงให้เกิดมีดวงดาวต่าง ๆ สำหรับพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้มันเป็นเครื่องนำทาง**ในยามเดินทาง **ทั้งทางบกและทางทะเลเมื่อมืดค่ำ แท้จริงเราได้แจกแจงโองการต่าง ๆ** แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานที่แสดงว่าเรามีอานุภาพไว้**แล้วสำหรับมวลชนผู้ตระหนักดี**	٩٧- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๙๘.	**และพระองค์เป็นผู้ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากชีวิตหนึ่ง**อันได้แก่พระศาสดาอาดัม **มีทั้งส่วน**แห่งกายตนของพวกเจ้า**ที่ถูกบรรจุ**เก็บไว้ในส่วนครรภ์ของมารดา **และส่วนที่ถูกกักไว้** ปล่อยออกจากปลายกระดูกสันหลังของบิดา **แท้จริงเราได้แจกแจงโองการต่าง ๆ** แห่งพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**ไว้แล้วสำหรับมวลชนผู้ที่เข้า**ใจในสิ่งที่ถูกบอกให้พวกนั้นรู้	٩٨- وَهُوَ الَّذِىٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ ؕ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ○
๙๙.	**และพระองค์เป็นผู้ทรงหลั่งน้ำ**ฝนลงมาจาก**ฟากฟ้า แล้วเรา** (อัลเลาะห์) **ได้ให้พืชพันธุ์ทุกชนิดงอกขึ้นด้วยน้ำนั้น และเราได้ให้พืชพันธุ์นั้นผลิใบเขียวสด ซึ่งจากพืช**ใบเขียวสด**นั้นเราก็ให้มันงอกเมล็ดเป็นพวง**เช่นรวงข้าวสาลี **และจากต้นอินทผลัมนั้นที่จั่นของมันมีช่ออยู่ติด ๆ กัน สำหรับเรือกสวนก็มีองุ่นบ้าง ผลไซตูนบ้าง และทับทิมบ้าง** บางชนิด**คล้ายคลึงกัน**ในส่วนใบของมัน **ก็มีแตกต่างกัน**ในส่วนผลของมัน**ก็มี** เหล่านี้เราให้มันมีขึ้นเพราะน้ำฝน โอ้บรรดาผู้สดับฟังทั้งหลาย**พวกเจ้าจงพิเคราะห์ดูถึงผลของมันในเมื่อมันได้ผลิผลแล้วเถิด**ว่ามันเป็นอย่างไร และจงพิเคราะห์ในตอนผลนั้น**มั่นสุก**แล้วเถิดว่ามันมีสภาพการณ์อันมีคุณประโยชน์ได้อย่างไร **แท้จริงในการ**ต่างๆที่กล่าวมาเหล่า**นั้นแหละเป็นสัญญาณสำหรับมวลชนผู้ศรัทธา**แสดงให้เห็นพลานุภาพของพระองค์ในการเกิดขึ้นใหม่จากสุสานและอื่น ๆ ได้	٩٩- وَهُوَ الَّذِىٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَىْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๐๐.	**และพวกเหล่านั้น**ที่เป็นชนชาวอรับซึ่งเคารพบูชาเทวรูป **ต่างถือเอาญินเป็นภาคีเทียบเท่าอัลเลาะห์** ในการเคารพบูชา ทั้งนี้เพราะว่าพวกนั้นเจริญตามพวกญินในเรื่องเคารพบูชาเหล่าเทวรูป **ทั้ง ๆ ที่พระองค์ได้ทรงสร้างพวกญินเหล่านั้น** จึงไม่เป็นการอันสมควรเลยที่พวกญินทั้งหลายจะมาเป็นคู่ภาคีเทียบเคียงอัลเลาะห์ **ทั้งพวกนั้นยังได้ป้ายร้ายพระองค์ว่ามีลูกชายและลูกสาวอย่างปราศจากความรู้อีกด้วย** ทั้งนี้เนื่องจากพวกนั้นว่าพระศาสดาอุไซร์เป็นบุตรชายของอัลเลาะห์และว่าพวกมลาอิกะห์เป็นบุตรสาวของพระองค์ ฉันขอแสดงออกซึ่ง**พระบริสุทธิคุณแห่งพระองค์** ทั้งในส่วนแห่งองค์ในส่วนแห่งคุณลักษณะแห่งพระองค์ ในส่วนแห่งพฤติการณ์ของพระองค์ **และทรงสูงเกินกว่าสิ่งใด ๆ** ไม่ว่าจะเป็นเจ้าผู้ถูกตั้งขึ้นเป็นภาคีก็ดี และลูกชายและลูกสาวก็ดี **ที่พวกเหล่านั้นบอกคุณลักษณะกันไว้**	١٠٠- وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُونَ ۝
๑๐๑.	พระองค์คือ**พระผู้ทรงยิ่งในการเนรมิตบรรดาชั้นฟ้า**ทั้งเจ็ด**และแผ่นดิน**โดยไม่มีแผนตัวอย่างไว้ก่อน **ควรหรือที่พระองค์จะทรงมีบุตร** และมีพระเจ้าอื่นใดมาเข้าเป็นภาคีเคียง**ทั้งพระองค์ยังไม่ทรงมี**ภรรยา**คู่เคียง**อีกด้วย **แต่ทว่าพระองค์ทรงสร้างสรรค์ทุกสิ่งทั้งปวง**ตามแต่พระองค์จะทรงสร้างโดย**ที่พระองค์นั้นทรงรู้ยิ่งถึงทุกสิ่งทุกอย่าง**	١٠١- بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صٰحِبَةٌ ۖ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๐๒.	ผู้ทรงเนรมิตและสร้างสรรค์บรรดาชั้นฟ้าทั้งเจ็ดและผืนแผ่นดินก็ดี ทรงรู้ทุกสิ่งทุกอย่างก็ดี และผู้จัดสร้างสิ่งทั้งหลายทั้งปวงก็ดี **นั่นแหละคืออัลเลาะห์องค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเจ้า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด**เลยที่ควรแก่การเคารพบูชา **เว้นไว้แต่พระองค์**เพียงผู้เดียว**เท่านั้น ทรงเป็นผู้สร้างทุกสิ่งทั้งปวง ฉะนั้นพวกเจ้าจงแสดงความเป็นเอกภาพต่อพระองค์ ด้วยพระองค์คือพระผู้พิทักษ์ยิ่งในทุกสิ่งทุกอย่าง**	١٠٢- ذَٰلِكُمُ ٱللَّهُ رَبُّكُمْ ۖ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ خَٰلِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَٱعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ○
๑๐๓.	พลังแห่ง**การมองเห็นได้**ของดวงตา**นั้นจะไม่อาจแลเห็น**องค์แห่ง**พระองค์ได้**ในพิภพนี้ (ดุนยา) เลย นอกจากพลังดวงตาของพระศาสดามุฮำมัดเท่านั้นที่แลเห็นองค์แห่งอัล–เลาะห์ได้ในค่ำมิอ์รอจ ส่วนในภพหน้าพวกมุอ์มินจะมีโอกาสแลเห็นพระองค์ได้ที่สนามสันนิบาตแห่งวันสิ้นโลกและในสรวงสวรรค์ ส่วนการแลเห็นทางจิตสำหรับในภพนี้ก็เป็นการเห็นของผู้ที่ฝัน และของผู้ที่รำลึกถึงคุณลักษณะของพระองค์ผู้ยิ่งยง และของผู้มีแรงศรัทธาเป็นอิบาดะห์ประจำใจโดยสม่ำเสมอเท่านั้น **แต่พระองค์ทรงเล็งเห็นทันพลังการมอง**เห็นของดวงตา**นั้น ๆ ได้ แหละว่าพระองค์นั้นทรงเป็นองค์ยิ่งในความมีเวทนา**ต่อบรรดาที่ได้รับความโปรดปรานี หรือทรงเหนือพลังการมองของบรรดาที่เป็นข้าแห่งพระองค์**ทรงรู้เท่าทันยิ่ง**ถึงพวกเหล่านั้น	١٠٣- لَّا تُدْرِكُهُ ٱلْأَبْصَٰرُ وَهُوَ يُدْرِكُ ٱلْأَبْصَٰرَ ۖ وَهُوَ ٱللَّطِيفُ ٱلْخَبِيرُ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๐๔.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงบอกแก่พวกที่เคารพสักการะผู้ที่นอกจากอัลเลาะห์เถิดว่า**แท้จริงได้มีข้อพิสูจน์**ที่ไม่มีหนทางเถียง **จากองค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้นหากผู้ใดมองเห็น**ซึ่งข้อพิสูจน์นั้นได้แล้วเกิดความเชื่อมั่นแน่วแน่**ก็ย่อมเป็นคุณแก่ผู้นั้นเอง** เพราะว่าบุญกุศลเนื่องจากการเห็นจริงในข้อพิสูจน์ดังกล่าว ขนาดถึงกระทำให้เกิดความเชื่อถือนั้นจะตกแก่เขาผู้นั้น **แต่ถ้าหากผู้ใดบอด**ไม่สามารถแลเห็นซึ่งความหายนะและอยู่ในอาการหลงงมงาย**เสียแล้วก็เป็นกรรมของผู้นั้นเอง ส่วนฉันนั้นหาใช่ผู้ควบคุมดู**แลกิจทั้งปวงของ**พวกเจ้าไม่** ฉันเป็นเพียงแต่ผู้ตักเตือนพวกเจ้าเท่านั้นเอง	١٠٤- قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِن رَّبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَآ أَنَا عَلَيْكُم بِحَفِيظٍ ○
๑๐๕.	**และในทำนองเดียวกัน**กับที่เรา (อัลเลาะห์) ได้เคยแจกแจงโองการต่าง ๆ ไว้ในซูเราะห์อื่นนี่แหละ **เราจึงแจกแจงโองการต่าง ๆ ไว้ในซูเราะห์นี้ด้วย** เพราะต้องการจะให้พวกกาฟิรเหล่านั้นพินิจพิเคราะห์โองการเหล่านี้จนเป็นที่แจ่มแจ้งว่าพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานนั้นจริง **และเพื่อ**พวกกาฟิร**เหล่านั้นจะได้พูด**บ่ายเบี่ยง**ว่าท่านได้เล่าเรียน**พระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานมาจากพระคัมภีร์เตารอตมิได้**มา**โดยตรงจากอัลเลาะห์แต่อย่างไร **และเพื่อเราจะได้แจ้ง**โองการแห่ง**พระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**นี้แก่ปวงชนที่รู้**ว่าพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอานนี้มาจากอัลเลาะห์โดยตรง	١٠٥- وَكَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๐๖.	โอ้มุฮำมัด **เจ้าจงเจริญรอยตามพระคัมภีร์** อัล-กุรอานที่ถูกดลจากองค์พระอภิบาล **ของเจ้ามายังเจ้าเถิด ไม่มีพระเจ้าอื่นใดเลย** ที่ควรแก่การเคารพบูชา**เว้นไว้แต่พระองค์** เพียงผู้เดียว**เท่านั้น และเจ้าจงผินเสียจาก พวกที่ถือ**เอาอื่นใดที่มิใช่อัลเลาะห์มาเคารพบูชาเป็น**ภาคี**เคียงคู่พระองค์**เถิด**	١٠٦- اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ۝
๑๐๗.	**และถ้าอัลเลาะห์ทรงมุ่งประสงค์** ในอันที่จะมิให้พวกถือภาคีทั้งหลายเหล่านั้นเคารพบูชาเทวรูป**แล้วไซร้ พวกนั้นก็จะไม่ยอมถือภาคี** ด้วยการให้ความเคารพบูชาเหล่าเทวรูปนั้น แต่พระองค์มิได้มุ่งประสงค์อย่างนั้น จึงเป็นอันว่าพวกนั้น ก็เคารพบูชาเทวรูปกันอยู่ **ทั้งเรา** (อัลเลาะห์) **หาได้ตั้งเจ้าไว้เป็นผู้ควบคุม**กิจการทั้งปวงของ**พวกเหล่านั้นไม่** ที่เจ้าจะต้องตอบสนองผลกรรมของพวกนั้น **เจ้าจึงไม่มีหน้าที่รับผิดชอบพวกเหล่านั้น** เจ้าไม่ต้องบังคับกวดขันพวกนั้นให้เชื่อหรอก นี้คือเนื้อความที่ระบุขึ้นก่อนจะมีโองการสงครามลงมา	١٠٧- وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ۗ وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ۝
๑๐๘.	และ โอ้ปวงชนผู้ศรัทธา (มุอ์มิน) พวกเจ้าอย่าด่าบรรดาเหล่าเทวรูปที่พวกเหล่านั้นเคารพบูชาแทนอัลเลาะห์อยู่ **แล้ว**จะได้ไม่เป็นเหตุให้**พวกเหล่านั้นจะด่าอัลเลาะห์ต่างศัตรู**โดยไม่เป็นธรรมและ**โดยความโง่เขลาในทำนอง**เดียวกับที่เรา (อัลเลาะห์) ได้ให้พวกถือภาคีเห็นดีงามกับการเคารพบูชาเทวรูป	١٠٨- وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا ۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	นี้เอง เราจึงได้ให้ปวงประชากรทุกรุ่นเห็นกิจการทั้งที่ดีและที่ชั่วเลว**ของพวกเขาเป็นของงดงาม** พวกเหล่านั้นก็จะได้กระทำขึ้นครั้นต่อไปในวันสิ้นโลก **พวกเหล่านั้นก็กลับไปยัง**การสอบสวนของ**องค์พระผู้อภิบาลแห่งพวกตน แล้วพระองค์จะทรงรายงานให้พวกนั้นทราบถึงพฤติกรรมที่พวกตนกระทำกันไว้** และพระองค์จะทรงให้การตอบแทนผลกรรมของพวกนั้นด้วย	كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ○
๑๐๙.	**แล้วพวกเหล่านั้น**ที่เป็นกาฟิรชาวมักกะห์**ได้สบถสาบานโดยพระนามแห่งอัลเลาะห์อย่างเอาจริงเอาจังว่าความจริงหากว่าได้มีสัญญาณหนึ่ง**จากบรรดาสัญญาณทั้งหลายเช่นภูเขาซ่อฟาที่พวกกาฟิรนี้ขอว่าให้กลายสภาพเป็นทองคำ และขอให้มีมลาอิกะห์ถูกส่งลงมาเป็นพยานเป็นต้น **มาถึงพวกเหล่านั้นแล้ว พวกนั้นจะเชื่อมั่น**สัญญาณอันนั้น**แน่นอนทีเดียว** โอ้มุฮำมัดเจ้าจง**กล่าวแก่พวกนั้นเถิดว่า สัญญาณทั้งหลายนั้นมีมาแต่**การตัดสินฝ่าย**อัลเลาะห์เท่านั้น** ซึ่งพระองค์จะทรงให้มันมีลงมาตามพระประสงค์ของพระองค์ ส่วนตัวฉันมีหน้าที่เพียงแค่ตักเตือนให้รู้เท่านั้น **แต่เมื่อได้มีมัน** (สัญญาณ) **ลงมาแล้วก็มิได้มีสิ่งใดทำให้พวกเจ้า** (มุอ์มิน) **รู้เลยว่าพวกเหล่านั้นไม่ศรัทธา**เพราะในส่วนแห่งความรู้ของพระองค์นั้นย่อมรู้อยู่แล้วว่าพวกนั้นต้องไม่ศรัทธา	١٠٩- وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๑๐.	**ทั้งเรา** (อัลเลาะห์) **ยังจะพลิกกลับซึ่งจิตใจของพวกนั้น**มิให้เข้าใจความสัจจริง พวกนั้นจึงเข้าใจความสัจจริงไม่ได้ **และดวงตาของพวกนั้น**มิให้แลเห็นของจริง พวกนั้นจึงแลเห็นความสัจจริงไม่ได้ พวกนั้นจึงไม่ยอมเชื่อ **เหมือนกับพวกเหล่านั้นมิเคยได้เชื่อ**โองการต่าง ๆ ที่ถูกประทาน**มาแต่แรก** **แล้วเรา** (อัลเลาะห์) **ก็จะปล่อยพวกเหล่านั้นให้งงงันอยู่ในความระเหระหนของพวกเขาเสียเลย**	١١٠- وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

ส่วนที่ ๘

บทที่ ๕ อัล–อันอาม

ประทาน ณ นครมักกะห์
มีทั้งสิ้น ๑๖๕ โองการ

อยู่ในส่วนที่ ๗ ๑๑๐ โองการ
อยู่ในส่วนที่ ๘ ๕๕ โองการ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
๑๑๑.	**ความจริงแล้วถ้าหากว่าเรา** (อัลเลาะห์) **จะให้มีมลาอิกะห์ลงมายังพวกเหล่านั้น** ที่เป็นกาฟิรชาวนครมักกะห์ เพื่อยืนยันแก่พวกเหล่านั้นว่าเป็นความจริง ในการที่มุฮำมัดอ้างตนเป็นพระศาสนทูตของเรา**ก็ดี** ถ้าเรา (อัลเลาะห์) **จะให้บรรดาที่ตายแล้วพูดจากับพวกเหล่านั้น** โดยยืนยันว่าจริงในการอ้างตนของมุฮำมัดดังกล่าวตามที่พวกเหล่านั้นร้องขอ**ก็ดี และ**ถ้าเรา (อัลเลาะห์) จะเพิ่มพยานยืนยันมากไปกว่าที่พวกเหล่านั้นได้ขอไว้โดย**จะไล่ต้อนทุกเหล่าพันธุ์สัตว์** มีสิงโตและนกอินทรีย์เป็นต้น **ไปรวมกันต่อหน้าพวกเหล่านั้น**ทีละกลุ่ม ๆ เพื่อให้การยืนยันประการดังกล่าว**ก็ตาม พวกเหล่านั้นย่อมจะไม่เชื่อ**คำยืนยันของเหล่ามลาอิกะห์ของคนตายแล้ว ของสิงโตและนกอินทรีย์**เป็นแน่** ทั้งนี้เพราะเรารู้อยู่ก่อนแล้วว่าพวกเหล่านั้นต้องไม่เชื่อ**เว้นแต่ว่าอัลเลาะห์จะทรงมุ่งประสงค์**ในอันที่จะให้พวกเหล่านั้นเชื่อ**เท่านั้น**	١١١- وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَىْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوٓا إِلَّآ أَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	พวกเหล่านั้นถึงจะเชื่อ **แต่ทว่าพวกมุอ์มินเหล่านั้น ส่วนใหญ่มิได้รู้มาก่อนเลย** ว่าแท้ที่จริงพวกกาฟิรเหล่านั้นไม่เชื่อ ด้วยความโลภของพวกมุอ์มินอยากจะให้พวกกาฟิรเชื่อนี่เอง มุอ์มินเหล่านั้นจึงนึกหวังจะให้พวกมลาอิกะห์ พวกที่ตายแล้ว ตลอดจนสิงโตและนกอินทรีย์มาเป็นผู้ให้คำยืนยันตามที่กล่าวแล้ว	وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ○
๑๑๒.	**และ**โอ้มุฮำมัด **ในทำนองเดียวกับที่เรา** (อัลเลาะห์) ได้ให้พวกกาฟิรเหล่านี้เป็นศัตรูกับเจ้า**นี้เอง เราจึงให้ไชตอน มนุษย์และญินที่ร้าย เป็นศัตรูกับศาสดาทุกคน** ในสมัยก่อน ซึ่งศัตรูเหล่านี้ไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและคำขู่ ยิ่งกว่านั้นมันยังประพฤติแต่การชั่วร้าย **พวก**ไชตอน มนุษย์และญิน**เหล่านั้นบางพวกได้พูดยุให้เสียหายกับ**ไชตอนมนุษย์และญินอีก**พวกหนึ่ง เพื่อเป็นการหลอกลวง**ซึ่งกันและกัน โอ้มุฮำมัด **และถ้า**อัลเลาะห์**องค์พระผู้อภิบาลของเจ้า ทรงมุ่งประสงค์ซึ่งการ**ลวงล่อ**ที่พวก**ไชตอน**เหล่านั้นได้กระทำขึ้น**สำเร็จ**เจ้าจงเลิกเอา**ธุระ**พวก**กาฟิร**เหล่านั้น และความ**ไม่ศรัทธาตลอดจนเรื่องอันเป็นส่วนหนึ่งจากที่พวกนั้นถูกให้เห็นว่างดงาม **ที่พวกนั้นนำมาโกหก**	١١٢- وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ إِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا ۗ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ○

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	เสียเถิด โองการนี้ใช้ได้เมื่อยังไม่มีโองการว่าด้วยเรื่องสงครามลงมา	
๑๑๓.	**และ** ไชตอนเหล่านั้นบางพวกจะพูดจา **เพื่อจะให้จิตใจของบรรดาชนที่มิได้ศรัทธาต่อภพอาคิเราะห์โน้มเอียงไปสู่เรื่องที่พูดหลอกล่อนั้นบ้าง** **เพื่อว่าพวก**มิได้ศรัทธา**เหล่านั้นจะได้นิยมยินดีเรื่อง**ที่พูดหลอกล่อ**นั้นบ้าง** **และเพื่อที่พวกเหล่านั้นจะได้สะสมบาปที่พวกตนกำลังกระทำกันอยู่** แล้วพระองค์จะทรงตอบแทนผลกรรมแห่งบาปนั้น	١١٣- وَلِتَصْغَىٰٓ إِلَيْهِ أَفْـِٔدَةُ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْـَٔاخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا۟ مَا هُم مُّقْتَرِفُونَ ○
	มูลเหตุแห่งการลงโองการต่อไปนี้ มีว่าในคราวที่พวกมุชริกเผ่ากุรอยช์ ที่เคารพบูชาเทวรูปได้ร้องขอให้มุฮำมัดแต่งตั้งใครสักคนหนึ่งจากพวกนักปราชญ์ฝ่ายยะฮูดีหรือจากพวกเคร่งในศีลธรรมฝ่ายนัซรอนีเพื่อเป็นผู้พิพากษาความระหว่างพวกเขากับมุฮำมัดเอง ผู้พิพากษาที่ถูกตั้งขึ้นนี้จะได้บอกให้พวกเขาทราบว่าเรื่องราวของมุฮำมัดซึ่งมีระบุไว้ในพระคัมภีร์ของพวกเขานั้นเป็นอย่างไรบ้าง จึงมีโองการลงมาว่า	
๑๑๔.	โอ้มุฮำมัด เจ้าจงกล่าวแก่พวกกุรอยซ์เถิดว่า**ฉันจะไม่เรียกหาผู้ตัดสินนอกจากอัลเลาะห์**ให้มาตัดสินความระหว่างตัวฉันกับพวกท่าน **ทั้ง ๆ ที่พระองค์ก็ได้ประทานพระคัมภีร์**อัล–กุรอาน**ลงมาแจกแจงแก่พวกท่านแล้ว** เป็นการแผนกของจริง	١١٤- أَفَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْتَغِى حَكَمًا وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ إِلَيْكُمُ ٱلْكِتَٰبَ مُفَصَّلًا ۚ

วรรคที่	ภาษาไทย	ภาษาอรับ
	จากของเสียหาย **และบรรดาชน**ชาวยะฮูดี เช่นอับดุลเลาะห์บุตรสลามกับพรรคพวก**ที่เรา** (อัลเลาะห์) **ได้มอบพระคัมภีร์**เตารอต**ให้นั้นเล่า ต่างก็รู้อยู่ว่าแท้จริงพระคัมภีร์**อัล-กุรอาน**นั้นถูกประทานลงมาแต่องค์พระผู้อภิบาลของเจ้าโดยสัจจริง ฉะนั้นเจ้าอย่าได้เป็นคนหนึ่งจากพวกที่เคลือบแคลงสงสัย** เกี่ยวกับพระมหาคัมภีร์อัล-กุรอาน**เลย**	وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ○
๑๑๕.	**พระคำ**ดำรัส ซึ่งเกี่ยวกับบัญญัติใช้และห้ามตลอดทั้งบทสัญญาบุญและบาป**แห่งองค์พระผู้อภิบาลแห่งเจ้านั้นครบบริบูรณ์แล้วอย่างเที่ยงแท้และเที่ยงธรรม ย่อมไม่มีผู้เปลี่ยนแปลงซึ่งพระดำรัสของพระองค์**ดังที่ว่านั้นให้บกพร่องและผิดเป็นอื่นไป**ได้เลยด้วยว่าพระองค์คือองค์ทรงได้ยินยิ่ง**สิ่งที่ถูกพูดกันขึ้น **ทรงรู้ยิ่ง**สิ่งที่ถูกกระทำ	١١٥- وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ○
๑๑๖.	โอ้มุฮำมัด**แล้วถ้าหากว่าเจ้าจะน้อมตามบุคคลส่วนใหญ่ที่หน้าแผ่นดิน**ซึ่งเป็นชนพวกกาฟิร**แน่นอนบุคคล**ส่วนใหญ่**นั้นย่อมจะกระทำให้เจ้าหลงงมงายจากวิถีแห่ง**ศาสนาของ**อัลเลาะห์ได้ ซึ่งพวกเหล่านั้น**ที่เป็นชน	١١٦- وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ